ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 9

«Νὰ μείνετε πιστοὶ εἰς τὰ ἰδανικά σας. Καὶ τότε θὰ δύνασθε νὰ εἴπητε καὶ σεῖς, ὅταν μεγαλώσετε, στὰ παιδιά σας, τὰ ὁποῖα θὰ ἔλθουν κατόπιν ἀπό σᾶς: Ἡμεῖς ἐβαστάσαμεν τιμίαν τὴν λαμπάδα τοῦ Ἔθνους. Σᾶς τὴν δίνουμε στὰ χέρια σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Λ. Ε.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ὑπεστηρίζετο ἐπίμονα, τόσο ἐπίμονα, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους καλοπροαίρετους, ὥστε νὰ γίνῃ σιγὰ - σιγὰ κοινὴ πεποίθησις, μία περίεργος θεωρία. Ὅτι ἡ ἄρνησις ὑπάρχει εἰς τὴν φύσιν τῆς νεότητος. Ὅτι αἱ ἴδιαι αἱ δυνατότητες τοῦ μέλλοντος, ποὺ φέρει ἡ νεότης μέσα της, εἶναι φυσικὴ ἄρνησις τοῦ παρόντος. Ἕνα πρᾶγμα ποὺ μεταφρασμένο μὲ λόγια ἁπλούστερα θὰ ἔπρεπε νὰ σημαίνῃ πάνω κάτω πὼς κάθε νέα γενεὰ ἀνθρώπων, ποὺ ἐρχόντανε νὰ πάρῃ τὴν φυσικὴ της διαδοχὴ εἰς τὴν συνέχεια τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορίας, φυσικά, δὲν ἦτο δυνατὸ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν ἐμφάνισί της μὲ ἄλλον τρόπο, παρὰ μὲ τὴν ἀνατροπὴ καὶ τὴν καταστροφὴ ὅλων ἐκείνων τῶν ἀξιῶν καὶ τῶν θεσμῶν ποὺ εἶχε δημιουργήσει ἡ προηγουμένη. Ἔλεγαν «ἡ νεότης εἶναι ἐπαναστατικὴ» μὲ τὴν ἴδια ἁπλότητα καὶ φυσικότητα, μὲ τὴν ὁποίαν λέμε «ἡ φωτιὰ καίει» ἢ «τὸ χιόνι παγώνει».

Ἂν ἦτο ἡ θεωρία αὐτὴ ἀληθινὴ καὶ σωστή, ἔτσι ὅπως τὴν ὑπεστήριζαν καὶ τὴν ἐδίδασκαν, μὲ τόσην ἀτάραχη βεβαιότητα, θὰ ἔπρεπε ἡ διαδικασία τῆς ἱστορικῆς ζωῆς νὰ εἶναι ἕνα ἀλλόκοτο, ἀκατανόητο καὶ στὸ τέλος ἀνούσιο, ἄσκοπο καὶ θλιβερὸ παιχνίδι. Ἕνα παιχνίδι ποὺ σ' ὅλα του, ἐξὸν στὴν ἀφέλεια καὶ στὴ χάρι, θὰ ἔμοιαζε ἀπαράλλακτα μὲ τὸ παιχνίδι τῶν παιδιῶν, ποὺ φτιάνουν ὧρες σπιτάκια καὶ περιβολάκια μὲ τὴν ἄμμο καὶ μὲ τὰ βότσαλα στὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ ποὺ μόλις τὰ βαρεθοῦν ἢ κακιώσουν, μὲ τὴν εὐκολία ποὺ βαριοῦνται καὶ κακιώνουν τὰ μωρά, τὰ κλωτσοῦν καὶ τὰ ἰσοπεδώνουν. Φανταστῆτε τὴν μία γενεὰ νὰ οἰκοδομῇ καὶ τὴν ἄλλη νὰ ἰσοπεδώνῃ. Γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ μὲ τὴ σειρά της νὰ οἰκοδομήσῃ κι' αὐτή, περιμένοντας τὴν ἄλλη, ποὺ θὰ ἤρχετο νὰ γκρεμίσῃ κι' ἐκείνη τὰ δικά της οἰκοδομήματα. Καὶ συλλογισθῆτε ἔπειτα ποία θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ὄψις τῆς γῆς, ἂν αὐτὴ ἡ θεωρία, ποὺ νομιμοποιεῖ εἰς τὴν ἱστορικὴν ζωὴν τὸν πλέον παράλογο καὶ τὸν πλέον μηδενιστικὸ μαστροχαλασμό, ἦτο κανὼν τῆς ἱστορίας.

Τὸ εὐτύχημα εἶναι πὼς κανένας τέτοιος κανὼν δὲν ὑπάρχει, οὔτε ὑπῆρξε, οὔτε θὰ ὑπάρξῃ, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ θεωρία τῆς

ἐπαναστατικότητος τῆς νεότητος εἶναι κι' αὐτὴ ἕνα κακὸ ὄνειρο, ἕνας ἐφιάλτης μέσα στοὺς τόσους ἄλλους ἀπὸ κείνους ποὺ ἐτυραννοῦσαν τὰ κουρασμένα κι' ἀρρωστημένα πνεύματα τῆς παρακμῆς.

Ἂν ἡ ἐπαναστατικότης τῆς νεότητος δὲν ἦτο μῦθος, ἂν ἦτο κανὼν ἡ ἱστορικὴ καλλιέργεια καὶ ἡ ἱστορικὴ εὐγένεια, ἡ καθ' ὅλην τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γενεῶν ἀδιάκοπος καὶ συνεχὴς δημιουργία αὐτή, ποὺ εἶναι ὅ,τι ἐννοοῦμε ὅταν λέμε συσσώρευσιν ἀξιῶν καὶ πιὸ ἁπλᾶ πολιτισμόν, θὰ ἦταν ἀδύνατο πρᾶγμα.

Ἡ νεότης εἶναι ἀγνή. Καὶ ἡ ἀγνότης δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἀκμὴ ψυχῆς. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀκμή, αὐτὴ ἡ φρεσκάδα τῆς ψυχῆς της, ποὺ εἶναι ἡ χάρις καὶ ἡ γοητεία της μαζὶ μὲ τὸν χαλαρὸ ὀπλισμὸ τῆς γνώσεως καὶ τῆς πείρας, ποὺ εἶναι ἀπὸ τὴ φύσι τους σκληρές, κάμνουν τὴν νεότητα νὰ φαντάζεται ἁπλούστατη τὴν λύσι τῶν πλέον πολύπλοκων προβλημάτων τῆς ζωῆς καὶ νὰ βιάζεται νὰ τὰ λύσῃ. Αὐτῆς τῆς παντολμῆς αἰσιοδοξίας, ποὺ εἶναι προϊὸν ἀγνότητος καὶ ἀπειρίας μαζί, καὶ αὐτῆς τῆς βίας τῆς νεότητος ἡ παρανόησις, εἶναι ἡ πρωταρχικὴ πηγὴ ποὺ ἐπάνω της ἔχει οἰκοδομηθῆ νεοτευκτη καὶ καινοφανὴς ἡ θεωρία περὶ τῆς ἐπαναστατικότητος τῆς νεότητος. Εἴπαμε νεοτευκτη καὶ καινοφανής, γιατὶ ἐνῷ ἡ νεότης δὲν εἶναι φαινόμενο πρωτόφαντο εἰς τὴν ζωήν, ἐνῷ ἡ νεότης ὑπῆρχε μὲ τοὺς αἰῶνας, ἡ θεωρία περὶ τῆς ἐπαναστατικότητός της εἶναι ἐφεύρημα καὶ ἐπινόημα πρόσφατο τῶν τελευταίων αἰώνων τῆς παρακμῆς.

Ἡ φύσις τῆς νεότητος εἶναι ὁρμητική. Ἀλλὰ τὴν ὁρμή, ὅπως καὶ τὴν ἀγνότητα, ποὺ μ' αὐτὲς ἔμπαινε κάθε φορὰ στὸν κύκλο τῆς ἱστορίας γιὰ ν' ἀδράξῃ στὰ χέρια της τοὺς πυρσοὺς τῆς ζωῆς, ἐναλλάσσουσα εἰς τὴν πορεία τὶς γενεὲς ποὺ ἤρχετο νὰ διαδεχθῆ, τὴν ἐχρησιμοποιοῦσε πάντοτε στὶς δημιουργικὲς ἐποχὲς τῆς ἱστορίας, ὄχι γιὰ νὰ γκρεμίζῃ, ἀλλὰ γιὰ ν' ἀνορθώνῃ τὴν πορεία, νὰ τονώνῃ καὶ νὰ ταχύνῃ τὸν ρυθμό της. Καὶ ἐδῶ ἴσα ἴσα ὑπάρχει ἡ ἐξήγησι τῆς δημιουργικῆς ἱστορικῆς συνεχείας, ποὺ χωρὶς αὐτὴν θὰ ἦταν ἀδύνατο αὐτὸ τὸ ἀκατάπαυστο γίγνεσθαι τῶν αἰωνίων πολιτισμῶν.

Ἡ παρακμὴ συνειδητὰ καὶ ἐσκεμμένα ἐπρόβαλε τὸ ἐπινόημα τῆς ἐπαναστατικότητος τῆς νεότητος. Καὶ τὸ ἐπρόβαλε ἀφοῦ ἐφρόντισε προηγουμένως νὰ καλλιεργήσῃ ἐπίμονα καὶ μεθοδικώτατα καὶ νὰ μεγαλοποιῇ τὴν πηγὴ καὶ τὴν οὐσία τῶν ἀρνήσεων ποὺ ὑπάρχουν μέσα στὴν ἄπλερη φύσι καὶ στὴν ἀλαγάριστη ὁρασι τῶν νέων. Κυρίως, ἀφοῦ σατανικὰ ἐκαλλιεργοῦσε τὰς ἀρνήσεις αὐτὰς καὶ ἀφοῦ ἐπρολάμβανε νὰ χαλαρώσῃ καὶ νὰ σπάσῃ ἕναν ἕναν τοὺς κρίκους τῆς συνδέσεως τῆς νεότητος μὲ τὸ παρελθόν, τὸ ἀπώτερον καὶ τὸ πρόσφατον. Ἀφοῦ ὑπενόμευε καὶ ἀνετίνασσε τοὺς δεσμούς της τοὺς φυσικοὺς καὶ τοὺς πνευματικοὺς μὲ τὴν ἐθνικὴ γῆ, μὲ τοὺς πατέρας, μὲ τὴν ἱστορία.

Τὸ κίνημα τῶν ἐθνικὰ ὠργανωμένων νεολαιῶν, ποὺ πῆρε στὶς ἡμέρες μας τέτοιο ἄπλωμα καὶ τέτοια ὁρμητικὴ ἔκτασι σ' ὅλο τὸν κόσμο, αὐτὸ τὸ μελισσολόϊ τῶν νέων ἀνθρώπων, ποὺ συντάσσονται σὲ πολύβοες χαρούμενες φάλαγγες, δὲν μπορεῖ ἀλλοιῶς νὰ βρῇ τὴν ἱστορική του ἐξήγησι καὶ δικαίωσι, παρὰ ὡς κίνημα παντοδύναμης ἀντιδράσεως ἐναντίον τῆς παρακμῆς καὶ τῶν καταστροφικῶν της δογμάτων. Ἡ ἴδια ἱστορικὴ συνείδησις, ποὺ ξύπνησε κατὰ τὴν κρίσιμη ὥρα τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, τὸ ἴδιο τὸ ἐνστικτο τῆς αὐτοσυντηρησίας τῶν ἐθνῶν, μὲ ὅλο τὸ μυστηριακό του βάθος, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ χυμάει ἀκάθεκτο καὶ ὁρμητικὸ καὶ φλογισμένο μέσα σ' αὐτὸ τὸ κίνημα, ποὺ τὸ θεαμά του φτερώνει τὶς ἐλπίδες καὶ ξανανειώνει τοὺς ἐνθουσιασμούς. Αὐτὸ μπορεῖ ὁ καθεὶς ἀβίαστα καὶ χωρὶς κανένα πολύπλοκο συλλογισμό, ἁπλᾶ καὶ καθαρώτατα, νὰ τὸ διαπιστώσῃ, ἀπὸ δύο διάφορες γωνίες ὁράσεως, ἀπὸ δύο ἀντίθετες σκοπιές. Ἀπὸ τὴν λυτρωτικὴ χαρὰ ποὺ πλημμυρίζει ὅλα ἐκεῖνα τὰ κοινωνικὰ στρώματα ποὺ διέσωσαν τὴν φυσικὴ καὶ τὴν ψυχική τους ὑγεία ἀπὸ φανέρωμα καὶ στὸ πέρασμα τῶν νέων φαλάγγων τοῦ Ἔθνους, ἑνωμένων καὶ ἀδελφωμένων κάτω ἀπὸ τὴν ἴδια σημαία τὴν ἐθνική, γύρω ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς βωμοὺς καὶ κάτω ἀπὸ τὴν σεβασμία σκέπη τῶν ἐθνικῶν ἱερῶν. Κι' ἀπὸ τὴν πικρὴ καὶ χολωμένη ἀντίδρασι, ἀπὸ τὴν σκοτεινὴ καὶ ἀπεγνωσμένη ὀργή, ποὺ προκαλεῖ παντοῦ ὅπου ἡ παρακμὴ ἔχει εἰσχωρήσει διαβρωτικὴ καὶ ἀπομαραίνουσα, ἀποσυνθέτουσα καὶ διαλυτική.

Ἔτσι τὸ κίνημα τῶν ἐθνικῶν νεανικῶν φαλάγγων, ξύπνημα μαζὶ καὶ ἀνακύκλωσις ὑγείας καὶ δυνάμεως, προσδοκιῶν καὶ πραγματοποιήσεων, αὐστηρότατα καὶ γνησιώτατα τοπικῶν καὶ φυλετικῶν, ἀποκτᾷ ἕνα βαθύτερο καὶ καθολικώτερο πανανθρώπινο νόημα καὶ συνδέεται μὲ τὸν παγκόσμιο κύκλο. Μέσα στὶς συντεταγμένες νεανικὲς φάλαγγες, ποὺ παρελαύνουν μὲ τὶς σημαῖες καὶ μὲ τὰ λάβαρα τὰ ἐθνικὰ καὶ ποὺ στὸ διάβα τους ἱλαρύνεται ἡ ὄψι τῶν ὡρίμων ἀνθρώπων καὶ χτυποῦν δυνατώτερα οἱ ἀντρίκιες ἀκόμα καὶ οἱ γεροντικὲς καρδιές, ξεχύνεται καὶ μιλᾶει καὶ τραγουδεῖ τὸ ἴδιο τὸ δημιουργικὸ πνεῦμα τῆς ἱστορίας, αὐτὸ ποὺ εἶναι ὅλο σύνθεσις καὶ συνοχὴ καὶ ἀτέρμων δημιουργία. Νέοι τῆς Ἑλλάδος! Ἐσεῖς ποὺ ὡς τὰ χθὲς ὁ δισταγμὸς ἐμάραινε τὴ ζωή σας καὶ ἡ ἀμφιβολία κατέτρωγε τὰ στήθη σας. Ἐσεῖς ποὺ πήγαιναν νὰ σᾶς ξεκόψουν ἀπὸ τὸν γλυκύτατο μαστὸ τοῦ ἱστορικοῦ χθὲς τοῦ ἰδικοῦ σας καὶ τῆς Πατρίδος, γιὰ ν' ἀτροφήσουν καὶ νὰ πεθάνουν τὶς ψυχές σας. Ἐσεῖς ποὺ εἴχατε ὁμοιωθῆ μὲ τὰ φύλλα ποὺ ἔπεσαν ἀπὸ τὸ δένδρο ποὺ τὰ ἔθρεψε καὶ ἐκινδυνεύατε ὥρα τὴν ὥρα νὰ ξεραθῆτε γιὰ νὰ σᾶς πάρῃ ὁ ἄνεμος ἢ νὰ περάσῃ ὁ διαβάτης νὰ σᾶς μαζέψῃ καὶ νὰ σᾶς κάψῃ, εὐλογῆστε τὴν ὥρα καὶ τὸν ἄνδρα ποὺ σᾶς ξαναγύρισε πίσω στὰ ἰδανικὰ τῶν πατέρων καὶ τῆς Πατρίδος, στὸ θάλπος τῆς πατρῴας ἱστορίας, καὶ ξαναζωντάνεψε μέσα σας τὴ θέλησι νὰ συνεχίσετε τὴν ἱστορία αὐτὴ καὶ νὰ κάμετε δυνατώτερη καὶ λαμπρότερη τὴν Ἑλλάδα.

Κδς

«Θέλω νὰ γνωρίζετε ὅλοι σας ὅτι τὴν θέσιν σας μέσα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον ἐσεῖς οἱ σημερινοὶ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, πρέπει νὰ τὴν κατακτήσετε μόνοι σας καὶ νὰ ἀνοίξετε τὸν δρόμον εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Μέ ἀκριβόν

Η ΜΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗ

Ἡ μία διπλωματική ρῆξις ἐξομαλύνεται διά νά δώσῃ τήν θέσι της στήν ἄλλην. Ἔτσι καί ὁ γιά μιά στιγμή ξεκαθαρίσας ὁρίζων μέ τήν ρύθμισι τῆς Σουδητικῆς διαφορᾶς, ἐσκυθρώπασε πάλι μέ τήν καινούργια Ἰταλογαλλική διαφωνία γιά τό ζήτημα τῶν ἀποικιῶν. Ἀλλά καί ἡ διαφωνία αὐτή ἐκανονίστηκε γιά νά δώσῃ τήν θέσι της στήν μέλλουσα. Ἡ διπλωματική αὐτή ἀστάθεια πού σημαίνει ὅτι ἡ πολεμική διάθεσι ὑπάρχει δυστυχῶς ἀκόμη στόν κόσμο, τονίζει τό πόσο πρέπει τά Ἔθνη νά εἶναι ἕτοιμα κάθε στιγμή γιά νά ἀντιμετωπίσουν τόν πόλεμο. Εὐτυχῶς καί ἡ Ἑλλάς πού ἦταν ἄλλοτε τόσο ἀνέτοιμη βρίσκεται σήμερα χάρις στό Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἀνάμεσα στά προνοητικά Κράτη, πού εἶναι ἕτοιμα γιά νά ὑπερασπισθοῦν τήν ὑπαρξί τους καί τό τόσο ἀπειλούμενο ἰδανικό τῆς εἰρήνης.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ

Ὁ νέος νόμος, ποὺ ρυθμίζει τά τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, μᾶς ἐπαναφέρει καί ἐπί τοῦ σημείου αὐτοῦ εἰς τήν ὀρθόδοξον καί ἑλληνικήν μας παράδοσιν. Ἦτο πράγματι ἐκτός καί ἀντίθετος τῆς ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως ὁ νόμος τοῦ 1931, ὁ ὁποῖος ἤθελε τόν Ἀρχηγόν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐκλεγόμενον ἀπ' εὐθείας ὑπό μόνης τῆς ἱεραρχίας κατά τά ἰσχύοντα παρά τοῖς δυτικοῖς. Ἡ ἐποχή κατά τήν ὁποίαν ἐψηφίσθη ὁ νόμος ἐκεῖνος καί τό πνεῦμα πού τήν ἐχαρακτήριζε, ἐξηγεῖ ἀρκετά τούς λόγους καί τάς συνθήκας αὐτοῦ τοῦ παραστρατήματος.

Μέ τόν νέον νόμον, ὁ ὁποῖος σημειωτέον δέν εἶναι καθόλου νέος, ἀλλ' ἀναβίωσις συμπληρωμένη τοῦ νόμου τοῦ 1852, ἀποκαθίσταται ἡ ὀρθόδοξος ἀρχή, ἡ ὁποία θέλει τόν ἐπίσκοπον ἀναδεικνυόμενον «ψήφῳ κλήρου καί λαοῦ». Τόν κλῆρον εἰς τό ἀναβιοῦν παλαιότατον καί σεβάσμιον σύστημα ἐκλογῆς θ' ἀντιπροσωπεύῃ ἡ διοικοῦσα Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τόν δέ λαόν, ἐν τῷ συνόλῳ του, ὁ Βασιλεύς, ὕπατος κοσμικός ἄρχων καί ἐκπρόσωπος τοῦ συνόλου τοῦ ἔθνους. Δέν ἠμπορεῖ νά ὑπάρξῃ οὔτε σκιά ἀμφιβολίας ὅτι μέ τό ἀποκαθιστάμενον σύστημα ἐκλογῆς θά ἐξυπηρετηθῇ ἀρτίως τό συμφέρον τῆς Ὀρθοδοξίας, θεματοφύλακος τῶν πνευματικῶν παραδόσεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Η ΠΥΡΑΜΙΣ

Ὁ μνημειώδης λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ, εἰς τά ἐγκαίνια τῆς συνεταιριστικῆς σχολῆς, εἶναι πλήρης πίστεως ἐπί τό μέλλον τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τήν «στερεάν βάσιν τῆς πυραμίδος» τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Ὁ λόγος ὅμως αὐτός διαπνέεται καί ἀπό μίαν ἄλλην πίστιν καί παρέχει μίαν ἀκόμη διαβεβαίωσιν: Τήν πίστιν ἐπί τοῦ μέλλοντος γενικῶς τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας καί τήν διαβεβαίωσιν ὅτι ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Νέου Κράτους ὁ νέος θά εὕρῃ τήν εὐκαιρίαν τῆς δράσεως καί τῆς ἀνυψώσεως!...

Καί ὁ Ἀρχηγός ἀριστοτεχνικώτατα παρομοιάζει τήν Ἑλληνικήν Κοινωνίαν μέ πυραμίδα, ἡ ὁποία ἔχει τήν βάσιν της πλατειά καί ἀνεβαίνει σιγά-σιγά καί πηγαίνει εἰς τήν κορυφή. «Κάθε στρῶμα τῆς πυραμίδας διοικεῖ καί διευθύνει τό ἀπό κάτω του στρῶμα καί διοικεῖται καί διευθύνεται ἀπό τό στρῶμα ποὺ εἶναι πάρα πάνω ἀπό αὐτό καί ἔτσι φθάνομεν εἰς τήν κορυφήν.»

Καί εἰς τήν πυραμίδα αὐτήν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας ὁ ἄνθρωπος,—κάθε ἄνθρωπος—ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τό κατώτερον στρῶμα «ἀνεβαίνει σιγά-σιγά, σύμφωνα μέ τήν δύναμιν καί τήν ἱκανότητα ποὺ ἔχει, ἕως εἰς ἕνα σημεῖον καί ἠμπορεῖ νά φθάσῃ ἀκόμη καί πάρα πάνω καί πλέον ἐπάνω. Ἀλλά βέβαια ὁ περισσότερος κόσμος δέν εἶναι δυνατόν νά φθάσῃ πάρα πολύ ἐπάνω. Καί ἄν ὁ ἴδιος δέν ἠμπορέσῃ νά φθάσῃ πάρα πάνω, θά φθάσῃ τό παιδί του. Ἐάν δέν ἠμπορέσῃ τό παιδί του, θά φθάσῃ τό ἐγγόνι του. Ἀνάλογα πάντοτε ὁ καθένας μέ τάς δυνάμεις του»...

Αὐτά ὅμως δέν συνέβαιναν ἄλλοτε εἰς τήν Ἑλλάδα, οὔτε συμβαίνουν εἰς ἄλλας Κοινωνίας, εἰς ἄλλα Ἔθνη, ὅπως τά θέλει ὁ Ἀρχηγός!

Διότι «εἰς ἄλλα Ἔθνη καί εἰς ἄλλους καιροὺς τό σύνολον αὐτό τῆς πυραμίδας διῃρεῖτο εἰς δύο ἤ τρία ἤ τέσσαρα μέρη καί ὁ καθείς, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο, ἄς εἴπωμεν, εἰς τό βάθος ἑνός στρώματος ἀνέβαινεν ἕως εἰς ἕνα σημεῖον καί ἐκεῖ ἐσταμάτα. Δέν ἠμποροῦσε νά περάσῃ τό τεῖχος. Ἦτο ἄλλη Κοινωνική τάξις. Ἡ δέ Κοινωνική τάξις ἡ διευθύνουσα, ἡ ὁποία ἦτο εἰς τήν κορυφήν καί περί τήν κορυφήν, ἐστρατολογεῖτο ἀπό τόν Ἴδιον τόν ἑαυτόν της, δέν ἤρχετο ἀπό τό βάθος, ἀλλ' ἤρχετο ἀπό τό ἰδικόν της μικρόν βάθος, τό ὁποῖον εὑρίσκετο ἐπάνω καί αὐτό ἦτο ἡ διευθύνουσα τάξις»....

Ἦτο ἡ κατάστασις, ἡ ὁποία ὑπό τό βάρος της συνέθλιβε τήν νεότητα.

Ἀλλά ἡ 4η Αὐγούστου μετέβαλε ἄρδην τά χωρίσματα τῆς πυραμίδος αὐτῆς καί δίδει σήμερον εἰς πάντας τήν εὐχέρειαν νά καταλάβουν τήν θέσιν των εἰς τήν πυραμίδα τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας. Ἀλλά τό ἀνέβασμα αὐτό ἀπαιτεῖ θυσίας. Ἀπαιτεῖ ἐργασίαν.

Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τήν συνεταιριστικήν σχολήν πρέπει νά ὁπλίσῃ πάντας, ἀλλά ἰδιαιτέρως καί κυρίως τούς νέους, μέ αἰσιοδοξίαν καί αὐτοπεποίθησιν. Εἰς τό Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου αἱ κλίμακες τῆς ἀνόδου εἶναι ἐλεύθεραι εἰς ἐκείνους, ποὺ ἔχουν τήν θέλησιν νά ἐργασθοῦν, νά δράσουν καί νά δημιουργήσουν!

Ἀπό τήν ἑορτήν τοῦ Πυροβολικοῦ

Ὁ Ἀρχηγός καί οἱ Ὑφυπουργοί Στρατιωτικῶν καί Ναυτικῶν εἰς τό Α' Σύνταγμα Βαρέος Πυροβολικοῦ κατά τήν ἑορτήν τῆς Ἁγ. Βαρβάρας.

Η ΓΛΩΣΣΑ

Ἕνα ἀπό τά πρῶτα μελήματα τοῦ Ἀρχηγοῦ ὡς Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ἦτο νά δώσῃ τήν πρέπουσα ἀξία στό κύριο ὄργανο τῆς διδασκαλίας τοῦ παιδιοῦ—τή γλῶσσα. Μέ τήν διαύγεια καί τό φῶς ποὺ καταυγάζει ὅλες τίς γραμμές, ποὺ χαράσσει στό Νέο Κράτος, ὁ Ἀρχηγός ἔρχεται μέ μιά προχθεσινή σύντομη ἐγκύκλιό του, πρός τούς Γενικούς Ἐπιθεωρητάς καί τούς Ἐπιθεωρητάς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, νά ξεκαθαρίσῃ καί νά ἐπαναφέρῃ στόν ὀρθό δρόμο του τό ζήτημα τῆς διδασκαλίας τῆς μητρικῆς γλώσσης στό Δημοτικό Σχολεῖο: «Κατά τάς ἐπισκέψεις ἡμῶν εἰς τά διάφορα δημοτικά σχολεῖα τοῦ Κράτους διεπιστώσαμεν μέ μεγάλην λύπην, ὅτι ἀρκετοί ἐκ τῶν δημοδιδασκάλων, τῶν διδασκόντων τό μάθημα τῆς μητρικῆς γλώσσης εἰς τάς 4 κατωτέρας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, διδάσκουν αὐτό ἀφροντίστως καί πλημμελῶς, μή ἐφαρμόζοντες τά ὑπό τοῦ ἰσχύοντος ἀναλυτικοῦ προγράμματος περί τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διατεταγμένα».

Μέσα στίς λίγες αὐτές γραμμές συνοψίζονται ὅλα τά' συμπεράσματα μακρῶν ἀγώνων, ἀπό τά ὁποῖα διαλέγονται ὅσα χρειάζονται γιά νά πάρῃ τό μέγα αὐτό ζήτημα τήν τελειωτική του μορφή. Ἡ μητρική γλῶσσα—ἡ Δημοτική ὅπως λέγεται—λαμβάνει τήν πρέπουσα ἐθνική ἀξία της, ὡς ὀργάνου διδασκαλίας τῶν 4 τάξεων τοῦ Δημοτ. Σχολείου ἀπό τό στόμα Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος μ' αὐτή ἐπικοινωνεῖ χωρίς κόπον μέ τόν λαόν, ὁσάκις πρόκειται νά τόν διδάξῃ ἤ νά τόν καθοδηγήσῃ. Δέν ἀρκεῖται ὅμως μονάχα νά ὁποδείξῃ τήν ἀξία της ὡς ὀργάνου διδασκαλίας, ἀλλά καλεῖ τούς Ἐπιθεωρητάς ὅπως «παρακολουθοῦν μέ ἰδιαιτέραν φροντίδα τήν διδασκαλίαν τῆς μητρικῆς γλώσσης καί νά λαμβάνουν αὐστηρότατα μέτρα ἐναντίον τῶν διδασκάλων ἐκείνων, οἵτινες θά ἐξακολουθήσουν νά μή συμμορφώνονται πρός τά ὑπό τοῦ ἐπισήμου ἀναλυτικοῦ προγράμματος περί τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος καθωρισμένα».

Καί δέν φθάνει αὐτό, ἀλλά λέγει στό τέλος ἡ ἐγκύκλιος: «Ἐντελλόμεθα ὅπως διά τακτικῶν ἀναφορῶν καθιστᾶτε ἡμᾶς ἐνημέρους περί τῶν ἀποτελεσμάτων.....»

Καί ἀνατρέχοντες γιά μιά στιγμή στά περασμένα, ἐνθυμούμεθα πόσο μελάνι καί αἷμα ἀκόμη ἐχύθηκαν κατά τούς μακροὺς ἀγῶνας τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, τό ὁποῖον ἡ ἀβουλία καί τό ἀναποφάσιστο τῶν κυβερνώντων τήν ἐποχήν ἐκείνην ἄφιναν ἄλυτον καιροσκοποῦντες διά νά χρησιμοποιήσουν καί αὐτό ὡς μέσον εἰς τά κοινοβουλευτικά των τερτίπια.

Στή μακρά ἱστορία τοῦ γλωσσικοῦ μας ζητήματος ποτέ κατηγορηματικώτερα καί πιό ξεκαθαριστά δέν ἐτοποθετήθη τό ζήτημα τῆς γλώσσης τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ὅσο μέ τήν παραπάνω ἐγκύκλιο, ἡ ὁποία θά μείνῃ ἱστορική μέ τήν ὑπογραφή τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Ἀπό τήν ἑορτήν τοῦ Πυροβολικοῦ

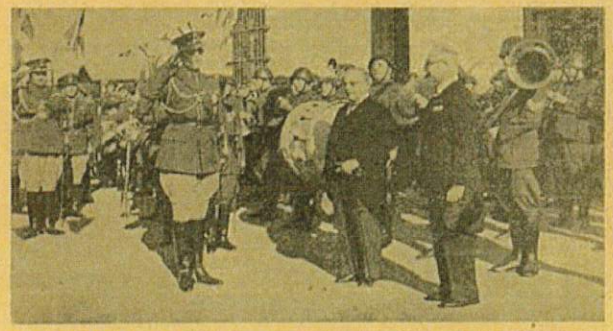

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεύς Διάδοχος Παῦλος καί ὁ Ἀρχηγός εἰς τό Ἰον Σύνταγμα Βαρέος Πυροβολικοῦ κατά τήν ἑορτήν τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, προστάτιδος τοῦ Πυροβολικοῦ.

Μέ ἀκριβόν

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ

«Ὅλο τό Ἔθνος, ἀκριβῶς διότι εἶναι μικρόν καί ἀκριβῶς διότι θέλει νά εἶναι μεγάλο, μοιραίως ἀποτελεῖ ἕνα τεράστιο συνεταιρισμό». Μέσα εἰς τήν σύντομη ἀλλά τόσον πυκνή εἰς νόημα αὐτήν φράσιν, τήν ὁποίαν εὑρίσκομεν εἰς τόν λόγον του κατά τήν τελετήν τῶν ἐγκαινίων τῆς σχολῆς συνεταιρισμῶν, ὁ Ἀρχηγός τῆς Κυβερνήσεως ἔδωκε καθαρώτατα τό νόημα ὅλης τῆς μεγάλης προσπαθείας ποὺ ἐπιχειρεῖ ἀπό διετίας, ὁ ἴδιος καί ἡ Χώρα μαζί του καί τοῦ ὁποίου ὁ σκοπός εἶναι ἕνας: Ν' ἀποκατασταθῇ καί ἐπιβεβαιωθῇ ἕνα καθεστώς ἀλληλεγγύης εἰς τήν ἑλληνικήν Κοινωνίαν, ἀνάλογον πρός ἐκεῖνο ποὺ ἐπεκράτησε παλαιότερον εἰς τά «κοινά» τῶν Ἑλληνικῶν συμπολιτειῶν καί ἐπί Τουρκοκρατίας εἰς τούς κοινοτικούς μας ὀργανισμούς καί ποὺ τ' ἀποτελέσματά της τά εἴδαμε εἰς τήν καταπληκτικήν ἀκμήν τῶν Ἀμπελακίων καί εἰς τούς ναυτικούς θριάμβους τῶν Ὑδραίων, τῶν Σπετσιωτῶν καί τῶν Ψαριανῶν πρό καί μετά τήν ἐθνικήν ἐπανάστασιν. Σήμερον τό ἐγχείρημα γίνεται μέ ἀντικείμενον ὁλόκληρον τήν Χώραν καί ὁλόκληρον τόν Ἑλληνισμόν, καί φυσικά αἱ δυσχέρειαι ποὺ παρουσιάζει εἶναι ἀνάλογοι μέ τήν ἔκτασίν του. Ἄν ὅμως ἀχθῇ αἰσίως εἰς πέρας καί πρέπει, δέν ἠμπορεῖ παρά ν' ἀχθῇ, μεγάλη θά εἶναι καί λαμπρά καί ἡ συγκομιδή τῶν καρπῶν του.

ΚΑΛΩΣ ΝΑ ΕΛΘΟΥΝ

Οἱ γιορτές τοῦ χειμῶνος ἀποτελοῦσαν ἄλλοτε ἕναν πραγματικό ἐφιάλτη γιά τήν τάξι τῶν ἀπόρων. Κι' αὐτό γιατί μέσα στή γενική χαρά γίνονταν πιό δυνατή ἡ ἀντίθεσι τῆς θλιβερῆς καταστάσεώς της. Σήμερα ὅμως, χάρις στήν συστηματοποίησι τῆς κοινωνικῆς προνοίας τοῦ Κράτους, οἱ γιορτές εἶναι καί γιά τούς δυστυχισμένους χαμόσυνες. Ἡ κρατική μέριμνα τίς ἡμέρες αὐτές θά ἐνταθῇ παράλληλα μέ τήν ἰδιωτική ἀγαθοεργία καί ἔτσι δέν θά μείνῃ ἐφέτος κανείς ἄπορος ἄσιτος καί ξυλιασμένος ἀπό τήν παγωνιά.

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

Οἱ πατριῶται Γάλλοι πολῖται πανηγύρισαν μέ τό δίκηο τους σάν μεγάλο ἐθνικό γεγονός τήν ἀποτυχία τῆς τελευταίας ἀπεργίας, ποὺ ἔχομε ἐμεῖς, δόξα τῷ Θεῷ, νά δοῦμε ἀπό τό 1936. Ἀλλά πόσο θά βαστήξῃ ἀρά γε ἡ προσωρινή αὐτή ἠρεμία τῆς ἐργασίας τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ; Ἡ ἀνάμιξις τῶν ξένων, ποὺ ἀποκαλύφτηκε στήν ὀργάνωσι τῆς ἀπεργίας, δέν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θά ἐκδηλώνεται σέ κάθε κρίσιμη στιγμή καί ἔτσι ὀλίγαι, πολύ ὀλίγαι ἐλπίδες ὑπάρχουν διά τήν ὁριστική παγίωσιν τῆς τάξεως.

Ὁ Θρύαρβος

Εἶναι εὐρεῖς οἱ κάμποι τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ διαλαλοῦν εἰς ὅλους πού τοὺς πατοῦν τὴν χαράν των καὶ μεταδίδουν τὴν εὐφροσύνην. Ἔχει ἀρχίσει ἐκεῖ ἀπὸ δύο καὶ ἡμίσεος ἐτῶν μία πάλη κατά τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τοῦ σκότους, καὶ εἰς τὸ πεδίον τῆς πάλης αὐτῆς φυτρώνουν καρποὶ ζηλευτοί, οἱ καρποὶ ποὺ ζωογονοῦν τὴν πατρίδα, οἱ καρποὶ ποὺ φέρουν τὸν πραγματικὸν πολιτισμόν. Ἡ τρικυμία, ποὺ ἐσκόρπισεν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὁ Ι. Μεταξᾶς, ἀνετάραξε καὶ ἐκεῖ τὰ ἔλη καὶ τὰ τέλματα, διέλυσε καὶ ἐκεῖ τὴν ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἔτσι οἱ ἄγνοι καὶ προκομμένοι κάτοικοι τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἔπνιξαν μὲ φανατισμὸν μέσα εἰς τὴν ἀγανάκτησίν των τὸ κακὸν παρελθόν, ποὺ τοὺς ὡδήγει εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρον, καὶ ἀναζυμώνουν τώρα, μέσα εἰς μίαν συγκινητικὴν συνεργασίαν, τὴν φιλίαν τὴν ἀδιατάρακτη, ποὺ πρέπει πάντοτε νὰ συνδέη τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν γῆν. Ὁ ἀντίλαλος τῆς τρικυμίας αὐτῆς ἐξεσήκωσε καὶ τὰς νέας ψυχάς, καὶ ὁ σάλος εἰς τὰς ψυχὰς τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας ὑπῆρξεν ἐκεῖ καταπληκτικός. Ὑπῆρξε τόσον ἀποφασιστική, ὁρμητικὴ καὶ δραματικὴ ἡ πάλη ἐκεῖ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀδιαφορίας, ποὺ μόλις κατορθώνει κανεὶς νὰ συλλάβη εἰς τὸν νοῦν του τὰς θριαμβευτικὰς κινήσεις τῆς ψυχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Οἱ δόλιοι καὶ ὄπουλοι σφετερισταὶ τῆς ψυχῆς της ἐξηφανίσθησαν καὶ καυχῶνται τώρα διὰ τοὺς καρπούς των γονεῖς καὶ διδάσκαλοι.

Αὐτὸ τὸ θέαμα ἀντίκρυσε καὶ πάλιν ὑπερήφανος ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιστρέφων τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἀπὸ τὴν Ἄγκυραν, ὅπου θλιβερὸν καθῆκον τὸν ἐκάλεσεν. Ἅμα εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, εἰς τὸν ἀκραῖον σταθμόν, εἰς τὸ Πύθιον, ἡ πνοή του ἔγινεν αἰσθητὴ εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, καὶ διὰ πολλὰς ἡμέρας ἀκόμη ἠκούοντο ἐκεῖ αἱ ἰαχαὶ μὲ τὰς ὁποίας οἱ φρονηματισμένοι Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐχαιρέτισαν εἰς μίαν ἀδιάσπαστη ἁλυσίδα, ἀπὸ τοῦ Πυθίου μέχρις Ἀθηνῶν, τὸν μεγάλον Ἐμψυχωτήν. Ἑλληνική Νεολαία, ὁ θρίαμβος τῆς Σημαίας σου εἶναι ὁριστικός.

Γ. Τζ.

Ἀπὸ τὴν περιοδείαν τοῦ Κυβερν. Ἐπιτρόπου εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Ἀληθινὸ συναγερμὸ ἐσήμανε διὰ τὴν Νεολαία τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἡ ἀνὰ τὰ διάφορα κέντρα τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης περιοδεία τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις ἀπὸ τὰς ὁποίας διῆλθεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι, γεμᾶτοι χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια ἐξεδήλωσαν τὸν ἐνθουσιασμόν των

Ἀλλὰ καὶ οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων οὐδόλως ὑστέρησαν εἰς τὸ νὰ ἐκφράσουν τὸν ἐνθουσιασμόν των καὶ νὰ προβοῦν σὲ μεγαλειώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως μας, τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ὀργανώσεώς μας.

Ἡ Μακεδονία καὶ Θράκη εὗρον τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσουν ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴν ἀπόλυτο πίστι καὶ ἀφοσίωσί των εἰς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν Μεγάλο μας Ἀρχηγό, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τους διὰ τὸ μεγάλο ἔργο τῆς Ὀργανώσεώς μας, ἔργο ποὺ ἀποβλέπει νὰ καταστήση τὴ Νεολαία μας ἀνταξίαν τῶν προσδοκιῶν τῆς Πατρίδος. ὑπερήφανη, γεμάτη ἐθνικὸ ἐνθουσιασμό, πιστὴ στὴ Θρησκεία, στὴν Πατρίδα, στὸ Βασιλέα μας, στὸν Ἀρχηγό μας, στὶς Ἀρχὲς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ὑπῆρξαν στιγμὲς πραγματικῶς συγκινητικὲς μέσα στὶς μεγαλειώδεις ἐκδηλώσεις τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ὁ ὁποῖος γεμᾶτος γαρὰ καὶ θαυμασμὸ διὰ τὸ μεγάλο ξύπνημα ποὺ συντελέσθη μέσα στὴν ψυχὴ τῆς Νεολαίας μας, ὡμίλησε μὲ ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ Ἐθνικὸ Παλμὸ πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ τὰς Φαλαγγιτίσσας τῶν πόλεων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἐκφράσας τὴν πεποίθησίν του ὅτι ἡ Νεολαία αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία δίνει τὴν ἐγγύησι ὅτι θὰ συνεχισθῆ τὸ ἔργον τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, εἶναι ἡ Νεολαία ποὺ θὰ συντελέση στὴν πραγματοποίησι τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀλλὰ ἀκόμα συγκινητικώτερες στιγμὲς ὑπῆρξαν ἐκεῖνες ποὺ ξετυλίχτηκαν κατὰ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὰ Ἀκριτικά, τὰ παραμεθόρια χωριά. Τμήματα Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, ὑπὸ ραγδαίαν βροχήν, ἔκαμαν πορείαν πεντάωρον, διὰ νὰ μετάσχουν τῆς ὑποδοχῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀκούσουν τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον.

Ἀπὸ τὶς συγκεντρώσεις τῶν τμημάτων καὶ τῶν βαθμοφόρων, ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι γενικὰ τῶν Φαλαγγιτῶν μας καὶ τῶν Φαλαγγιτισσῶν μας, ἀπὸ τὰς ἐπιθεωρήσεις, ἀπὸ τὰς συνεργασίας μὲ τοὺς ἀνώτερους βαθμοφόρους τῆς Ὀργανώσεως καὶ μὲ τὰς Ἀρχὰς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ὁ ἀκούραστος συμπαραστάτης τοῦ Ἀρχηγοῦ μας στὸ μεγάλο ἔργο τῆς Ἐθνικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς Νεολαίας μας, ἔμεινε ἀπόλυτα ἱκανοποιημένος.

Ὅλοι οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἔχουν ἐνστερνισθῆ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, βαδίζουν μὲ πίστιν πρὸς τὸν θρίαμβον ποὺ τοὺς ὁδηγεῖ. Ὁ δύσκολος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὁδηγῶν πρὸς τὴν νίκην δρόμος, δίδει εἰς τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος τὴν ψυχικὴν ὁρμὴν ποὺ διὰ πρώτην φορὰν ἠσθάνθησαν νὰ γεμίζη τὰ στήθη τους. Συμβάλλουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Μέγα Ἔργον ποὺ ἀνέλαβεν ὁ Ἀρχηγός.

Τὸ θέαμα ποὺ ἀντίκρυσεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κατὰ τὴν περιοδείαν του εἶναι ἀνώτερον περιγραφῆς. Οἱ νέοι τῆς Ε. Ο. Ν. Μακεδονίας καὶ Θράκης ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ συνεκεντρώθησαν ὅπου ἐπρόκειτο νὰ διέλθη γιὰ νὰ ζητωκραυγάσουν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου. Φαλαγγῖται, Φαλαγγίτισσαι, Σκαπανεῖς, Σκαπάνισσαι μὲ πρόσωπα ἡλιοκαμένα ἀπὸ τὸν λαμπερὸν ἥλιο τῆς ἐνδόξου Μακεδονίας καὶ Θράκης, μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ αἰσιοδοξίαν γιὰ τὸ λαμπρὸ μέλλον ποὺ ἑτοιμάζει γι' αὐτοὺς ὁ Ἀρχηγός, ἐπανηγύρισαν τὴν διέλευσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ὡς νέου ποὺ ἦλθε πρὸς νέους γιὰ νὰ μεταδώση τὶς προσταγὲς Ἐκείνου.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμό του διὰ τὰς ὀργανωτικὰς προόδους τῆς Ε. Ο. Ν. Μακεδονίας καὶ Θράκης, καὶ διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, τὴν εὐαρέσκειάν του δὲ πρὸς τοὺς Διοικητὰς καὶ βαθμοφόρους τῶν Σχηματισμῶν καὶ Τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Ε. Σ. Κ.

Μερικὰ στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν περιοδείαν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Ἀλέκου Κανελλοπούλου εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

Οἱ παραστρατημένοι ἐπιστρέφουν εἰς τὰς ἀγκάλας

τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου

Καὶ ἄλλη μετάνοια ἀρχικομμουνιστοῦ

"Ενας ἀκόμη κομμουνιστής, καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπὸ τοὺς πλέον σημαντικούς, δηλώνει μετάνοιαν. Καὶ δὲν ἀρκεῖται μόνον νὰ ἀποκηρύξῃ τὰς παλαιάς του ἰδέας, ἀλλὰ καὶ αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὰς πολεμήσῃ.

Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ φυσικώτερον. Καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ μετάνοιά του εἶναι εἰλικρινὴς καὶ δὲν ὀφείλεται εἰς προσωρινὴν ἀποκαρδίωσιν ἀπὸ τὸν ἄχαριν ἀγῶνα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, οὔτε εἰς συμφεροντολογικοὺς ὑπολογισμούς. Εἶναι φυσικὸν δι' ἕνα ἄνθρωπον εὐσυνείδητον, ὅταν πιστεύῃ, ν' ἀφοσιοῦται εἰς τὴν πίστιν του καὶ ἀποδεικνύει εὐγένειαν ψυχικὴν καὶ ἀνωτερότητα, ὅταν ὑπὲρ τῆς πίστεως αὐτῆς προβαίνῃ εἰς θυσίας σοβαράς.

Ὁ Μανωλέας — διότι περὶ αὐτοῦ πρόκειται — καίτοι ἦτο πολὺ καλὸς τεχνίτης καὶ εἶχεν ὅλα τὰ δεδομένα νὰ σταδιοδρομήσῃ, ὡς ἕνας καλὸς νοικοκύρης, κατήντησεν ἀλήτης. Δὲν σημαίνει τίποτε ἂν ἀνεδείχθη, δι' ὀλίγον χρονικὸν διάστημα, βουλευτής. Ὁ Μανωλέας καὶ ὡς βουλευτὴς ἦτο φανατικὸς ἐπαναστάτης τῶν πεζοδρομίων, ὅπως δὲ πάντοτε, τὸ αἰώνιον θῦμα τῶν συνθημάτων τῆς Γ' Διεθνοῦς.

Καὶ τώρα θὰ ἐξετάσωμεν πῶς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς παρεσύρθη ἀπὸ τὸν Κομμουνισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον τόσας σπουδαίας ὑπηρεσίας προσέφερε καὶ διὰ ποῖον λόγον τώρα εἰλικρινῶς μετανοεῖ καὶ τὸν δεχόμεθα εἰς τὰς κοινωνικάς μας ἀγκάλας μετὰ χαρᾶς, ὅπως τὸν ἄσωτον τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ Μανωλέας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἔφερον εἰς τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα μαζὶ μὲ τὴν οἰκονομικὴν των πτωχείαν καὶ τὴν πνευματικήν των ἀνεπάρκειαν. Ὅλοι δὲ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους παρέσυραν εἰς τοὺς ἀντικοινωνικοὺς των ἀγῶνας, ἦσαν ἄνθρωποι καλοὶ καὶ τίμιοι καὶ φιλόπονοι, ἀλλὰ ἐστερημένοι ἐπαρκοῦς μορφώσεως καὶ ἀνίκανοι νὰ κρίνουν ὅπως ἔπρεπε τὰ κοινωνικά μας ζητήματα. Μέσα δὲ εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα, ὅπου ἔλαβε μέρος ἕκαστος ὀλίγον ἢ πολύ, ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐπιμόνως ἢ παρεμπιπτόντως καὶ κατὰ τύχην καὶ κατὰ συγκατάβασιν, ἔλαβον νέαν μόρφωσιν καὶ ὑπέστησαν νέαν ἐξαντλητικὴν διδασκαλίαν, καταστρέφουσαν τὰς παλαιάς των δοξασίας καὶ δημιουργοῦσαν ἐντὸς αὐτῶν νέας κοινωνικὰς ἀντιλήψεις.

Εἶναι λοιπὸν φυσικὴ καὶ πηγαία ἡ χαρά μας ὅταν βλέπωμεν ἀνθρώπους, ὡς ὁ Μανωλέας, νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὴν ἀνθρωπιστικὴν μας οἰκογένειαν, ὡς ἄσωτοι υἱοί, διότι πράγματι ἦσαν νεκροὶ καὶ ἀνέζησαν, ἀπωλολότες καὶ εὑρέθησαν. Ἡ ὑπαρξις ὅμως τοιούτων νεκρῶν ἔξω τῶν κοιμητηρίων καὶ ἀπωλολότων ἐντὸς τῆς κοινῆς καὶ συνδυασμένης κοινωνικῆς πορείας μας πρέπει βεβαίως νὰ μᾶς ἀνησυχῇ, ἀφοῦ μάλιστα αὐτοὶ οἱ ἀναζῶντες καὶ ἐπανευρισκόμενοι εἶναι ὀλίγοι, ἀπέναντι ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ μολύνουν τὴν κοινωνικήν μας ἀτμόσφαιραν.

Ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι, διὰ νὰ σημειώσῃ τόσας μέχρι σήμερον ἐπιτυχίας ὁ κατὰ πολὺ ἄγνωστος καὶ ἀπροσδιόριστος ἐχθρός μας, πρέπει εἰς κάτι νὰ πταίωμεν καὶ ἡμεῖς. Καὶ πταίομεν, διότι ἀφήσαμεν ἀπροστατεύτους τοὺς νέους ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν ἐπιδρομήν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Ἐπιστήμη, κρίνασα καὶ μελετήσασα τὰς νέας κοινωνικὰς καταστάσεις καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπελθοῦσαν ζύμωσιν τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν πνευμάτων τοῦ λαοῦ, ἵδρυσεν ὡς μόνην ἀποκήρυξιν καὶ μόνον ἀναθεματισμὸν τοῦ Μαρξισμοῦ τὸν ἀπὸ καθέδρας σοσιαλισμόν, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἀνέλαβε νὰ διδάξῃ καὶ εἰς τὰ Πανεπιστήμια.

Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ παρασυρθῇ ὁ ἀτυχὴς Μανωλέας ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς σειρήνας; Πῶς νὰ μὴ πιστεύσῃ εἰς τὰς νέας ἰδέας του, διὰ τὰς ὁποίας εὗρεν ἄφθονον βιβλιογραφίαν διὰ νὰ τὰς πλουτίσῃ καὶ πλείστους ἀφιλοκερδεῖς καὶ προθυμοτάτους καθηγητὰς νὰ τὸν χειραγωγήσουν καὶ νὰ τὸν ἐνθουσιάσουν; Πῶς νὰ μὴ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ἀφοῦ ἐπίστευσε πλέον ὅτι ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι εἴμεθα πληρωμένα ὄργανα τῶν κοινωνικῶν τυράννων ἢ ἀμόρφωτοι καὶ ἀκαταλόγιστοι κοιμισμένοι σκλάβοι των;

Τοῦ ἐδώκαμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι πλῆρες τὸ δικαίωμα ν' ἀποκομίσῃ τὴν ἐλαχίστην πνευματικὴν κληρονομίαν, ἡ ὁποία ὡς ἄτομον τοῦ ἀνῆκε καὶ τὴν ὁποίαν ὡς ἄτομον εἶχεν ἀφομοιώσει μέσα εἰς τὴν νεανικὴν καὶ ἐνθουσιώδη κεφαλήν του καὶ νὰ τὴν φέρῃ ἐκτὸς τοῦ κύκλου μας καὶ εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον τῆς κοπιώδους καὶ δυσχερεστάτης κοινωνικῆς μας προσπαθείας, διὰ νὰ τὴν σπαταλήσῃ ἐναντίον μας καὶ ὑπὲρ τῆς κακοβούλου ἀντιδράσεως.

Ἀλλὰ διατί μετενόησεν ὁ Μανωλέας καὶ πῶς κατανοεῖ καὶ δικαιολογεῖ τὴν ἀνάνηψίν του; Ποῦ ὀφείλεται αὐτὴ ἡ ἄοδην μεταβολὴ τοῦ τρόπου ἀντανακλάσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου μέσα εἰς τὴν συνείδησιν ἑνὸς ἀτυχοῦς ἀνθρωπίνου ὄντος;

Αἱ δικαιολογίαι, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος κατορθώνει νὰ ἀρθρώσῃ, δὲν εἶναι καθόλου ἐπαρκεῖς. Τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐφήμοσεν ἐργατικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ἐν γένει πολὺ ἀρτιωτέραν καὶ δικαιοτέραν κοινωνικὴν πολιτικήν, δὲν εἶναι λόγος ἱκανὸς νὰ μεταπείσῃ ἕνα κομμουνιστὴν μάρκας Μανωλέα.

Διατελεῖ ἀσφαλῶς ἀκόμη ὑπὸ τὴν ζάλην τῆς ἀποτόμου καὶ βαθυτάτης ψυχολογικῆς μεταβολῆς του καὶ ἴσως ἀκόμη νὰ μὴ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ ἐκφράσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καταυγάζει σήμερον τὴν σκέψιν του καὶ δίδει νέας δυνάμεις εἰς τὴν ψυχήν του. Αὐτὸ δὲν εἶναι οὔτε ὁ ἀποτροπιασμός, τὸν ὁποῖον πιθανότατα αἰσθάνεται ἀπὸ τὴν παχυλὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀνηθικότητα τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Κομμουνισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἐσχάτως εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιληφθῇ.

Αἱ ἰδέαι κεῖνται πάντοτε ὑπεράνω τῶν προσώπων καὶ πολὺ ὀλίγον ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὰς κακίας των, ἐφ' ὅσον πρόκειται πράγματι περὶ ἰδεῶν. Ἀλλὰ ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται τὸ ὅλον ζήτημα. Ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι πράγματι ἰδέα ἢ εἶναι ἁπλοῦστατα παγὶς διὰ τοὺς ἰδεολογοῦντας καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν μὴ καλῶς ἐπεξειργασμένων καὶ καθαρῶς ἀποκρυσταλλωμένων κοινωνικῶν ἰδεῶν; Αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς διαισθάνεται σήμερον ὁ Μανωλέας καὶ τὸ ὁποῖον πιθανότατα δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην μόρφωσιν καὶ πνευματικὴν διαύγειαν διὰ νὰ ἐκφράσῃ.

Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς θεωρητικῆς ἀναλύσεως τοῦ Μαρξισμοῦ διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν εἶναι καθόλου ἰδέα, ἀλλὰ ἁπλοῦστατα πολὺ ταπεινὸς καὶ ἐγωϊστικώτατος λογαριασμὸς καὶ συμφεροντολογία. Τοῦτο μόνον θὰ τονίσωμεν ἐπιτροχάδην: Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀξιώσεις ἰδέας μία προσπάθεια, στρεφομένη ἐναντίον τοῦ κόσμου τῶν ἀνθρώπων ἐν ὀνόματι μιᾶς μόνον κοινωνικῆς τάξεως (ἑνὸς δηλαδὴ μόνου μέρους τῆς ἀνθρωπότητος) καὶ ἐνεργοῦσα διὰ λογαριασμὸν τῆς τάξεως αὐτῆς. Δὲν εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἰδέα κοινωνικὴ καὶ πανανθρώπινος μία προσπάθεια νὰ ἐνταθοῦν μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου των αἱ ὑπάρχουσαι κακῇ τῇ μοίρᾳ κοινωνικαὶ ἀντιθέσεις μας καὶ ἐξαρτῶσα ἀπὸ τὴν ὀξυνσιν τῶν ἀντιθέσεων τούτων τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν πρόοδόν της.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ χαρακτηριστικοῦ τούτου γνωρίσματος τῆς ἐσκεμμένης ἀντιδραστικότητος, ἥτις κρύπτεται ὑπὸ τὴν μάσκαν τῆς Κομμουνιστικῆς μαφίας, ὀφείλομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι, παρὰ τὴν θεμελιώδη καὶ βασικὴν διακήρυξιν τοῦ Κομμουνισμοῦ ὅτι ὅλαι αἱ ἰδέαι ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας καὶ δημιουργοῦνται ὑπ' αὐτῶν, ἡ κοινωνία μας ἔβειδεν ἀφάνταστον ἐμμονὴν εἰς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι τὴν διέπουν, παρὰ τὴν ἐπιπολάζουσαν κοινωνικὴν ἀνισότητα καὶ ἀδικίαν καὶ ἀληθῶς καταπλήσσουσαν ἀντοχὴν εἰς τὸ ἀληθοφανὲς ἰδεολογικὸν δέλεαρ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς. Ἀπόδειξις καὶ ἐπιβεβαίωσις τούτου εἶναι καὶ ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τοὺς κόλπους της τοῦ Μανωλέα καὶ τῶν ὁμοίων του.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΜΕΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τὸ ἀνεκδοτολογικὸ ὑλικὸ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας, τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', εἶναι πλουσιώτατο. Πνευματώδης, ἐτοιμόλογος, λεπτὸς εἰς τὴν ἐμφάνισίν του, δημοτικώτατος, ἕτοιμος νὰ πιάσῃ κουβέντα μέσα στὸ δρόμο, ἄφησε εἰς τὴν Ἱστορίαν τὰ ὡραιότερα ἀνέκδοτα, τόσα ὅσα ἴσως κανεὶς Βασιλεὺς τοῦ κόσμου δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ... Σήμερα θὰ διηγηθῶ ἐδῶ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀνέκδοτά του ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἀγάπη του στὰ παιδιά. Καὶ δὲν πρόκειται, βέβαια, ἐδῶ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τὴν ὑποδειγματική του στοργὴ στὰ παιδιά του καὶ τοὺς ἐγγονούς του, ποὺ τὰ ἔπαιρνε καὶ τὰ ἔπαιζε στὰ γόνατά του, εὐτυχισμένος πατέρας καὶ πάππος. Ἴσως κάποτε νὰ γράψουμε καὶ γι' αὐτά, ἀναζητώντας διάφορα περιστατικὰ ἀπὸ τὴν τρυφερή του ἀφοσίωσι στὴν Βασιλικὴ Οἰκογένεια... Ἀλλὰ σήμερα θὰ μιλήσουμε ἀποκλειστικὰ γιὰ τὴν ἀγάπη του στὰ παιδιά, τὰ ξένα, τὰ παιδιὰ τῶν ὑπηκόων του, τὸ παιδί γενικά!...

* * *

Κάποτε — ἐπέστρεφε τότε ἀπὸ τὴν Ἀγγλία — ἔμεινε μερικὲς ἡμέρες στὰς Πάτρας. Μανιώδης περιπατητής, εγκατέλειπε μόνος του τὰ ἀνάκτορα χωρὶς συνοδεία καὶ περιεπλανᾶτο εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως... Σὲ μιὰ του ἔξοδο τὸν ἀνεγνώρισαν δυὸ - τρία παιδιὰ καὶ τὸν παρακολουθοῦσαν ἐκδηλώνοντα τὴ χαρά τους γιὰ τὸ Βασιλέα τους... Ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Α' δὲν εἶπε τίποτε. Μὰ δὲν εἶχε περπατήσει 300—400 μέτρα καὶ ἡ παιδική ἀκολουθία του εἶχε πληθυνθῆ. Ὅταν πιὰ ἔφτασε στὰ Ψηλὰ Ἀλώνια ἑκατοντάς ὁλόκληρος παιδιὼν τὸν ἀκολουθοῦσε. Μπῆκε τότε στὸν ἰδιόκτητο κῆπο του τῶν Ψηλῶν Ἀλωνιῶν καὶ διέταξε νὰ ἐπιτρέψουν τὴν εἴσοδο καὶ στὰ παιδιά!...

— Παίζετε, τοὺς εἶπε, διασκεδάζετε, τρέχετε... Ἀλλὰ προσοχή! Μὴ κόβετε τὰ καϋμένα τὰ λουλούδια!

Ὁ Βασιλεὺς μάλιστα ἐχάϊδεψε καὶ δύο - τρία ἀπὸ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐρώτησε γιὰ τὸν πατέρα τους, τὴ δουλειά του, τὸ σχολεῖο τους! Ἀνάμεσα στὰ παιδιὰ στὸν Βασιλικό του κῆπο ὁ Βασιλεὺς ἔμεινε πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα· ὅταν βγῆκε οἱ μικροί του φίλοι τὸν ἀκολούθησαν!... Ὅταν ἔφθανε εἰς τὸ ἀνάκτορόν του πίσω ἀπὸ τὸν Βασιλικὸ κῆπο εἶχε σχηματισθῆ μιὰ τεραστία παιδική διαδήλωσι, ποὺ χαλοῦσε τὸν κόσμο ἐπευφημώντας Τον.

Τότε δύο χωροφύλακες ἐνόμισαν πὼς θὰ μποροῦσαν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Βασιλέα ἐὰν ἀπεμάκρυναν τὰ παιδιά. Μὰ ὁ Βασιλεὺς τοὺς ἀπέτρεψε.

— Ἀφῆστε, τοὺς εἶπε, τὰ παιδιά...

Καὶ περιστοιχούμενος ἀπὸ αὐτὰ ἔφθασε στὸ ἀνάκτορον!...

* * *

Κάποτε πάλι ὁ Βασιλεὺς βρισκόταν ἰνκόγνιτο εἰς τὴν Βιέννην... Μιὰ μέρα ἔκανε τὸν περίπατό του εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ πάρκα τῆς μεγαλοπόλεως αὐτῆς, ὅπου οἱ ντανσάδες μὲ τοὺς μπεμπέδες ἦσαν οἱ τακτικώτεροι ἐπισκέπται. Ὁ Γεώργιος σὲ μιὰ στιγμὴ ἦλθε ἀντιμέτωπος μὲ ἕνα παιδάκι... δύο μόλις χρονῶν! Εἶχε πέσει ἐπάνω του καὶ μπερδεύτηκε στὰ πόδια του. Ὁ Βασιλεὺς τὸ πῆρε στὴν ἀγκαλιά του, τὸ χάϊδεψε. Μ' αὐτὸ βρῆκε τὴν εὐκαιρία ν' ἀπαντήσῃ στὰ χάδια τοῦ Βασιλέως μὲ τὸ ἄρπαγμα τῆς χρυσῆς ἁλυσίδας του, ἡ ὁποία συγκρατοῦσε τὸ χρυσὸ ὡρολόγι του. Ἡ μικρούλα κατώρθωσε νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ Βασιλέως τὸ ὡρολόγι καὶ τὸ πῆρε στὸ χέρι της. Μόλις ἡ ντάντά της, ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε τρέξει, προσπαθοῦσε νὰ τῆς τὸ πάρῃ ἡ μικρούλα ἔβγαλε δυνατὲς φωνές:

Ὁ Βασιλεὺς ἀναγκάσθηκε νὰ ὑποκύψῃ. Ἔβγαλε τὴν ἁλυσίδα καὶ τὴν ἄφηκε στὴ μικρὴ νὰ παίξῃ... Πέρασαν ἔτσι λίγα λεπτά. Ὁ Βασιλεὺς διεσκέδαζε... Ἀλλὰ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε ἐλπὶς ἡ μικρὴ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ὡρολόγι ὁ Βασιλεὺς μετεχειρίσθη ἕνα τέχνασμα. Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα ὡραῖο καθρεφτάκι καὶ τὸ ἔδωσε στὸ κοριτσάκι, τὸ ὁποῖον ἔσπευσε εὐχαρίστως νὰ ἀνταλλάξῃ τὸ ὡρολόγιον μὲ τὸ νέον παιγνιδάκι.

* * *

Ὁ Βασιλεὺς μας, ἰνκόγνιτο, περπατοῦσε κάποτε στοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ, ποὺ τότε ἦταν τῆς μόδας ἡ ἀρισιά «Φουγκός».

Σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ σοῦ ἕνα φουρναρόπουλο μὲ ἕνα ταψὶ γεμᾶτο κουλούρια στὸ κεφάλι του... Ὁ Βασιλεύς, χωρίς, βέβαια, νὰ τὸ θέλῃ, σκούντησε τὸ φουρναρόπουλο καὶ τά... κουλούρια χύθηκαν κάτω.

— Φουγκός, λέει μὲ ἀγανάκτησι τὸ παιδί, ἀπευθυνόμενο πρὸς τὸν Βασιλέα. Εἶσαι ἕνας φουγκός!...

Ὁ Βασιλεὺς κούνησε τὸ κεφάλι του:

— Στὸν τόπο μου κανένα παιδὶ δὲν θὰ μοῦ μιλοῦσε ἔτσι, τοῦ εἶπε.

— Καὶ τί εἶσθε στὸν τόπο σας;

— Βασιλεύς! ἀπήντησε ὁ Γεώργιος γελώντας.

Καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα χρυσὸ Ναπολέονι, ποὺ ὁ μικρὸς τὸ πῆρε χάσκοντας ἀπὸ κατάπληξι. Ἀγγ. Μ.

Τὰ πρῶτα παιδιὰ τοῦ Γεωργίου Α': ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ οἱ πρίγκηπες Γεώργιος, Ἀλεξάνδρα καὶ Νικόλαος.

Ἡ Χιονάλη καὶ οἱ ἑφτὰ νάνοι

Ἀπὸ τὴν περασμένη Δευτέρα, δυὸ μεγάλα κινηματοθέατρα τῶν Ἀθηνῶν προβάλλουν τὴ «Χιονάτη μὲ τοὺς ἑπτὰ Νάνους». Τὴν ὑπόθεσί της, ποὺ εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ παραμύθι τῶν Ἀδελφῶν Γκρίμμ «Ἡ Πεντάμορφη Χιονάτη», θὰ τὴν βρῆτε στὸ τέλος. Μὰ πρέπει νὰ μάθετε καὶ πῶς ἔγινε τὸ θαῦμα αὐτὸ ἀπὸ τὸν Ντίσνεϋ, γιατὶ ὡς «θαῦμα» ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο.

Ἡ «Χιονάτη μὲ τοὺς ἑπτὰ Νάνους» εἶναι κάτι τὸ Νέο στὴν κινηματογραφικὴ τέχνη... Ἔπειτα ἀπὸ τὰς «κινουμένας εἰκόνας» ποὺ στὴν ἐποχή τους ἔπαιξαν κι' αὐτὲς τὸ ρόλο τους καὶ συγκέντρωσαν τὸ θαυμασμό, ἦλθε ὁ βωβὸς κινηματογράφος... Ἀπὸ βελτίωσι σὲ βελτίωσι, φθάσαμε στὸν ἠχητικό. Ταὐτόχρονα μᾶς ἐμφανισθῆκαν τὰ Μίκυ Μάους καὶ κατόπιν ὁ ὁμιλῶν... Μᾶς δόθηκαν οἱ περίφημες ἔγχρωμες ταινίες, μᾶς δόθηκε ὅ,τι μποροῦσε καὶ τὸ πιὸ εὐφάνταστο μυαλὸ νὰ συλλάβῃ. Τώρα μᾶς ἔρχεται ἡ νέα ἐφεύρεσις μὲ πρῶτο ἔργο τὴ «Χιονάτη».

Τί εἶναι τέλος πάντων αὐτὴ ἡ νέα ἐφεύρεσις; Εἶναι.... Ἀλλ' ἂς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὴν σειρά τους.

Ὁ Ντίσνεϋ στὴν Ἀμερικὴ εἶχε ἀπὸ τὸ 1934 τὴν ἔμπνευσι. Δηλαδὴ μὲ χαρτίνους ἀνθρώπους κατώρθωσε νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς ἀστέρας κι' ἐπέτυχε ἔπειτα ἀπὸ πειράματα ἀρκετῶν ἐτῶν νὰ δώσῃ ψυχὴ στὰ ἄψυχα, στὸ χαρτόνι. Οἱ χάρτινοι ἄνθρωποι μιλοῦν, κινοῦνται, ζοῦν. Οἱ μορφασμοί τους δὲν γίνονται ὅπως στὸ Μίκυ Μάους. Γίνονται μὲ μιὰ τέτοια φυσικότητα, ποὺ νομίζει κανεὶς πῶς δὲν εἶναι ἄψυχα, ἀλλὰ ζωντανά! Οἱ ἄνθρωποι δὲν γελοῦν ἢ δὲν κλαῖνε «γελοιογραφικά», ὅπως γίνεται στὸ Μίκυ Μάους! Κλαῖνε, ἀναπνέουν, αἰσθάνονται, μιλοῦν, ζοῦν ὅπως ἡ Γκρέττα Γκάρμπο, ἡ Ἄννα Μπέλλα, ἡ Ντανιέλ Ντ' Ἀριέ, ὁ Χάρρυ Κοῦπερ, ὁ Ἔρον Φλίντ καὶ οἱ ἄλλοι ἀστέρες. Σοῦ δημιουργοῦν τὴν παραίσθησι ὅτι εἶναι ἄνθρωποι. Καὶ δὲν ἀντικαθιστοῦν μόνο τὰ ζωντανὰ πράγματα. Καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἄψυχα ἢ τὰ φυσικὰ φαινόμενα. Τὸ ρολόϊ μὲ τοὺς κτύπους του, τὴ βροχή, τὶς ἀστραπές, ὅλα φεύτικα χάρτινα, πύργοι χάρτινοι, ζωὴ χάρτινη, τὰ πάντα ἀπὸ χαρτὶ ἀλλὰ μὲ ζωὴ καὶ νομίζει κανεὶς μὲ ὀστὰ καὶ μὲ σάρκα.

Πῶς τὸ κατώρθωσε αὐτό!... Γιὰ νὰ φτιάσῃ τὶς μακέττες, τὰ σκίτσα, ἀπησχόλησε πάνω ἀπὸ 500 ζωγράφους! Πόσα ἑκατομμύρια σκίτσων γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ δώσουν ζωὴν στὸ χαρτί! Ὁ Θεὸς ἐφτιαξε ἕνα χωμάτινο ἄνθρωπο, τὸν φύσησε στὸ στόμα καὶ ἡ ὀπόθεσις ἐτελείωσε. Σὲ μιὰ μέρα ὅλα ἦσαν ἕτοιμα. Ὁ Ντίσνεϋ ὅμως δὲν εἶναι θεός. Καὶ μὲ «φύσημα» δὲν δίδει ζωήν: Ἐστρατολόγησε τεχνίτες, καλλιτέχνες εἰδικούς! Καὶ ἐπέτυχε στὸ τέλος. Πῶς; Ξοδεύοντας ἑνάμισυ ἑκατομμύριο δολλαρίων, δηλαδὴ 165 ἑκατομμύρια δραχμῶν!... Τί ἔκαμε; Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ προσδιορισθῇ. Κατώρθωσε μόνο νὰ δώσῃ μὲ συνδυασμοὺς μουσικῆς, καλλιτεχνίας, τέχνης καὶ μηχανικῆς ζωὴ στοὺς χάρτινους ἥρωάς του. Ἐπέτυχε... Ἐπέτυχε γιὰ νὰ διαψεύσῃ ὅλους ἐκείνους, ποὺ στὴν ἀρχὴ τῶν προσπαθειῶν του τὸν εἶχαν πάρει γιὰ τρελλό!...

Καὶ θὰ ρωτήσετε μὲ ἀπορία: Καὶ πῶς μιλοῦν αὐτοὶ οἱ «ἄψυχοι» ἥρωες τοῦ ἔργου; Δοκιμάσθηκαν πολλοὶ μῖμοι γιὰ νὰ βρεθῇ ὁ καλλίτερος ποὺ θὰ δάνειζε τὴ φωνή του. Ὅπως γιὰ νὰ δοθῇ ἡ φυσιογνωμία στὴ «Χιονάτη» βρέθηκε καί, ἂς ποῦμε ἔτσι, τὸ μοντέλο της. Καὶ αὐτό, στὴν περίπτωσι αὐτή, εἶναι μιὰ ὡμορφη κοπελλοῦλα 18 ἐτῶν ποὺ ἀνεκάλυψε ὁ Ντίσνεϋ.

Καὶ τώρα τί θὰ γίνῃ; Ἡ νέα «τεχνοτροπία» στὴν Κινηματογραφία θὰ ἔχῃ συνέχεια: Μήπως θὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὶς ἀγαπημένες μας στάρ; Δὲν τὸ πιστεύομε. Μὰ ἡ νέα τέχνη εἶναι κάτι ποὺ δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ θαυμάσουμε. Καὶ ποιὸς ξέρει τί ἄλλο ἀκόμη θὰ ὑποχρεωθοῦμε νὰ θαυμάσουμε...

Τὸ παραμύθι τῆς «Χιονάτης»

Κάποια χειμωνιάτικη μέρα, μιὰ βασίλισσα καθόταν κοντὰ σ' ἕνα παράθυρο. Ξαφνικὰ τσιμπήθηκε ἀπὸ τὴ βελόνα στὸ δάχτυλο καὶ μιὰ σταλαγματιὰ αἷμα χύθηκε ἀπὸ τὸ παράθυρο ἀπάνω στὸ χιόνι. Τότε ἡ βασίλισσα στέναξε καὶ εἶπε:

—Ἂς ἦταν, Θεέ μου, ν' ἀποκτήσω μιὰ κόρη ἄσπρη σὰν τὸ χιόνι, κόκκινη σὰν τὸ αἷμα καὶ μαύρη σὰν τὸν ἔβενο!

Ἡ ἐπιθυμία της ἀκούστηκε ἀπ' τὸ Θεὸ καὶ γέννησε μιὰ κοροῦλα ποὺ τὴν ἔβγαλαν Χιονάτη. Τὸ παιδὶ μεγάλωσε κι' ἔγινε μιὰ πολὺ ὡμορφη κόρη κι' ὅλος ὁ κόσμος τὴν ἀγαποῦσε κι' ἔλεγε ὅταν μιλοῦσε γι' αὐτήν: ἡ Χιονάτη ἡ πεντάμορφη.

Ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια πέθανε ἡ βασίλισσα κι' ὁ βασιλιᾶς παντρεύτηκε ἄλλη γυναῖκα. Ἡ καινούργια βασίλισσα ἦταν ἐπίσης πολὺ ὡμορφη, ἀλλὰ καὶ πολὺ σκληρόκαρδη.

Εἶχε ἕναν καθρέφτην μαγικὸ ποὺ μιλοῦσε. Μιὰ μέρα ἡ βασίλισσα, καθώς τὸ εἶχε συνήθεια, πλησίασε τὸν καθρέφτη καὶ τὸν ρώτησε:

«Καθρέφτη μου, καθρέφτη μου, Ἔλα καὶ πές μου τώρα, ποιὰ εἶν' ἡ ὡμορφότερη σὲ τούτη δῶ τὴ χώρα;»

Κι' ὁ καθρέφτης ἀπάντησε:

«Ὡμορφη εἶσαι καὶ καλὴ εἶσαι, μὰ πεντάμορφη δὲν εἶσαι!»

Ἡ βασίλισσα ἤξερε ποιὰ ἦταν ἡ πεντάμορφη κι' ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ τὴν μισῇ. Μιὰ μέρα φώναξε ἕναν ἀπ' τοὺς κυνηγοὺς της καὶ τοῦ παράγγειλε νὰ πιάσῃ τὴ Χιονάτη, νὰ τὴν πάῃ μέσα στὸ δάσος καὶ νὰ τὴν σκοτώσῃ. Ὁ κυνηγὸς πῆρε τὴν πεντάμορφη Χιονάτη καὶ ἔφυγε στὸ δάσος, ἀλλὰ στὸ δρόμο, μὲ τὰ πολλὰ παρακάλια τῆς κόρης, τὴν λυπήθηκε καὶ δὲν εἶχε πιὰ τὸ θάρρος νὰ τὴ σκοτώσῃ. Τὴν ἄφηκε μέσα στὸ δάσος καὶ τῆς εἶπε:

—Φύγε, νὰ μὴν τύχῃ καὶ σὲ ξαναϊδῇ ἡ βασίλισσα ποτέ!

Ἡ Χιονάτη βρέθηκε ὁλομόναχη μέσα στὸ δάσος. Κατὰ τὸ βράδυ, ἔφθασε κοντὰ σ' ἕνα σπιτάκι καὶ μπῆκε νὰ ξεκουραστῇ.

Στὴν κρεββατοκάμαρα βρῆκε ἑφτὰ μικρὰ κρεββάτια. Ἡ πεντάμορφη Χιονάτη ἔπεσε στὸ ἕβδομο, ἔκανε τὴν προσευχή της κι' ἀποκοιμήθηκε, γιατὶ ἦταν κουρασμένη.

Ὅταν τὸ βράδυ οἱ νοικοκυραῖοι τοῦ σπιτιοῦ, ἑφτὰ νάνοι, γύρισαν ἀπ' τὴ δουλειά τους, βρῆκαν τὴ Χιονάτη νὰ κοιμᾶται καὶ θάμαξαν τόσο πολὺ τὴν ὡμορφιά της, ποὺ ἔτρεξαν κι' ἀναψαν κεριὰ γιὰ νὰ φωτίζεται καλλίτερα τὸ πρόσωπό της καὶ νὰ τὴν χαίρωνται πιὸ καλά. Δὲν τὴν ξύπνησαν. Τὴν ἄφησαν νὰ κοιμᾶται, ἔτσι καθὼς ἔμοιαζε σὰν ἄγγελος.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἡ πεντάμορφη Χιονάτη διηγήθηκε τὴν περιπέτειά της καὶ οἱ νάνοι τὴν παρακάλεσαν νὰ μείνῃ κοντά τους νὰ τοὺς κάνῃ τὸ νοικοκυριὸ καὶ νὰ τοὺς μαγειρεύῃ. Ἡ Χιονάτη δέχτηκε κι' ἔμεινε μαζί τους.

Τὴν ἀγαποῦσαν σὰν βασίλισσά τους καὶ γιὰ νὰ μὴν τὴν χάσουν, τῆς παράγγελναν κάθε πρωὶ νὰ μὴν ἀνοίγῃ τὴν πόρτα σὲ κανένα, γιὰ νὰ μὴ μάθῃ ποτὲ ἡ κακιὰ μητρυιά της ὅτι ζῆ.

Μιὰ μέρα ἡ βασίλισσα ρώτησε πάλι τὸν καθρέφτη:

«Καθρέφτη μου, καθρέφτη μου, Ἔλα καὶ πές μου τώρα, ποιὰ εἶν' ἡ ὡμορφότερη σὲ τούτη τὴ χώρα;»

Ὁ καθρέφτης ἀποκρίθηκε πάλι καὶ εἶπε:

«Ὡμορφη εἶσαι καὶ καλὴ εἶσαι, μὰ πεντάμορφη δὲν εἶσαι!»

Ἡ βασίλισσα συγχύστηκε καὶ ξαναρώτησε τὸν καθρέφτη ποῦ βρίσκεται αὐτὴ ἡ πεντάμορφη.

—Πίσω ἀπὸ τὰ ἑφτὰ βουνά, κοντὰ στοὺς ἑφτὰ νάνους, ἀποκρίθηκε ὁ καθρέφτης.

Τότε ἡ βασίλισσα ἀποφάσισε νὰ σκοτώσῃ τὴ Χιονάτη μὲ τὰ ἴδια της τὰ χέρια. Δυὸ φορὲς μεταμορφώθηκε καὶ πέρασε τὰ ἑφτὰ βουνὰ καὶ πῆγε στὸ σπίτι τῶν νάνων. Τὴν πρώτη φορὰ τῆς πρόσφερε μιὰ ζώνη, ποὺ ἂν τὴν φοροῦσε στὴ μέση της θὰ τὴν ἐσφιγγε καὶ θὰ τὴν ἔσκαζε. Τὴ δεύτερη φορὰ τῆς πρόσφερε μιὰ φαρμακερὴ χτένα ποὺ μόλις θὰ τὴν ἔβαζε στὰ μαλλιά της, θάπεφτε νεκρή.

Ἀλλὰ κάθε φορὰ ποὺ οἱ νάνοι ἀντίκρυζαν τὴν κόρη πεθαμένη, εὕρισκαν τὴν αἰτία τοῦ κακοῦ καὶ τὴν ξαναφερναν στὴ ζωή.

Ἔτσι, ὅσο ἡ κακιὰ μητρυιὰ πήγαινε καὶ ρωτοῦσε τὸν καθρέφτη της, ἔπαιρνε πάντα τὴν ἀπάντησι ὅτι ἡ πεντάμορφη ζοῦσε. Τότε ἡ βασίλισσα πέρασε γιὰ τρίτη φορὰ τὰ ἑφτὰ βουνὰ κι' ἔφτασε στὸ σπίτι τῶν νάνων, ντυμένη γρηᾶ καὶ μὲ πρόσωπο μουντζουρωμένο καὶ πρόσφερε στὴν κόρη ἕνα μῆλο φαρμακερό, ποὺ μόλις τὸ δάγκασε, ἡ Χιονάτη ἔπεσε νεκρή.

Οἱ νάνοι τὴν ξαναβρῆκαν πεθαμένη, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ τὴν συνεφέρουν. Συλλογίστηκαν ὅλους τοὺς τρόπους κι' ὅλα τὰ μάγια, ὅμως ἐστάθηκε ἀδύνατο τῶν ἀδυνάτων. Ἐπὶ τρεῖς μέρες ἔκλαιγαν τὴν Χιονάτη τους. Ἔπρεπε νὰ τὴν θάψουν. Ἀλλὰ τὸ χρῶμα της ἦταν ζωηρὸ καὶ τὰ μάγουλα κόκκινα σὰν νὰ ζοῦσε.

—Δὲν μποροῦμε νὰ τὴν θάψουμε! Ἔλεγαν.

Καὶ γιὰ νὰ τὴν ἔχουν κοντά τους νὰ τὴ θαυμάζουν, τὴν ἔβαλαν σ' ἕνα κρυστάλλινο κιβοῦρι ποὺ τὸ τοποθέτησαν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι στὸ δάσος καὶ τὴν φύλαγαν ἕνας ἕνας μὲ τὴ σειρά.

Μιὰ μέρα, ἕνα βασιλόπουλο ποὺ κυνηγοῦσε στὸ δάσος, εἶδε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν νάνων τὸ κιβοῦρι μὲ τὴ Χιονάτη. Ἡ πεντάμορφη ἔμοιαζε σὰν νὰ κοιμᾶταν. Τὸ βασιλόπουλο, ποὺ δὲν εἶχε ματαδῇ τέτοια ὡμορφιά, παρακάλεσε τοὺς νάνους νὰ τοῦ χαρίσουν τὸ κιβοῦρι. Οἱ νάνοι εἶχαν καλὴ καρδιὰ καὶ τοῦ τὸ χάρισαν. Ἀλλὰ μόλις σήκωναν τὸ κιβοῦρι, ποὺ τὸ εἶχαν κάτω ἀπὸ ἕνα μεγάλο δέντρο, χτύπησε τὴ ρίζα του, κουνήθηκε καὶ ἀμέσως ἀπ' τὸ στόμα τῆς Χιονάτης βγῆκε καὶ κατρακύλησε τὸ δαγκαμένο μῆλο. Τότε ἡ Χιονάτη ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ σηκώθηκε στὰ πόδια. Εἶχε σωθῆ.

Τὸ βασιλόπουλο τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ μπῆκαν ὅλοι μέσα στὸ σπίτι.

Ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες τὸ βασιλόπουλο, ἡ Χιονάτη καὶ οἱ ἑφτὰ νάνοι ἔφυγαν γιὰ τὸ παλάτι, ὅπου ἔγιναν οἱ γάμοι μὲ χοροὺς καὶ μεγάλα πανηγύρια.

Ἐκεῖνες τὶς μέρες, ἡ κακιὰ βασίλισσα ρώτησε πάλι τὸν καθρέφτη της:

«Καθρέφτη μου, καθρέφτη μου, Ἔλα καὶ πές μου τώρα, ποιὰ εἶν' ἡ ὡμορφότερη σὲ τούτη ἐδῶ τὴ χώρα;

Καὶ ὁ καθρέφτης ἀπάντησε:

«Ὡμορφη εἶσαι καὶ καλὴ εἶσαι, μὰ πεντάμορφη δὲν εἶσαι».

Τότε ἡ βασίλισσα δὲ βάσταξε ἀπὸ τὸ κακό της κι' ἔσκασε.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

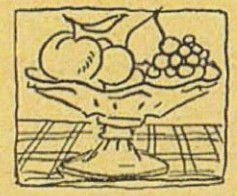

Τροφή

Πολλὲς ἀσθένειες προέρχονται ἀπὸ τὴν πολυφαγία ἢ ἀπὸ ἀκατάλληλη τροφή.

Ὁ Νέος πρέπει νὰ γνωρίζῃ πῶς πρέπει νὰ προσέχῃ τὸν ἑαυτόν του, ἄλλως εἶναι ἄχρηστος. Πρέπει νὰ τὸν διατηρῇ εὐκίνητον καὶ ζωηρόν.

Ἡ εὐθηνοτέρα καὶ καλλιτέρα τροφὴ εἶναι ἡ φακή, τὰ φασόλια, γεώμηλα, ἄλευρον, τυρὸς κλπ. Ἐπίσης καλὴ τροφὴ εἶναι καρποί, λαχανικά, ἰχθύες, αὐγά, κάρυα, δρυζα καὶ γάλα καὶ ἕκαστος δύναται νὰ ζήσῃ μὲ αὐτὰ δίχως κρέας.

Ἐὰν ἔχῃς ἄφθονον καθαρὸν ἀέρα, δὲν ἔχεις ἀνάγκην πολλῆς τροφῆς· ἐὰν ἀφ' ἑτέρου μένῃς στὸ σπίτι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἡ πολλὴ τροφὴ σὲ καθιστᾷ βαρὺ καὶ νυσταλέο. Τούτου ἕνεκα καλλίτερα νὰ τρέφεσαι ἐλαφρῶς. Οἱ νέοι κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν πρέπει νὰ τρώγουν καλά.

Παῦσε ἐντελῶς νὰ τρώγῃς φαγητό, τοῦ ὁποίου τὴν γεῦσιν αἰσθάνεσαι ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ στόμα σου.

Χώνευσις

Ὅταν εἰς τὸ στόμα ἔχῃς τὴν γεῦσιν φαγητοῦ τινος, σημαίνει ὅτι ἡ χώνευσίς του εἶναι δύσκολος. Μερικοὶ ἀδυνατοῦν νὰ φάγουν κρεμμύδια, ἄλλοι τρώγουν ἐλευθέρως ποσότητας ἀπ' αὐτά. Οἱ μὲν πρέπει ν' ἀποφασίσουν νὰ τὰ καταργήσουν ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὸ φαγητόν των, οἱ δὲ νὰ τὰ τρώγουν μὲ ὀρεξιν. Ἕκαστος πρέπει νὰ εὕρῃ μόνος του τὴν δίαιταν τῆς τροφῆς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθῇ διὰ νὰ μὴν ὑποφέρῃ. Πολλοὶ κατεστράφησαν, διότι παρέβλεψαν τοῦτο. Ἁπλῆ δίαιτα εἶναι καὶ ἡ προτιμοτέρα. Πολλὰ παιδιὰ πάσχουν ἀπὸ τὸ στομάχι ἕνεκα τῆς πολυτελοῦς τροφῆς, τὴν ὁποίαν τρώγουν. Δι' αὐτὰ ἡ μετάνοια εἶναι πικρὰ βραδύτερον, ἀλλ' ἀτυχῶς εἶναι πλέον ἀργά.

Πῶς καὶ πότε πρέπει νὰ τρώγῃς

Μὴ τρώγῃς ὅταν εἶσαι πολὺ κουρασμένος, ἐξαπλώσου πρῶτον καὶ ἀναπαύσου λίγο. Μὴ τρώγῃς πολὺ πρὸ πάσης ἀσκήσεως, ἢ μᾶλλον μὴ γυμνάζεσαι μετὰ τὸ φαγητόν σου. Συνήθισε νὰ τρώγῃς σιγὰ καὶ μάσησε καλὰ τὴν τροφὴν προτοῦ τὴν καταπιῇς. Μὴ λησμονῇς ὅτι προτοῦ ἡ τροφὴ εἰσέλθῃ εἰς τὸ αἷμα διὰ νὰ τὸ πλουτίσῃ, πρέπει νὰ γίνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν λεπτή. Καλὸ μάσημα ἐλαφρώνει τὸν στόμαχον καὶ τὰ ἔντερα. Μὴ τρώγῃς πολύ, ἐὰν εἶσαι συγχυσμένος ἢ ἔχῃς νὰ μελετήσῃς. Πλύνε τὰς χεῖράς σου πρὸ τοῦ φαγητοῦ. Μὴ τρώγῃς τροφὴν ἐκτεθειμένην εἰς σκόνην, πλύνε την ἐὰν ἐπιδέχεται τοῦτο. Πίνε ἐλευθέρως νερὸ στὸ μεταξὺ τῶν ὡρῶν τοῦ φαγητοῦ σου. Μὴ μεταχειρίζεσαι ποτὲ κύπελλον δημοσίας χρήσεως, χωρὶς νὰ τὸ καθαρίσῃς. Μὴ θέτῃς ποτὲ τὸ ποτήρι μεταξὺ τῶν χειλέων σου· θέτε τὰ χείλη μέσα στὸ ποτήρι σου.

Ὅταν ἑτοιμάζῃς τὴν τροφήν σου στὴν ἐξοχή, φρόντιζε νὰ εἶναι καλὰ ψημένη. Μὴ τρώγῃς ἄψητα φαγητά, εἶναι βλαβερά.

Πολλὲς ἀσθένειες ἐπίσης ὀφείλονται στὴν κακὴ συνήθεια τοῦ νὰ παίρνῃ κανεὶς φάρμακα γιὰ τὸ ἐλάχιστον. Τὸ καλλίτερο φάρμακο εἶναι ὁ καθαρὸς ἀέρας καὶ τὰ γυμνάσματα, ἕνα ποτήρι καλοῦ νεροῦ τὸ πρωί, ἐὰν εἶσαι κακοστομαχιασμένος καὶ 100 δράμια χλιαροῦ νεροῦ προτοῦ κατακλιθῇς.

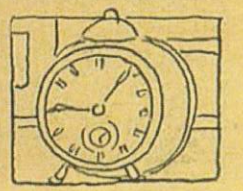

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐνδυμασία τοῦ νέου πρέπει ν' ἀποτελῆται ἀπὸ φανέλλας ἢ μάλλινο ὕφασμα, γιατὶ αὐτὰ στεγνώνουν εὔκολα. Βαμβακερὸ ὕφασμα ἐπὶ τοῦ σώματος δὲν εἶναι καλόν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἀλλάζῃς ἀμέσως ἀφοῦ βραχῇ, ἐπειδὴ τὰ βαμβακερὰ δὲν ἀπορροφοῦν καλῶς τὸν ἱδρῶτα.

Ένα ολόκληρο απόγευμα μὲ τὰ εὐτυχισμένα παιδάκια

ΣΤΑ "ΚΕΝΤΡΑ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΧΑΡΑΣ,,

"Οταν βλέπω ὁμάδες μικρῶν παιδιῶν ποὺ παίζουν, ἀμέριμνα κι' ἀμέτοχα ἀπ' τὶς σκοτοῦρες ποὺ βασανίζουν τοὺς μεγάλους, ἀναρωτιέμαι ἂν θὰ μπορέση ποτὲ ἀνθρώπινο χέρι νὰ περιγράψη ἀπάνω σ' ἕνα κομμάτι χαρτὶ ἢ νὰ ζωγραφίση μὲ ὁμορφα χρώματα τὰ αἰσθήματα ποὺ πλημμυρίζουν αὐτὲς τὶς πάναγγες ψυχές.

Καὶ νομίζω, πὼς δὲν ἔχω καὶ πολὺ ἄδικο σὰν φθάνω στὸ συμπέρασμα «ὅτι δὲν θὰ βρεθῆ ποτὲ αὐτὸ τὸ χέρι» ἀφοῦ οὔτε ὁ λογοτέχνης, οὔτε ὁ ζωγράφος θὰ μπορέσουν νὰ μᾶς κάνουν ν' ἀκούσωμε τὴν ἀγγελική φωνὴ τοῦ παιδιοῦ...

Μιὰ φωνούλα, ἕνα γελάκι βγαλμένα ἀπ' τὴν ψυχοῦλα τοῦ μικροῦ, εἶναι μιὰ ὁλόκληρη λειτουργία εὐχαριστίας στὸν Πανάγαθο Θεὸ ποὺ τὰ προστατεύει.

Εἶναι ἡ ἴδια ἡ φωνὴ τοῦ Δημιουργοῦ, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ἀγγέλων.

Κι' ἐγὼ ἄκουσα αὐτὴ τὴ φωνὴ καὶ εἶδα τοὺς ἀγγέλους νὰ παίζουν, εἶδα τὸ Σύμπαν νὰ χαίρεται· εἶδα τὴ Χαρὰ τῆς ζωῆς.

Ἐλᾶτε τώρα καὶ σεῖς μαζὶ μὲ μένα νὰ κάνουμε ἕνα περίπατο ὡς τὰ «Κέντρα Παιδικῆς Χαρᾶς».

Θὰ σᾶς κάνω τὸν ξεναγό...

Ἐλᾶτε πᾶμε!

Ἀ μιὰ στιγμὴ ὅμως σᾶς παρακαλῶ. Πρὶν ξεκινήσωμεν, πρέπει νὰ σᾶς θυμίσω μιὰ γνωριμία ποὺ ἔχετε. Ἕνα κύριο ποὺ θὰ συναντᾶμε παντοῦ ὅπου ὑπάρχει χαρούμενος ὅμιλος παιδιῶν, κρατῶντας τὸ μπαστοῦνι του καὶ χαριεντιζόμενος μ' αὐτά.

Εἶστε ὅμως λίγο πονηροί, φίλοι μου, γιατὶ βλέπω πὼς καταλάβατε ποιὸν θέλω νὰ σᾶς πῶ.

. . . . . .

Καὶ βέβαια Αὐτὸς εἶναι!...

Εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ὁ καλός μας πατέρας. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν καθυστεροῦμε ἀπ' τὴν περιοδεία ποὺ σᾶς ὑποσχέθηκα, θὰ σᾶς πῶ ἕνα μυστικὸ καὶ θὰ ξεκινήσουμε ἀμέσως.

Διάσημοι γιατροί, εἶπαν πὼς ὁ Ἀρχηγός μας δὲν ἔχει πιὰ καρδιὰ γιατὶ τοῦ τὴν πῆρε ἡ Νεολαία καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ξαναπάρη, ἀλλὰ οὔτε κι' ἡ Νεολαία τοῦ τὴν ξαναδίνει πίσω.

Καὶ τώρα ἐμπρός! Πᾶμε!

. . . . . .

Αὐτὰ τὰ κρυσταλλένια κάστρα ποὺ κατοικεῖ ἡ Χαρὰ τῶν παιδιῶν, τὰ ξέρομε μὲ τὸ ὄνομα «Κέντρα Παιδικῆς Χαρᾶς». Λειτουργοῦν μὲ εἰδικὸ κανονισμὸ καὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ «Κέντρον Νεότητος».

Τὰ «Κέντρα Παιδικῆς Χαρᾶς» λοιπόν, ἔχουν σκοπὸ νὰ κάνουν τὸ παιδὶ ν' ἀγαπήση τὴ ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου. Νὰ θεμελιώσουν σὲ γερὰ κορμιὰ τὶς κοινωνικὲς καὶ ἠθικὲς ἀρετὲς τῆς φυλῆς μας καὶ νὰ μᾶς κάνουν ν' ἀγαπήσωμεν ὅ,τι ὡραῖο ὑπάρχει στὴ φύσι.

Γιὰ τὴν ἐπιτυχία ὅμως καθενὸς ἀπ' αὐτὰ ὑπάρχει καὶ τὸ κατάλληλο μέσο.

Σωματικαὶ ἀσκήσεις, παιγνίδια, ψυχαγωγικὲς ἐκδρομές, μορφωτικὲς ἐπισκέψεις καὶ κατασκηνώσεις, χορός, τραγούδι, διδασκαλίαι, διηγήσεις, κατάλληλος γιὰ παιδιὰ κινηματογράφος, κουκλοθέατρο καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα πράγματα καὶ μέσα.

Σ' αὐτὰ γίνονται δεκτὰ ὅλα τὰ παιδάκια καὶ τὰ κοριτσάκια, ἀπὸ 6 ἕως 12 χρόνων, ἀρκεῖ νὰ μὴν εἶναι ἄρρωστα. Γι' αὐτὸ προτοῦ γραφοῦν στὸ Κέντρο τῆς γειτονιάς τους, ἕνας εἰδικὸς γιατρὸς τὰ ἐξετάζει μὲ προσοχή, κι' ἂν τὰ βρῆ γερά, ἂν δὲν ἔχουν δηλαδὴ καμμιὰ μεταδοτικὴ ἀρρώστεια, ὅπως τραχώματα, φθίσι ἢ τίποτ' ἄλλο, τοὺς δίνει τὴν καρτούλα τους καὶ τὰ γράφει στὸ βιβλίο.

Καὶ γιὰ τὰ ἄρρωστα ὅμως παιδιὰ ὁ στοργικός μας Ἀρχηγὸς ἔχει λάβει τὰ μέτρα του, κι' ἔτσι δὲν στεροῦνται κι' αὐτὰ τὴ χαρά. Γι' αὐτὰ ὅμως θὰ ποῦμε ἄλλη φορά.

Ἂν πάλι ἕνα παιδὶ δώση ἀφορμὲς δυσαρεσκείας μέσα σ' ἕνα μῆνα ἀπὸ τὴν ἐγγραφή του διαγράφεται ἀπὸ τὸ Κέντρο καὶ χάνει τὴ χαρὰ ποὺ εἶχε.

* * *

Ἀλλά, νά! φθάσαμε κι' ὅλας σ' ἕνα ἀπ' αὐτά! Κυττάξτε πὼς τρέχουν καὶ χοροπηδοῦν τ' ἀμέριμνα ἀγγελούδια!

Κυττάξτε πόσο εἶναι εὐτυχισμένα καὶ χαρούμενα!.... Ὦ! αὐτὸς ὁ στρουμπουλὸς μικρούλης ποὺ πάει κι' ἔρχεται μὲ τὴ κούνια του... ὅλο καὶ σφίγγεται γιὰ νὰ πάη πιὸ ψηλά...

Λέει κι' ἕνα τραγουδάκι· τὸν ἀκοῦτε;

«Κι' ὁ μεγάλος Κυβερνήτης πάντα 'μπρός μᾶς ὁδηγεῖ».

Ἔτσι τραγουδῶντας ὁ μικρούλης, εὐχαριστεῖ Αὐτὸν ποὺ τοῦ προσφέρει τὴ χαρά, ὅπως τὸ πουλάκι ὁλημερὶς εὐχαριστεῖ τὸν Πλάστη του.

Ἀλλὰ ἐκεῖ τί γίνεται!!...

Τί φωνές, τί κακό, τί χαρὲς καὶ γέλια ἀπάνω σ' αὐτὸ τὸ μόλο! Μὰ πόσα εἶναι ἀπάνω; ἕνα, δύο... πέντε.... δέκα.. Καὶ τί ὡραῖο παιγνίδι αὐτὸς ὁ μόλος.... Γυρίζει μὲ ταχύτητα καὶ τραγουδοῦν τὰ παιδάκια: «Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα Νέα».

—Ἐμπρὸς λοιπόν! τρέξτε, κι' ἡ Μεγάλη Μητέρα, ἡ Νέα Ἑλλάδα, σᾶς περιμένει μὲ ἀνοιχτὴ τὴν ἀγκαλιά....

Ἀμ' αὐτοὶ οἱ κούτσικοι;...κυττάχτε πὼς σκαρφαλώνουν ἀπάνω στὴ σκάλα... ὅλο προσπάθεια καὶ ἄμιλλα ποιὸς θὰ φθάση πρῶτος ψηλότερα. Τὰ μαγουλάκια τους κοντεύουν νὰ σκάσουν. Ἕνας φτάνει στὴ κορφὴ καὶ φωνάζει:

«Ζήτω ὁ Μεταξᾶς».

Ἀλλὰ τί νὰ πρωτοδῆ κανείς... Τὶς τραμπάλες, τὶς τσουλίθρες, τὶς ἀεροπεταστές, τὸ κρεμαστὸ βαρκάκι, τὶς γέφυρες, τὰ μονόζυγα, ποὺ ὅλα εἶναι γεμάτα ἀπὸ φτωνὰ χαριτωμένα ἀγγελούδια, ποὺ παίζουν καὶ χαίρουνται σὰν σὲ παράδεισο!

* * *

. . . . . .

Βλέπετε λοιπὸν ποὺ σᾶς εἶπα πὼς ὅπου ὑπάρχει χαρὰ θὰ συναντᾶμε τὸ λατρευτό μας Ἀρχηγό;

Ἔ λοιπὸν καλοί μου ἀναγνῶσται, ἤρθατε μαζί μου καὶ ζήσατε καὶ σεῖς ἀνάμεσα ἀπ' τοὺς συνομηλίκους σας ποὺ σᾶς μίλησαν μὲ τὴν ἴδια, τὴ δικιά σας τὴν παιδικὴ τὴ γλῶσσα, ποὖναι ἡ γλῶσσα τῆς ψυχῆς, καὶ εἴδατε μὲ τὰ μάτια σας κι' ἀκούσατε μὲ τ' αὐτιά σας τί σᾶς εἶπαν. Τὰ ἴδια θὰ δῆτε καὶ τὰ ἴδια θ' ἀκούσετε καὶ στὰ δέκα πέντε «Κέντρα τῆς Παιδικῆς Χαρᾶς» ποὺ βρίσκουν τὴν εὐτυχία χιλιάδες παιδάκια. Τὰ ἴδια θὰ σᾶς ποῦν καὶ τὰ παιδιὰ τῶν «Κέντρων Παιδικῆς Χαρᾶς» ποὺ βρίσκονται στὰ Χανιά, στὴν Καρδίτσα καὶ τὸ Ἡράκλειο, στὴ Πάτρα καὶ στὴν Τρίπολι ποὺ ἑτοιμάζονται μὲ τὴ μεγαλόπνοη θέλησι Ἐκείνου!

Ποιὸς σᾶς ἀγάπησε ποτὲ περισσότερο, ποιὸς ἐνδιαφέρθηκε περισσότερο, ποιὸς σᾶς ἔδωσε τὸ περισσότερο μέρος τῆς ζωῆς του;

Κανείς. Κανεὶς ποτέ!!

Κανεὶς ποτὲ δὲν σᾶς λυπήθηκε καὶ δὲν σᾶς περιμάζεψε ὅσο ὁ Ἀρχηγός μας.

Ὁ Ἀρχηγός μας, ποὺ τὸ κέφι του καὶ τὸ κουράγιο του τὸ παίρνει ἀπ' τὴν Ἑλληνικὴ Νεότητα. Ποῦ ξεχνᾶ τὴν κούρασί του ἀπ' τὴ δύσκολη ἐργασία του σὰν βρίσκεται ἀνάμεσά της.

Κι' ἡ ἀγάπη του αὐτὴ πρὸς τὴ νεότητα τὸν ἔφερε ἀκόμη πιὸ κοντά της.

Μ. Γ. ΔΕΙΜΕΖΗΣ

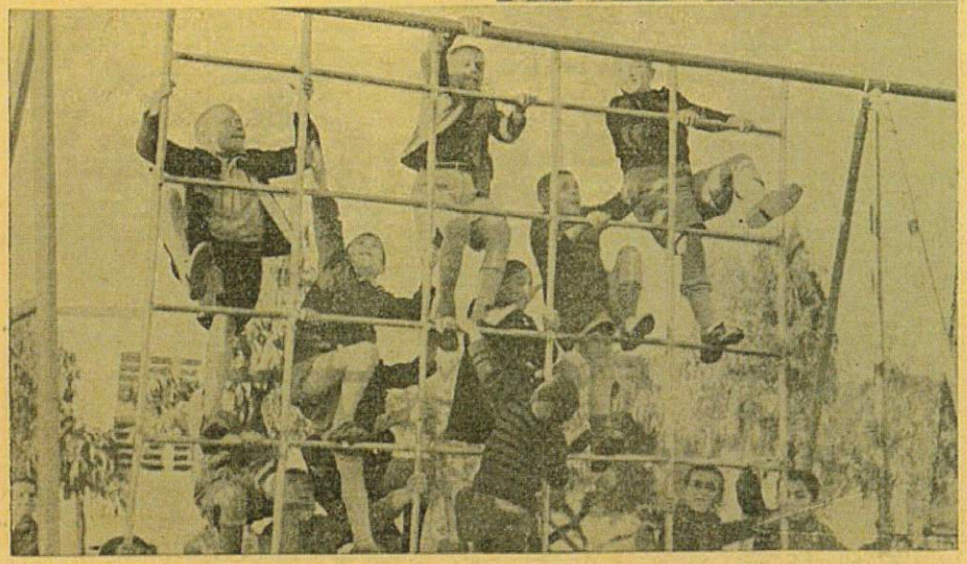

Ένα άριστουργηματικό διήγημα τοῦ D'Esparbés

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗ ΦΡΟΥΡΑ

Στὸ διήγημα αὐτὸ τοῦ D'Esparbés (ποὺ μεταφράζομε ἀπὸ τὰ Γαλλικά) φαίνεται δλη ἡ ἀγάπη καὶ ἡ λατρεία ποὺ ἔτρεφε ἡ παλαιὰ Αὐτοκρατορικὴ Φρουρὰ στὸν Ναπολέοντα. Περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσι αὐτὴ τῶν στρατιωτῶν του, ὁ μεγάλος ἐκεῖνος ἀρχηγὸς κατώρθωσε νὰ μεγαλουργήσῃ. Τὴν ἀφοσίωσι καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη αὐτὴ ζητοῦμε εἰς τὰ ἀνώτατα δριά της νὰ ἔχουν δλοι οἱ Ἕλληνες, δλων τῶν τάξεων καὶ σὲ δλους τοὺς κύκλους τῆς δράσεως, πρὸς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν Ἀρχηγόν ὁ ὁποῖος ὡραματίσθη τὴν Ἑλλάδα ἀνακτῶσαν τὴν παλαιὰν αἴγλην της καὶ συνενοῦσαν δλα τὰ τέκνα της κάτω ἀπὸ μίαν σημαίαν ἀγάπης, προδόου, εὐημερίας ἀτομικῆς καὶ τοῦ συνόλου, ἀλλὰ καὶ ἰσχύος τοιαύτης, προκαλούσης τὸν σεβασμὸν εἰς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς φίλους.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΔΙΑ νὰ κτυπήσῃ τελειωτικὰ ὁ Ναπολέων τὴν Ἱσπανία, πῆρε μαζί του καὶ τὴν παλιά του φρουρά, τὴ σιωπηλὴ παλιὰ Αὐτοκρατορικὴ Φρουρά, ποὺ χρόνια δλόκληρα τώρα, περήφανη καὶ μελαγχολική, μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι, παρατεταγμένη ὅπως σὲ γιορτή, παρακολουθοῦσε τοὺς πολέμους σὰ βουβὸς θεατής. Κανένας δὲν τολμοῦσε νὰ τὴ στείλῃ σὲ μάχη, ἀπὸ φόβο μὴ καταστραφῆ· κι' ὁ Ναπολέων, ἀπὸ πρωτεύουσα σὲ πρωτεύουσα, τὴν ἔσερνε ξοπίσω του σὰν σκιάχτρο τρομαχτικό.

Σὰν φτάσανε στὴν Καταλωνία, μὲ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς, οἱ νέοι στρατιῶτες ποὺ βρίσκονταν ἐκεῖ τρέξανε νὰ τοὺς προϋπαντήσουν. Καὶ μ' ἕνα χαμόγελο εἶπαν:

— Καλῶς μᾶς ὥρισαν τὰ γκρίζα μουστάκια!

Ὁ Ναπολέων ἄρχισε ἀμέσως τὴν ἐπίθεσι. Οἱ Ἱσπανοὶ συγκεντρώσανε τὰ στρατεύματά τους κάτω ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ Μπούργκος καὶ περίμεναν.

Ἡ μάχη ἔγινε στὶς 9 τοῦ Σεπτέμβρη, μὰ ἡ ἀντίστασι τῶν Ἱσπανῶν δὲ βάστηξε πολύ. Μπροστὰ στοὺς Γάλλους ὑπεχώρησαν καὶ ὁ Ναπολέων τράβηξε νικητής.

Ἕνα βράδυ, στὴν κοιλάδα τοῦ Ἀράντα, στὶς ὄχθες ἑνὸς ποταμοῦ, οἱ Γάλλοι σταματήσανε γιὰ νὰ περάσουν τὴ νύχτα. Σκοτείνιαζε.

Ὁλοῦθε κατέβαιναν ἀπὸ τὰ βουνὰ χίλιες ἀόριστες φωνές, γέλια, βρισιές... Ἀναρίθμητες φωτιὲς λαμπύριζαν καὶ καπνοὶ ἀνέβαιναν στροβιλιζόμενοι στὸν οὐρανό... Μυρωδιὲς διάφορες χύνονταν στὴ νύχτα ποὺ γινόταν δλοένα ψυχρότερη. Ἦταν ἡ ὥρα τοῦ δείπνου.

Στὴ συντροφιὰ τῶν Γρεναδιέρων τῆς Φρουρᾶς πρὸ πάντων οἱ φωνὲς ἦσαν ζωηρότερες. Εἶχαν λεηλατήσει τὴ Λέρμα. Μεγάλα κομμάτια ἀπὸ προβατίσιο κρέας, περασμένα στὶς μπαγιονέττες, ψήνονταν στὴ φωτιά. Μὰ τὸ Σύνταγμα δλόκληρο ἦταν στὸ πόδι. Στρατιῶτες ἄφοβοι, μὲ τὸ παράσημο τοῦ Σταυροῦ, μὲ γυμνὰ τὰ κεφάλια καὶ ἀγριωποί, οὐρλιαζαν κοντὰ στὴ φωτιά:

— Θέλουμε νὰ φύγουμε!

—"Ἢ εἴμαστε στρατιῶτες ἢ δὲν εἴμαστε. Νὰ σκέπτεται κανεὶς μονάχα πὼς ἐδῶ καὶ λίγες μέρες στὸ Μπούργκος, τὰ κοθώνια, οἱ νεοσύλλεκτοι, μᾶς κορόϊδευαν!

—"Ἔχουμε πέντε χρόνια νὰ πολεμήσουμε. Μὲ τὶς φανφάρες μᾶς ὁδηγάει στὸν πόλεμο. Καὶ ξάφνου: «Δεξιά, ἄλτ! Δὲν προχωροῦμε παραπέρα!». Μπρὸς στὰ μάτια μας εἴδαμε τοὺς φίλους μας νὰ πεθαίνουν. Ἡ μιὰ ἐκστρατεία τελειώνει καὶ ἀρχίζει ἡ ἄλλη. Καὶ πάντα τὰ ἴδια: «Δεξιά, ἄλτ! Στρατιῶτες τῆς Ἐθνοφρουρᾶς μου μὴ προχωρήσετε παραπέρα. Εἶστε οἱ Ἀθάνατοι!». Στὸ διάβολο! "Αν πάῃ ἔτσι τὸ πρᾶμα θὰ πεθάνουμε σὰν κουραμπιέδες!

—"Ἀθάνατοι! γκρίνιασε ἕνας ἄλλος. Νά, γιατὶ γέλασαν τὰ Γιαννάκια.

"Ὁλο τὸ Σύνταγμα μαζεύτηκε δίπλα στὶς φωτιὲς καὶ ὠργισμένες φωνὲς σηκώθηκαν στὴ νύχτα.

— Πρέπει νὰ τοῦ τὸ ποῦμε: Ἐσύ, Ρικάρ, νὰ πᾷς στὴ σκηνή του.

— Θὰ παραιτηθοῦμε ἀπὸ τὴν Ἐθνοφρουρὰ καὶ ἀπὸ τὸν τίτλο τοῦ Ἀθάνατου...

—...Θὰ καταταχθοῦμε σὲ ἄλλα Συντάγματα.

—...Σ' αὐτὰ ποὺ πολεμοῦνε.

—...Κι' ὅπου πεθαίνουν, εἶπε ἕνας ἀξιωματικός, ἕνας μεγαλόσωμος ἄνδρας, ποὺ δὲν εἶχε μιλήσει ὡς τότε, μὰ ποὺ ἔνευε ἐπιδοκιμαστικὰ μὲ τὸ γοντρό του κεφάλι.

Αὐτὴ τὴ στιγμή, πίσω τους, ἕνας ἄνθρωπος σταμάτησε καὶ μιὰ φωνὴ μὲ Ἰταλικὴ προφορά, ἔρρινη, ρώτησε:

— Ποιὸς μὲ κάλεσε;

Μὲ μιᾶς οἱ στρατιῶτες γύρισαν.

"Ἦταν ὁ Αὐτοκράτωρ.

Μικρός, μὲ τὰ χέρια πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη, μὲ σκυφτὸ τὸ κεφάλι μπροστά, κύτταξε τοὺς στρατιῶτες. "Εμοιαζε σ' αὐτὴ τὴ στάσι, σὰ θηρίο, σὰ νυχτοπούλι. Μονάχα τὸ βλέμμα του Ἔλαμπε καὶ τὸ σπαθί του. Σκεπτικός, ἀκίνητος μέσ' στὸ σκοτάδι, εἶχε τοὺς ὤμους σηκωμένους, ἕτοιμος, θαρρεῖς, νὰ χυθῇ ἴσια μπροστά. "Ἦταν κάτι τὸ ὑπέροχο καὶ φρικιαστικὸ μαζί.

Οἱ ἄνδρες ἔτρεμαν.

—Ποιὸς θέλει, λοιπόν, νὰ μοῦ μιλήσῃ; ρώτησε.

Οὔτε ἀναπνοή.

Ὁ Ναπολέων χαμογέλασε· ἔκανε μερικὰ βήματα πρὸς τὴ φωτιὰ καὶ ἄπλωσε τὰ χέρια του.

— Δὲν εἶσαι σύ, Ρικάρ, ποὺ στέκεις ἐκεῖ; Γιατὶ δὲν ἔχεις τὸ παράσημο; Θυμᾶμαι πὼς σοῦ τὄχω ὑποσχεθῆ.

— Πέρασαν δυὸ χρόνια ἀπὸ τότε.

— Θὰ τὸ πάρῃς... Καὶ σύ, ὁ ἄλλος, δὲν εἶσαι ὁ ὑπολοχαγὸς Σαμπό;

— Παρών, Μεγαλειότατε.

Ὁ Ναπολέων ἀναγνώρισε ἔτσι καμμιὰ δεκαριὰ καὶ τοὺς μίλησε μὲ τὰ ὀνόματά τους. "Ὅλη τὴ Φρουρὰ του τὴν ἤξερε.

— Εἶστε οἱ καλύτεροι καὶ οἱ ἀνδρειότεροι στρατιῶτες μου, εἶπε.

Καὶ πρόσθεσε:

— Οἱ ἀνδρειότεροι τοῦ κόσμου.

Μηχανικὰ ἄπλωσε τὰ χέρια του πάνω ἀπὸ τὴ φωτιά, γιὰ νὰ τὰ ζεστάνῃ.

Κάποιος εἶπε μεγαλόφωνα:

— Κρυώνει!

"Ἦταν ἕνας δραγόνος, ποὺ πλησίασε ἐκεῖ τραβηγμένος ἀπὸ τὴ μυρωδιὰ τοῦ ψητοῦ. Ἡ θέα τοῦ Αὐτοκράτορος σὰν νὰ τὸν κάρφωσε ἐπὶ τόπου.

Στὴ στιγμὴ μερικοὶ στρατιῶτες ἔφυγαν καὶ ὁ Ρικάρ εἶπε:

— Κάθησε, Μεγαλειότατε.

"Ἐφερε μιὰ πολυθρόνα ἀπὸ δαμασκηνὸ καὶ χρυσωμένο ξύλο, κρατῶντάς την πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Τὴν ἔβαλε μπροστὰ στὴ φωτιά. Ὁ Αὐτοκράτωρ ὑπάκουα κάθησε.

Ἀπ' τὰ τέσσερα ἄκρα τῆς πεδιάδας ἔφθαναν συντροφιὲς ἀόρατες μέσ' στὸ σκοτάδι. Ἡ λάμψι τῆς φωτιᾶς τοὺς μάζευε ἀπὸ μακριά. "Ἄλλοι ἔρχονταν, ἄλλοι ἔφευγαν ἀφίνοντας τὶς θέσεις τους στοὺς νιοφερμένους κι' ὁ Αὐτοκράτωρ, μόνος, βυθισμένος στὴν πολυθρόνα του, μὲ τὸ βλέμμα χαμηλά, ἀκολουθοῦσε τὸ σκυθρωπό του ὄνειρο.

— Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ξύλα καὶ ἡ φωτιὰ πάει νὰ σβύσῃ, εἶπε ὁ ὑπολοχαγός.

—"Ὀχι μ' αὐτό... φώναξε ἕνας δραγόνος κι' ἔδειξε δυὸ στρατιῶτες ποὺ κρατοῦσαν στὰ χέρια κάτι κάσες καὶ πήγαιναν μπροστὰ ἀπὸ ἕνα βαρὺ κάρρο.

—"Ω! τὶ φωτιὰ ποὺ θὰ κάνουμε! εἶπε ὁ πρῶτος.

Ὁ ἄλλος ἔσπασε τὶς κάσες χτυπῶντάς τες μὲ τὸ πόδι. "Ἔχωσε τὰ χέρια του μέσα καὶ παίρνοντας ἕνα μάτσο ἐσάρπες τὶς ἔρριξε στὴ φωτιὰ ποὺ ἔσβυνε. Σηκώθηκαν εὐθὺς φλόγες.

— Αὐτοκρατορικὴ φωτιά! εἶπε ὁ Σαμπό.

"Ἄλλοι ἔρχονταν ὁδηγῶντας μουλάρια φορτωμένα μαντίλιες. Κόκκινες, μπλέ, τόσο λεπτές, σὰ λουρίδες ἀπὸ ἰριδένια σύννεφα. Δὲν πρόφταιναν ν' ἀγγίξουν τὴ γῆ. Ἡ χρυσὴ πνοὴ τὶς ἀνασήκωνε, τὶς ξεδίπλωνε στὸν ἀέρα, τὶς σκορποῦσε γύρω σὰ βροχὴ ἀπὸ μικρὲς φλογίτσες.

Στὴ στιγμή, σὰ νὰ τοὺς κυρίεψε μανία, δλοι χύθηκαν στὸ κάρρο.

Ἐκεῖ βρίσκονταν οἱ θησαυροί τους. "Ὅλα τὰ πολύτιμα λάφυρα ποὺ κουβαλοῦσαν στὴ Γαλλία ἀπὸ τὴ διαρπαγὴ τοῦ Μπούργκος.

Ὁ Αὐτοκράτωρ, ποὺ ἀντιπαθοῦσε φοβερὰ τὸ πλιάτσικο, σὰ νὰ μὴ τοὺς ἔβλεπε. Τὰ χέρια του ἦταν μαλακὰ ἀκουμπισμένα στὰ γόνατα, τὸ πηγούνι του ἀπάνω στὸ στῆθος.

— Κοιμᾶται, εἶπε κάποιος.

Καὶ ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο, οἱ στρατιῶτες δλόγυρα ψιθύριζαν:

— Κοιμᾶται... Κοιμᾶται!

"Ἕνας θωρακοφόρος ἔρριξε μιὰ κάσα. "Ἦταν ἀνοιχτή, γιομάτη ἀπὸ βεντάλιες. Ὁ θόρυβος πῆγε νὰ ξυπνήσῃ τὸν Αὐτοκράτορα.

— Θὰ τὸν ξυπνήσῃς! εἶπε μὲ πνιγμένη φωνὴ ὁ Σαμπό. Μὲ μιὰ γροθιὰ ἀπομάκρυνε τὸν θωρακοφόρο, ἔχωσε τὰ χέρια του στὴ φωτιὰ καὶ ἁρπάζοντας τὸ φλεγόμενο κιβώτιο τὸ πέταξε πέρα γελῶντας. Τρεῖς ἄλλες παρόμοιες κάσες ἄδειασαν. Ἀπ' δλα τὰ μέρη οἱ βεντάλιες ξετυλίγονταν στὸν ἀνεμο σὰν πεταλοῦδες καὶ στριφογύριζαν πάνω ἀπὸ τὶς φλόγες.

Τὶς ἔβλεπαν νὰ χύνωνται ἀπὸ τὴ σκιά, νὰ λάμπουν ξαφνικά, μὲ τοὺς ταύρους ζωγραφισμένους πάνω στὰ φτερά τους καὶ μὲ μιὰ ὡραία λέξι ποὺ χρύσωνε τὴ βάσι τους: «Ἐνθύμιο».

Βεντάλιες, στολίδια τῆς Ἱσπανικῆς νωθρότητας, κατὰ χιλιάδας χύνονταν ἀνοιχτὲς σὰ σμῆνος, στριφογύριζαν, ξέφευγαν καίγονταν τὰ λεπτὰ φτερά τους, ἐνῶ τὰ σκαλισμένα ξύλα, τὸ φίλντισι σωρεύονταν ἀπάνω στὴ στάκτη σὰν μικροὶ σκελετοί. "Ἐκαιγαν ἕνα θησαυρό...

Ὁ Αὐτοκράτωρ κοιμᾶται πάντα.

Τώρα δεκαπέντε χιλιάδες ἄνθρωποι τὸν κύκλωναν... Στὴν πρώτη γραμμὴ βρισκόταν ἡ φρουρά του, καὶ πιὸ πέρα ἀπὸ τὸν κύκλο ποὺ φωτιζόταν, ἕνα ἀπέραντο πλῆθος ποὺ θορυβοῦσε ἀπὸ ἐνθουσιασμό, μὲ μάτια ποὺ πετοῦσαν φλόγες...

— Νὰ οἱ ζωγραφιές! φώναξε κάποιος.

"Ἕνας ὄμιλος ἀπὸ πυροβολητὲς φάνηκε.

Κρατοῦσαν μεγάλους πίνακες φοβεροὺς, ματωμένες εἰκόνες, ὅπου οἱ δήμιοι μαστίγωναν ἕνα ὠχρὸν ἄνθρωπο, ὅπου γυναῖκες ἀγνὲς ὀφώνονταν μέσα σὲ μιὰ γαλάζια ἀτμόσφαιρα ἀνάμεσα σὲ ἀγγέλους.

— Σταθῆτε!

"Ἕνας συνταγματάρχης πλησίασε, θέλοντας νὰ σταματήσῃ τὸ κακό... Μὰ βλέποντας μὲ τὶ μοῦτρα τὸν ὑπεδέχθησαν, ὑποχώρησε. Ἀκουμπῶντας μὲ τὸ ἕνα χέρι στὸ σπαθί του, περιωρίσθηκε νὰ πῇ σ' ἕναν ἀξιωματικὸ ποὺ στεκόταν πίσω του:

— Αὐτὸς ὁ πίνακας. Μοντέλ, εἶναι τοῦ Ριβέρα! Βλέπεις;

Καὶ ἐνῶ τὰ ἑκατομμύρια κυλοῦσαν στὶς φλόγες, πρόσθεσε:

— Νὰ ἕνας Μουρίλλο... "Ἕνας Βελάσκεθ... "Ἕνας Γκόγια...

Ὁ Αὐτοκράτωρ κοιμᾶται ἀσάλευτος.

Μακριά, τὰ συντάγματα ἀναταράχθηκαν.

— Ὁ «Κουρεμένος» πῆγε νὰ περάσῃ τὴ νύχτα του μὲ τὴ Φρουρά...

Μιὰ βουὴ σὰν τῆς θάλασσας γέμισε τὴν πεδιάδα. Ἀντήχησε στὰ βουνά... Τ' ἄλογα χλιμίντρησαν, οἱ ρόδες κύλισαν... Οἱ στρατιῶτες μὲ τὰ τσεκούρια ἄνοιγαν τὶς κάσες. Γιὰ νὰ ζεσταθῇ ὁ Αὐτοκράτωρ, δλος ὁ ἀφάνταστος θησαυρός τους ρίχτηκε στὶς φλόγες. Οἱ μεταξωτὲς κουρτῖνες καίγονταν σὰν παραμυθένια πέπλα, καθὼς καὶ οἱ κόκκινες ζῶνες, ποὺ ἔμοιαζαν μὲ φτερωτὰ φίδια... Κόμματα ἀπὸ δαντέλλες, θαυμάσια ταμπουρέττα, τρίποδα ἀπὸ σεντέφι, καθρέφτες ποὺ μέσα τους Ἱσπανίδες καμάρωναν τὴν ὀμορφιά τους, κιθάρες, ντέφια μὲ ἀσημένια κουδούνια, καστανιέττες ἀπὸ πολύτιμο ξύλο, ὡς καὶ μαχαίρια ποὺ οἱ φαρδειές τους λεπίδες ἄστραφταν στὴ φωτιὰ σὰν γλῶσσες ἐρπετῶν.

"Ἕνας δραγόνος ἔρριξε ἀκόμα καὶ μυρωδικά.

Ὁ Αὐτοκράτωρ κοιμᾶται πάντα.

"Ὅλες οἱ κάσες εἶχαν ἀδειάσει...

"Ἦταν μεσάνυχτα. Ἡ φωτιά, ποὺ δλος αὐτὸς ὁ θησαυρὸς τὴν εἶχε ζωντανέψει, ἄρχισε νὰ σβύνῃ. Οἱ φλόγες της χαμήλωναν, σὰν νὰ τὶς ρουφοῦσε τὸ χῶμα... Τὸ κρύο τῆς νύχτας ἔρχόταν, γλυστροῦσε ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, πάγωνε τὴ φωνή τους.

— Δὲν ἔχομε πιὰ τίποτα, εἶπε κάποιος.

Ξαφνιάστηκαν. Τότε ἀκούστηκε ὁ Αὐτοκράτωρ ποὺ ψιθύριζε μυστηριώδεις λέξεις στ' ὄνειρό του... Τ' ἀκίνητα πλεγμένα χέρια του μοιάζανε πέτρινα.

Οἱ στρατιῶτες τῆς Φρουρᾶς, ἀποφασισμένοι νὰ μείνουν ἐκεῖ ὡς τὸ πρωΐ, μ' ἕνα κίνημα κάθησαν κάτω, τυλιγμένοι στοὺς μανδύες τους.

Πιὸ πέρα οἱ αὐσάροι, οἱ δραγόνοι, οἱ θωρακοφόροι ἔκαναν τὸ ἴδιο. Τριάντα χιλιάδες ἄνδρες τριγύριζαν τὸν Αὐτοκράτορα σιωπηλοί, μελαγχολικοί.

Ὁ Αὐτοκράτωρ κοιμᾶται πάντα. "Ὅσοι ἦσαν πιὸ κοντὰ ἄκουαν τὴν ἀναπνοή του.

—"Ὁ μικρούλης... μουρμούρισε μιὰ φωνή. Ἡ πολυθρόνα του χωράει ἄλλους τρεῖς σὰν κι' αὐτόν.

— Πήγαινε βρές τους, ἂν μπορῇς.

— Κόττα τὰ χέρια του τὶ μικρὰ ποὺ εἶναι.

—"Ἀμ' οἱ μπόττες του! Θαρρεῖς πὼς ἔχει πόδι κινέζικο.

—"Ἄκου τον, παραμιλάει.

Ὁ Αὐτοκράτωρ παραμιλοῦσε. Μεγάλες λέξεις ἔπεφταν ἀπὸ τὰ χείλη του: «Ἡ Ἀγγλία... Ἡ Ἀνατολή... Τὰ ἔθνη... Τὸ σπαθί μου... "Ὅλη ἡ γῆ...».

— Τί λέει, τί λέει; ρώτησαν μερικὲς φωνές.

Ἡ πεδιάδα ταράζεται· Ἰσκιοι ὀρθώνονται· θέλουν νὰ μάθουν.

— Ἡ φωτιὰ σβύνει, γκρίνιασε ὁ Σαμπό.

Ἀπὸ χέρι σὲ χέρι, πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια, ἔφεραν ἕνα δέμα, ὅ,τι ἀπόμεινε ἀπὸ τὸ θησαυρό τους: τὰ μουσικὰ ὄργανα.

— Ρίξε τα, Ρικάρ.

Ὁ Ρικάρ τάρριξε καὶ εὐθὺς ἡ πεθαμένη φωτιὰ ζωντάνεψε.

Οἱ χορδὲς τῶν μανδολίνων, πίγκ-πίγκ, πίγκ-πίγκ, ξεσποῦσαν σὰν ἀδύνατο κλάμα στὴ φωτιά. Χωρὶς καμμιὰ θλῖψι γιὰ τὸν πλοῦτο ποὺ θυσίαζαν, τριγυρίζοντας τὸν Αὐτοκράτορα μὲ τὰ παχειά τους μουστάκια, οἱ στρατιῶτες τῆς Φρουρᾶς, ἔβειχναν ἀναμεταξύ τους τὴν πολυθρόνα καὶ τὸ συμμαζεμένο πάνω της μικρὸ φάντασμα. Ἀπορροῦσαν ποὺ τὸν ἔβλεπαν τόσο ἀδύνατο, γελοῦσαν, κλαίγανε, ψιθύριζαν, κάνανε νοήματα μὲ τὸ δάχτυλο στὸ στόμα, σὰν τοὺς γέρους ποὺ βλέπουν τὸ ἐγγονάκι τους νὰ κοιμᾶται.

Ὁ Ναπολέων ἦταν συμμαζεμένος στὴν πολυθρόνα του

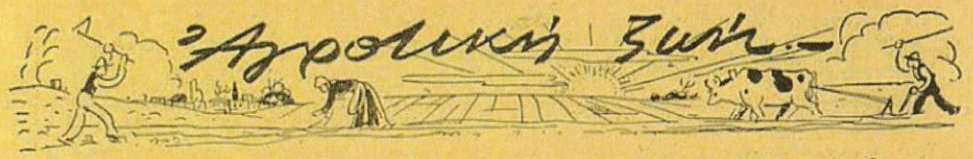

Οἱ ἐργασίες τοῦ καλλιεργητοῦ κατὰ τὸν Δεκέμβριον

Οἱ ἐργασίες τοῦ ἀνθοκόμου:

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα προφυλάσσομε τὰ λουλούδια ποὺ δύσκολα ἀντέχουν στὸ πολὺ κρύο καὶ τὶς παγωνιές.

"Αν ἡ θερμοκρασία δὲν ἔχη ἀκόμη πολὺ κατεβῆ ἐξακολουθεῖτε τὸ φύτεμα τριανταφυλλιῶν καὶ μερικῶν διακοσμητικῶν θάμνων, ὄχι ἀειθαλῶν.

Σκαλίζετε προσεκτικὰ τὸ περιβόλι σας γιὰ νὰ μὴ καταστρέψετε τὶς ρίζες τῶν φυτῶν ποὺ βρίσκονται σὲ μικρὸ

βάθος κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς.

Στὶς σέρρες ἀρχίζει ἡ περιποίησις τῶν διαφόρων διακοσμητικῶν θάμνων καὶ τῶν βολβορρίζων λουλουδιῶν, δηλαδὴ τῶν ζιμπουλιῶν, τῶν τολυπῶν, τῶν ναρκίσσων κτλ.

Σπάνια εἶναι τὰ λουλούδια ποὺ σπείρονται κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα ἀπ' εὐθείας στὴ γῆ. "Αν δὲν κάνη πολὺ κρύο μποροῦμε νὰ σπείρωμε ρεζεντὰ γιὰ νὰ κάνη τὰ πρῶτα λουλούδια της τὸν Ἀπρίλη.

Σ' ὅσα μέρη τοῦ τόπου μας ὁ χειμῶνας δὲν εἶναι ἀκόμα βαρὺς μποροῦμε ἐπίσης νὰ καλλιεργήσωμε στὸ ὑπαιθρο βιολέττες, μιμόζες καὶ μερικὰ εἴδη γαρυφάλλων.

Τὰ λουλούδια ποὺ τὰ διατηροῦμε στὰ σαλόνια μας καὶ μέσα σὲ γλάστρες ἢ κασόνια πρέπει νὰ τὰ τοποθετοῦμε κοντὰ στὰ παράθυρα γιὰ νὰ φωτίζωνται καλά.

Στὸ τέλος τοῦ μηνὸς μπορεῖτε νὰ σπείρετε σὲ κασόνια, ποὺ νὰ τὰ διατηρῆτε μέσα σὲ σέρρα, μπιγκόνιες καὶ γλοξίνιες.

Οἱ ἐργασίες τοῦ λαχανοκόμου:

Αὐτὸ τὸ μῆνα καλλιεργοῦνται κάτω ἀπὸ παχὺ στρῶμα ἀχύρου ἢ κάτω ἀπὸ σασί, σπαράγγια, καρότα, φραγκομαϊντανός, μανιτάρια ἄσπρα, ραδίκια ἄγρια, μαρούλια, πράσσα καὶ ραπάνια.

Ξερριζώστε καὶ ξαναφυτέψετε τὰ κατσαρὰ μαρούλια καὶ τὰ κουνουπίδια ποὺ σπείρατε τὸν προηγούμενο μῆνα.

Προφυλάξετε τὰ λαχανικὰ ποὺ διατηροῦνται ἀκόμα στὸ περιβόλι σας ἀπὸ τὸ κρύο, σχηματίζοντας γύρω τους παραπέτασμα ἀπὸ ἄχυρο ἢ λινάτσες. "Αν ὁ καιρὸς εἶναι πολὺ ψυχρὸς τότε σκεπάζετε μὲ λεπτὸ στρῶμα ἀπὸ ἄχυρο τὰ λάχανα καὶ τὰ σπανάκια, τὰ ὁποῖα κόβετε ἅμα θέλετε παραμερίζοντας τὸ ἄχυρο.

Σκάβετε καὶ καθαρίζετε τὸ περιβόλι σας μόνον ὅταν εἶναι καλὸς καιρὸς καὶ ποτὲ ὅταν βρέχη ἢ χιονίζη.

Οἱ ἐργασίες τοῦ ὀπωροκόμου:

Πρῶτα ἀπ' ὅλα φυτέψετε διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα πρὶν ἀκόμη ἀρχίση τὸ πολὺ κρύο. Ὡς πρὸς τὸ φύτεμα τῶν ὀπωροφόρων δένδρων σᾶς συνιστῶ νὰ προτιμᾶτε τὰ καλὰ ἀνεπτυγμένα δένδρα γιατὶ μόνον αὐτὰ μποροῦν νὰ διατηρηθοῦν πολλὰ χρόνια.

Ἐπίσης αὐτὸς ὁ μῆνας εἶναι ὁ κατάλληλότερος γιὰ τὸ κλάδεμα τῶν ὀπωροφόρων δένδρων. Στὰ ψυχρότερα μέρη τὸ κλάδεμα ἀρχίζει κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου.

Πρῶτα ἀρχίζομε τὸ κλάδεμα τῶν δένδρων ποὺ κάνουν καρπὸ μὲ κουκούτσι καὶ ἰδίως τὶς ἀχλαδιές. Τὶς μηλιὲς μποροῦμε νὰ τὶς κλαδέψουμε κι' ἀργότερα.

Τὰ δένδρα ποὺ κάνουν καρπὸ μὲ πυρῆνα, καὶ ἰδίως τὰ ροδάκινα, πρέπει νὰ περιμένουμε ν' ἀρχίσουν νὰ βγάζουν μάτια γιὰ νὰ μὴ κλαδέψουμε κατὰ λάθος τὰ κλαδιὰ ποὺ πρόκειται νὰ δώσουν καρπούς.

Σκαλίζετε καὶ κοπρίζετε τὸ μέρος ποὺ ἔχετε τὰ ὀπωροφόρα δένδρα σας.

Καθαρίστε τὰ δένδρα σας ἀπὸ τὶς λειχῆνες καὶ τὰ βρύα καὶ ἀσβεστώνετέ τα, γιατὶ τὸ ἀσβέστωμα εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ τὰ προφυλάξετε ἀπ' τὶς διάφορες κρυπτογαμικὲς ἀρρώστειες ποὺ τυχὸν μποροῦν νὰ τὰ προσβάλουν.

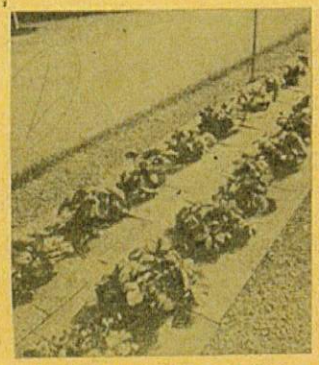

Ὑποδειγματικὴ καλλιέργεια φράουλας

Στὴν ἀμπελουργία:

1) Ὁ ἀμπελουργὸς ἐξακολουθεῖ τὸ ξελάκκωμα, τὸ καθάρισμα (κάθαρο) καὶ τὸ κόπρισμα τῶν ἀμπελιῶν.

2) Ὅπου εἶναι στεγνὸ τὸ ἔδαφος κάμνει ἐγκεντρισμοὺς στὰ ἀμπέλια καὶ βάζει καταβολάδες. Καθαρίζει γιὰ τὰ ἀποστραγγίσματα τὰ χαντάκια.

3) Ξύνει τὴν ξερὴ φλούδα ἀπὸ τὸν κορμὸ τῶν κλημάτων μ' ἕνα ἁλυσο-

πλεγμένο γάντι λινάτσας ἢ μὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο μέσο. Οἱ ξερὲς φλοῦδες δὲν πρέπει νὰ πέφτουν στὸ ἔδαφος ἀλλὰ πάνω σὲ λινάτσες, ποὺ στρώνει κάτω ἀπὸ τὰ κλήματα καὶ ἔπειτα καίει τὶς φλοῦδες.

4) Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ κάνη γιατὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καταστρέφει τὰ βλαβερὰ ἔντομα καὶ ἰδιαίτερα ἐκεῖνα ποὺ προσβάλλουν τὰ σταφύλια, τὰ γνωστὰ σκουλήκια τῆς πυραλίδος, τῆς εὐδημίδος καὶ τῆς ὠοχυλίδος.

5) Ἀφοῦ ἔτσι ξύση τὰ κλήματα, ἔπειτα τὰ ἐπιχρίει, μὲ τὴ βοήθεια μιανῆς βούρτσας ἢ ψεκάζει τοὺς κορμοὺς τῶν κλημάτων μὲ ἕνα ἐντομοκτόνο ὀγρόν, ὅπως εἶναι ἡ διάλυσις μὲ θειϊκὸ ὀξὺ (βιτριόλι) 8—10 ὀκάδες στὶς 100 ὀκάδες νεροῦ, ἢ μὲ 4 ὀκάδες λυζόλ Νο 2 καὶ σὲ διάλυση 4%. (Τὸ φάρμακο αὐτὸ πωλεῖται στὰ φαρμακεῖα).

6) Ἂν τ' ἀμπέλια ἐπάθανε ἀπὸ χλώρωσι (κιτρινάδα) τῶν φύλλων κλαδεύονται τὸ Νοέμβρη ἢ τὸ Δεκέμβρη καὶ ἀλείφονται μὲ μιὰ διάλυσι 3 ὀκάδες θειϊκοῦ σιδήρου (καραμπογιᾶς) σὲ 10 ὀκάδες νερό. Ἀλείφονται μὲ βούρτσα καὶ πρὸ πάντων στὶς τομές.

Ὁ σπόρος

Βλαστικὴ ἱκανότης θὰ πῆ ἡ τάσις ποὺ ἔχει ὁ σπόρος νὰ βλαστήσῃ ἅμα ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην ὑγρασία καὶ θερμότητα. Γιὰ νὰ βλαστήσῃ τὸ σιτάρι πρέπει τὸ χῶμα νὰ ἔχη ἀρκετὴ ὑγρασία καὶ θερμοκρασία ἀνώτερη ἀπὸ 5ο. Ὅσο πιὸ ψηλὴ εἶναι ἡ θερμοκρασία τόσο ταχυτέρα εἶναι ἡ βλάστησι. Πιὸ πάνω ὅμως ἀπὸ τοὺς 42,5 βαθμοὺς θερμοκρασία τὸ σιτάρι δὲν φυτρώνει πιά.

Ἡ μέση θερμοκρασία ἡ κατάλληλη γιὰ τὸ φύτρωμα εἶναι 28.5 βαθμοί. Ὅσον πλησιάζομεν πρὸς τὴν θερμοκρασίαν αὐτὴν τόσον ἡ βλάστησις εἶναι ἀσφαλέστερη.

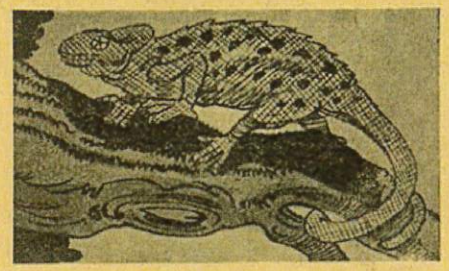

Ο ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ

"Ενα παληὸ παραμύθι τῆς χώρας τῶν Κάφρων διηγεῖται πῶς ὁ ὕπατος θεὸς Οὐγκουλουγκοῦλο μιὰ μέρα ποὺ εἶχε καλὴ διάθεσι ἔστειλε στοὺς Κάφρους ποὺ εἶναι μαῦροι σὰν τὴν πίσσα μιὰ εὐχάριστη εἴδησι.

Διάλεξε λοιπὸν γιὰ ἀγγελιαφόρο τὸν χαμαιλέοντα καὶ τοῦ εἶπε:

— Τρέξε νὰ τοὺς πῆς πῶς δὲν θὰ πεθάνουν πιὰ καὶ νὰ μ' εὐχαριστήσουν ὅπως πρέπει.

Ὁ χαμαιλέοντας, γεννημένος τεμπέλης, ἔχασε καιρὸ στὸ δρόμο καὶ ὁ Οὐγκουλουγκοῦλο, μὴ βλέποντας νὰ τοῦ ἀποδίδουνε τὶς τιμὲς ποὺ τοῦ ὤφειλαν, φωνάζει μιὰ σαῦρα καὶ τῆς λέγει:

— Τρέξε νὰ πῆς στοὺς Κάφρους πῶς θὰ πεθάνουν.

Ἡ σαῦρα δὲν ἔδωκε στὸν θεὸ τὸν καιρὸ νὰ τῆς ἐπαναλάβῃ δυὸ φορὲς αὐτὴν τὴν διαταγὴ κι' ἔτρεξε γρήγορη νὰ φέρῃ τὴν κακὴ αὐτὴν εἴδησι.

Οἱ Κάφροι ἀπελπισθήκανε κι' ἀπὸ τότε ἔπρεπε νὰ πεθαίνουν ὅταν θὰ ἐρχότανε ἡ ὥρα τους. "Επειτα ἀπὸ πάρα πολὺν καιρὸ νὰ ὁ χαμαιλέων μὲ τὴν καλὴ εἴδησι, μὰ αὐτὴ πιὰ καμμιὰ ἀξία δὲν εἶχε γιατὶ πρὶν ἀπ' αὐτὴν εἶχε φθάσει ἡ ἀνάκλησί της.

Τὸ παραμυθάκι αὐτὸ ποὺ διηγοῦνται οἱ Κάφροι θὰ μποροῦσε ν' ἀποδείξῃ δύο πράματα· τὸ ἕνα πὼς ἡ δυσάρεστες εἰδήσεις ἔρχονται πάντοτε πολὺ γρήγορα, τὸ ἄλλο δὲ πὼς ὁ χαμαιλέων εἶναι ἕνας μεγάλος τεμπέλης στὸν ὁποῖο καλὸ θὰ ἦταν νὰ μὴν ἀναθέτῃ κανεὶς ἐπείγουσες ἀποστολές.

Κι' ἀληθινὰ τεμπέλικο εἶναι αὐτὸ τὸ παραδοξότατο ζῷο. Φανταστῆτε ποὺ ἐπὶ δύο μακρὲς περιόδους τὸν χρόνο κοιμᾶται· ὅταν κάνη πολὺ κρύο καὶ ὅταν κάνη πολὺ ζέστη. Κουβαριάζεται, κρύβεται κάτω ἀπὸ τὴν ἄμμο καὶ καληνύχτα, ὅποιος τὸν εἶδε τὸν εἶδε. Ὁ κόσμος ἂς πηγαίνῃ ὅπου θέλει, ἐκεῖνος ἀναπαύεται.

Οἱ χαμαιλέοντες διαιροῦνται σὲ καμμιὰ ὀγδονταριὰ εἴδη, μὰ ὅλοι ἔχουνε τὸ ἴδιο χρῶμα καὶ τὶς ἴδιες συνήθειες. Ὀνομάζονται Λιπτόγλωσσοι ἀπὸ τὴν γλῶσσα τους.

Αὐτὴ ἡ γλῶσσα εἶναι πολὺ περίεργη. "Οταν τὸ στόμα εἶναι κλειστό, ἡ γλῶσσα, φυσικά, δὲν φαίνεται καθόλου. Νά, ὁ χαμαιλέων ἥσυχος, μὲ μισόκλειστα μάτια, φαίνεται ἀδιάφορος. "Εξαφνα μιὰ ἀθῶα μῦγα κάθεται σὲ κάποια ἀπόστασι ἀπὸ αὐτόν. «Τσάκ» ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ χαμαλέοντος. Βγαίνει μιὰ γλῶσσα πιὸ μακρυὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο, καὶ τόσο γρήγορη ποὺ πιάνει σὰν νὰ μὴν ἤτανε τίποτα τὴν μῦγα, τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ ἄκρη τῆς γλώσσας ποὺ ἔχει σχῆμα ροπάλου, ἐκτὸς ποὺ δίνει στὸ δύστυχο ἔντομο ἕνα χτύπημα ἀρκετὰ δυνατό, εἶναι σκεπασμένη ἀπὸ μιὰ κολλητικὴ οὐσία, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει στὸ κακόμοιρο νὰ ἐλευθερωθῇ κι' ἔτσι γίνεται θῦμα τῆς λαιμαργίας τοῦ ζῴου.

Τὸ παράξενο αὐτὸ ζῷο ἔχει πόδια μὲ δάχτυλα μακρυὰ σὰν τοῦ ἀνθρώπου. Μιὰ οὐρὰ ὀφιοειδὴ μὲ τὴν ὁποία τυλίγεται στὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων κι' ἀφήνει κατόπι τὸν ἑαυτό του νὰ κρέμεται καὶ νὰ κουνιέται. Δυὸ μεγάλα ὑγρὰ μάτια ποὺ στρέφονται πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα καὶ παρακολουθοῦν τὶς κινήσεις τῶν ἐντόμων ἀπὸ τὰ ὁποῖα τρέφεται. Μὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μάτια του καὶ τὴν γλῶσσα του, ποὺ εἶναι τὰ πιὸ ζωηρά του μέλη, ὁ χαμαιλέων εἶναι βραδύς, πολὺ βραδὺς καὶ προτιμᾷ νὰ κάθεται ἐπάνω στὴν κοιλιά του ἀντὶ νὰ κινῆται.

Δειλός, μὲ χαρακτῆρα θυμώδη, ἔχει τὴν παράδοξη ἰδιότητα ν' ἀλλάζῃ χρῶμα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ θυμοῦ ἢ τῶν διαφόρων συγκινήσεων ποὺ τὸν κυριεύουν. Συνήθως εἶναι γκρίζος· τὴν νύκτα γίνεται ἄσπρος· ὅταν εἶναι ἀνήσυχος νάτον ποὺ γίνεται κόκκινος, πράσινος ἢ κίτρινος καὶ κάποτε δλωσδιόλου μαῦρος.

Τοποθετεῖ τὰ αὐγά του μέσα στὴν ἄμμο καὶ λίγον καιρὸ κατόπι τοῦ γεννιοῦνται ἕνα πλῆθος ἀπὸ χαμαιλεονταράκια ποὺ ἀκολουθοῦν τὶς κινήσεις του.

Ὁ χαμαιλέων ζῇ στὴν Βόρειο Ἀφρική, στὴν Ἀμερική, στὴν Ἀραβία, στὴν Μαδαγασκάρη, στὶς Ἰνδίες· ὑπάρχουν χαμαιλέοντες ἀκόμα καὶ στὴν Ἀνδαλουσία κι' αὐτοὶ συνηθισμένοι στὰ κλίματα τὰ εὐρωπαϊκὰ πουλιοῦνται στὰ θηριοτροφεῖα, τὰ ὁποῖα τοὺς περιφέρουν καὶ τοὺς μαθαίνουν νὰ κάνουν διάφορα πράγματα.

Δὲν εἶναι περίεργο ἂν γιὰ τὶς περίεργες ἰδιότητές του καὶ τὴν τρομερή του ἀσχημιά, οἱ ἀρχαῖοι τὸν θεωροῦσαν σὰν μιὰ ἐνσάρκωσι τοῦ διαβόλου. Λέγανε πὼς ζῇ μὲ ἀέρα καὶ πὼς πηδοῦσε τόσο ὑψηλὰ ποὺ στὸ τέλος ἔφθασε ἐπάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα, ὅπου γι' αὐτὸν ὑπῆρχε ἕνος ἀέρας ποὺ τὸν ἔτρεφε.

Αὐτὰ ὅλα ἦταν ἀνοησίες· γιατὶ αὐτὸ τὸ ζῷο τρέφεται ἀπὸ ἔντομα. Κι' ἐν τούτοις ἔμεινε τὸ ρητὸ «νὰ τρέφεται κανεὶς μὲ ἀέρα ὅπως ὁ χαμαιλέων».

Ὁ ἕνας ἔλεγε πὼς ἦταν φαρμακερός, ὁ ἄλλος ἀπ' ἐναντίας ἔβαζε σκόνη ἀπὸ ξηραμένο χαμαιλέοντα μέσα σὲ ὡρισμένα γιατρικά. Στὶς Ἰνδίες ἐν τούτοις τὸν θεωροῦσανε, καὶ δὲν εἶναι γνωστὸ γιὰ ποιὰ του προσόντα, ὡς τὸν θεὸ τοῦ πλούτου καὶ μάλιστα ἐβεβαίωναν ὅτι ὁ Κουβέρας, θεὸς τοῦ χρυσοῦ, εἶχε κρυφθῆ κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα χαμαιλέοντος γιὰ νὰ φοβίσῃ τοὺς ἐχθρούς του. "Οχι μόνο οἱ ἐχθροί του, μὰ κι' αὐτὸς ἀκόμη ὁ ὄφις, θεὸς τοῦ θεοῦ, τὸν φοβήθηκε τόσο πολὺ ποὺ ποτὲ πιὰ δὲν τὸν ἐπείραξε.

Κι' ἔτσι ἀπὸ τὴν πιὸ μακρινὴ ἀρχαιότητα ὡς τοὺς δικούς μας χρόνους ὅλοι ἔχουν ἀσχοληθῆ μὲ τὸν χαμαιλέοντα, γραφήκανε γιὰ τὶς ἰδιότητές του ὁλόκληρα βιβλία καὶ πραγματεῖες. "Ολοι εἴπανε τὸν λόγο τους καὶ γι' αὐτὸ θὰ ποῦμε κι' ἐμεῖς τὸν δικό μας. Ὁ χαμαιλέων εἶναι ἕνα καλότατο ζῷο, παράδοξο στὴν θέα, μὰ τὸ ὁποῖο εὔκολα ἡμερώνεται καὶ γίνεται πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τὸν ἔχει κοντά του.

Στὴν Ἀνδαλουσία κάθε σπίτι ἔχει ἕνα χαμαιλέοντα, ὁ ὁποῖος κυνηγᾷ τὶς μῦγες κι' ἔτσι ἀπομακρύνει ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ σπιτιοῦ τὸν κίνδυνο τῆς μεταδόσεως ἀσθενειῶν. Κι' αὐτὸ λίγο εἶναι;

Ἡ μαθήτρια κι' ὁ αὐτοκράτορας

Βγαίνοντας κάποτε ἕνας αὐτοκράτορας σὲ περιοδεία, μπῆκε σὲ ἕνα χωριό, ποὺ εἶχε καὶ δημοτικὸ σχολεῖο. Οἱ μαθηταὶ σὰν ἄκουσαν πὼς ἤλθε, ἔτρεξαν ὅλοι μαζὶ νὰ τοῦ προσφέρουν τὰ σεβάσματά τους.

Ὁ Αὐτοκράτορας ὑποδέχθηκε τὰ παιδιὰ φιλόφρονα καὶ ἀφοῦ τὰ εὐχαρίστησε γιὰ τὰ καλά τους λόγια καὶ τὰ δῶρα, πῆρε ἕνα πορτοκάλλι καὶ ἄρχισε νὰ ρωτᾷ τὸ κορίτσι ποὺ ἤτανε πιὸ κοντά του:

— Σὲ πιὸ βασίλειο ἀνήκει τοῦτο δῶ, παιδί μου;

— Στὸ φυτικό, Μεγαλειότατε, τοῦ ἀπάντησε ἀμέσως.

"Υστερα ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα χρυσὸ νόμισμα.

— Κι' αὐτὸ σὲ ποιὸ βασίλειο ἀνήκει; ρώτησε ξανά.

— Στῶν ὀρυκτῶν τὸ βασίλειο, ἦταν ἡ ἀπάντησις.

— Καὶ σὲ ποιὸ βασίλειο τότε ἀνήκω ἐγώ; ξαναρώτησε.

Στὴν ἐρώτησι αὐτὴ τὸ κορίτσι, ἐνῷ σκεπτότανε νὰ βρῇ τί θὰ ἀπαντήσῃ, τῆς ἦλθε ἔξαφνα στὸ μυαλό, ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἰδίαν». Καὶ ἔτσι, ἀφοῦ σήκωσε τὰ μάτια της καὶ εἶδε τὸν Αὐτοκράτορα, εἶπε μὲ χαρά: «Στὸ βασίλειο τοῦ Θεοῦ, Μεγαλειότατε!».

Μόλις τὴν ἄκουσε ὁ Αὐτοκράτορας, συγκινήθηκε τόσον πολύ, ὥστε τὰ μάτια του βούρκωσαν. Καὶ ἀφοῦ ἔπιασε τὸ κεφαλάκι τῆς μικρῆς, εἶπε μὲ συγκίνησι:

— Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ, παιδί μου, νὰ γίνω ἄξιος τῆς βασιλείας του.

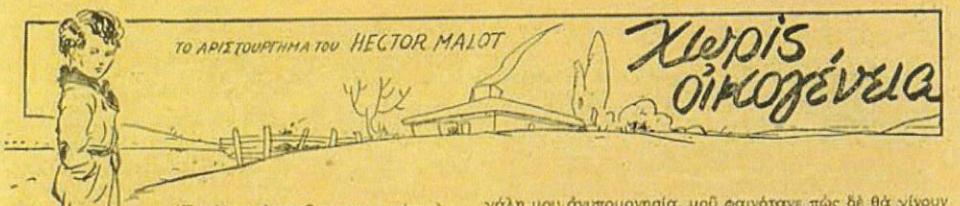

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ περιβόλι αὐτό, ἂν καὶ μικρό, εἶχε γιὰ μᾶς μεγάλη σημασία, γιατὶ μᾶς ἔτρεφε. Ἐκτὸς ἀπὸ στάρι, μᾶς ἔδινε ὅ,τι ἄλλο τρώγαμε: πατάτες, κουκκιά, λάχανα, μπρόκολα, κρομμύδια, γογγύλια, καρότα. Γι' αὐτὸ δὲν περίσσευε οὔτε τόσος - δὰ τόπος ἐκεῖ μέσα. Μ' ὅλον τοῦτο, ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα μοῦ εἶχε παραχωρήσει ἕνα κομματάκι, ὅπου ἐφύτευα κάθε ἀπόγευμα ἀνάκατα, χωρὶς καμμιὰ τάξι, ὅσα παράξεν' ἀγριόχορτα κι' ἀγριολούλουδα εὕρισκα καὶ ξερρίζωνα κάθε πρωΐ, ἀπὸ τὴν ἀκροδασιὰ ἢ ἀπὸ τὸ φράχτη, τότε ποὺ ἔβοσκα τὴν ἀγελάδα μας.

Δὲν ἦταν βέβαια κανένα ὄμορφο περιβόλι, χωρισμένο σὲ δρομάκια ἀμμόστρωτα καὶ σὲ τετράγωνα κανονικά, γεμᾶτα σπάνια λουλούδια. Κανένας διαβάτης δὲ σταματοῦσε νὰ τὸ κυττάξῃ, ἀπάνω ἀπ' τὸν ἀγκαθόπλεχτο φράχτη του. Μὰ κι' ἔτσι ὅπως ἦταν, ἐγὼ τ' ἀγαποῦσα γιατ' ἦταν δικό μου. Καὶ κτῆμα μου κι' ἔργο μου. Τῶκανα ὅ,τι ἤθελα, ὅπως μοῦ ἄρεσε, κι' ὅσες φορὲς μιλοῦσα γι' αὐτό, — δηλαδὴ χίλιες φορὲς τὴν ἡμέρα, — ἔλεγα: «τὸ περιβόλι μου».

Ὅ,τι ἐφύτευα στὸ περιβόλι μου, τὸ περιποιούμουν μ' ἀγάπη καὶ τὸ παρακολουθοῦσα μὲ περιέργεια. Ἦταν ὅμως καὶ μιὰ γωνίτσα, ποὺ τὴν πρόσεχα τώρα καὶ τὴν ἀγαποῦσα περισσότερο. Γιατὶ ἐκεῖ, κρυφὰ ἀπὸ τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα, εἶχα φυτέψει κάτι πατάτες ποὺ μοῦ εἶχαν δώσει, ἄγνωστες σχεδὸν στὸ χωριό μας. Τὶς ἔλεγαν γλυκοπατάτες καὶ μ' ἐβεβαίωναν πὼς ἦταν πολὺ πιὸ νόστιμες ἀπὸ τὶς συνηθισμένες ποὺ τρώγαμε καὶ πολὺ πιὸ θρεπτικές. Ἐλογάριαζα λοιπὸν νὰ κάμω μιὰ ἔκπληξι στὴ μάννα - Μπαρμπερίνα. Δὲ θὰ τῆς ἔλεγα τίποτα γιὰ τὸ δῶρο ποὺ μοῦ εἶχαν κάνει. Ὅταν θὰ φύτρωναν οἱ σπόροι, θἄβλεπε βέβαια τὰ βλαστάρια, μὰ θὰ τἀπαιρνε γιὰ τίποτ' ἀγριόχορτα. Θὰ τὴν ἄφινα μὲ τὴν ἰδέα της. Καὶ μιὰ μέρα, ὅταν θὰ γίνουνταν πιὰ οἱ γλυκοπατάτες, θὰ φύλαγα καμμιὰ ὥρα ποὺ ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα θὰ ἔλειπε, θὰ τὶς ἔβγαζ' ἀπὸ τὸ χῶμα καὶ θὰ τὶς μαγείρευα μόνος μου. Πῶς; κι' ἐγὼ δὲν ἤξερα καλὰ - καλά. Ἡ φαντασία μου ὅμως δὲν σταματοῦσε ἀπὸ τόσο τιποτένιο ἐμπόδιο, παρὰ ἔτρεχε ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ γύριζε ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα κι' ἐγὼ θὰ τῆς παρουσίαζα τὸ φαγητό μου.

Ποιὸς θὰ σάστιζε τότε; Ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα!

Καὶ ποιὸς θὰ εὐχαριστούνταν; Πάλι ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα!

Κι' ὁ ἐφευρέτης τοῦ καινούργιου αὐτοῦ φαγητοῦ θἄμουν ἐγώ, ὁ Ρεμῆς! Θἄχαμε νὰ τρῶμε κάτι καλύτερο ἀπ' τὶς αἰώνιες πατάτες κι' ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα δὲν θὰ στενοχωριοῦνταν πιὰ τόσο ποὺ ἀναγκάσθηκε νὰ πουλήσῃ τὴν Κοκκίνω.

Μ' αὐτὸ τὸ σχέδιο στὸ κεφάλι, φαντάζεσθε πιὰ πόσο πρόσεχα τὶς γλυκοπατάτες μου. Κάθε μέρα κύτταζα τὴν ἀκρίτσα ὅπου τὶς εἶχα φυτεμένες καὶ, ἀπὸ τὴ μεγάλη μου ἀνυπομονησία, μοῦ φαινότανε πὼς δὲ θὰ γίνουν ποτέ!

Ἐκεῖ εἶχα πάει καὶ τώρα. Γονατιστὸς στὸ χῶμα, στηριγμένος στὰ δυό μου χέρια, σκυμμένος ὅλος ἀπάνω στὶς γλυκοπατάτες, ἄκουσ' ἀξαφνα τὸνομά μου.

Ὁ Μπαρμπερῆς μὲ φώναζε.

Τί νὰ μὲ ἤθελε;

Τσακίστηκα νὰ γυρίσω στὸ σπίτι.

Μὲ πόση μου ἔκπληξι εἶδα ἐκεῖ, μπροστὰ στὸ τζάκι, τὸν Βιτάλη μὲ τὰ σκυλιά του!

Ἀμέσως κατάλαβα τί μὲ ἤθελε ὁ Μπαρμπερῆς.

Ὁ Βιτάλης ἦλθε νὰ μὲ πάρῃ καί, γιὰ νὰ μὴν εἶναι κεῖ νὰ μὲ ὑπερασπισθῇ ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα, ὁ Μπαρμπερῆς τὴν εἶχε στείλει ἀπὸ τὸ πρωΐ στὸ χωριό.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν ψυχοπατέρα μου δὲν περίμενα οὔτε νὰ μὲ βοηθήσῃ, οὔτε νὰ μὲ λυπηθῇ, ἔτρεξα ἴσια στὸν Βιτάλη.

— Ἄχ, κύριε! φώναξα' σᾶς παρακαλῶ, μὴ μὲ πάρετε!

Κι' ἔβαλα τὰ κλάματα.

— Μὴν κλαῖς, παιδί μου, εἶπε κεῖνος μαλακά, καὶ μαζί μου δὲν θᾶσαι δυστυχισμένος. Ἐγὼ δὲν δέρνω τὰ παιδιὰ καὶ θἄχῃς καὶ τὴ συντροφιὰ τῶν ἠθοποιῶν μου, ποὺ εἶναι πολὺ διασκεδαστικοί. Τί λυπᾶσαι ποὺ ἀφίνεις ἐδῶ;

— Τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα!

— Ἔννοια σου καὶ μόνο ἐδῶ δὲν θὰ μείνῃς! ἐφώναξε ὁ Μπαρμπερῆς, ἁρπάζοντας πάλι τ' αὐτί μου. Ἡ τὸν κύριο, ἢ τὸ Κατάστημα. Διάλεξε!

— Ὄχι! Τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα!

— Ἀ, μὰ μὲ παρασκότισες. Τὸ ξέρεις; ξεφώνησε ὁ Μπαρμπερῆς μὲ θυμὸ φοβερό. Ἂν θὲς νὰ σὲ διώξω ἀπὸ δῶ μέσα μὲ τὸ ἔξω, κι' αὐτὸ γίνεται.

— Τὸ παιδὶ λυπᾶται τὴν παραμάννα του, εἶπε ὁ Βιτάλης. Δὲν πρέπει νὰ τὸ δείρῃς γι' αὐτό· ἔχει καρδιὰ καλὸ σημάδι.

— Μὴν τὸ ὑπερασπίζεσαι, γιατὶ τσιρίζει χειρότερα.

— Ἔλα τώρα, τὴ δουλειά μας.

Ὁ Βιτάλης ἀράδιασε στὸ τραπέζι ὀκτὼ ἀσημένια πεντόφραγκα, ποὺ τ' ἄρπαξε ἀμέσως ὁ Μπαρμπερῆς καὶ τἄχωσε στὴν τσέπη του.

— Ποῦ εἶναι ὁ μπόγος; ρώτησε ὁ θιασάρχης.

— Νά τος, ἀποκρίθηκε ὁ Μπαρμπερῆς, δείχνοντας ἕνα μπαμπακερὸ μαντήλι γαλάζιο, κομποδεμένο στὶς τέσσερις ἄκρες.

Ὁ Βιτάλης ἔλυσε τοὺς κόμπους καὶ κύτταξε τί εἶχε μέσα: δυὸ πουκάμισά μου κι' ἕνα πάνινο πανταλόνι.

— Δὲν ἐουμφωνήσαμε ἔτσι, εἶπε ὁ Βιτάλης' εἴπαμε νὰ μοῦ δώσῃς τὰ ροῦχα του καὶ δὲν βλέπω ἐδῶ μέσα παρὰ κουρέλια.

— Δὲν ἔχει ἄλλα.

— Ἂν ρωτοῦσα τὸ παιδί, θἄλεγε, εἶμαι βέβαιος, πὼς αὐτὸ δὲν εἶν' ἀλήθεια. Μὰ δὲν ἔχω καιρὸ γιὰ φιλονικίες. Πρέπει νὰ φεύγουμε. Ἔλα, μικρέ μου...Πῶς τὸν λένε;

— Ρεμῆ.

— Ἔλα, Ρεμῆ, πάρε τὸ μπογαλάκι σου καὶ τράβα μπροστὰ μὲ τὸν Κάπη. Περπάτει!

Κοίταξε μὴν πῆς λέξι.

"Απλωσα τὰ χέρια σ' αὐτόν, ἔπειτα στὸ Μπαρμπερῆ· ἀλλὰ κι' οἱ δυὸ γύρισαν ἀλλοῦ τὸ κεφάλι κι' αἰσθάνθηκα πὼς ὁ Βιτάλης μ' ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι.

Ἔπρεπε νὰ περπατήσω.

Ἀ, καϋμένο σπιτάκι!... Τὴ στιγμὴ ποὺ βγῆκ' ἀπὸ τὴν πόρτα του, μοῦ φάνηκε πὼς ἄφησα 'κεῖ ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸ πετσί μου.

Κύτταξα ὁλόγυρα, μὰ τὰ μάτια μου, θολὰ ἀπ' τὰ δάκρυα, δὲν ἔβλεπαν κανένα γιὰ νὰ γυρέψω βοήθεια. Ψυχὴ στὸ δρόμο, ψυχὴ στὰ χωράφια!

Ἄρχισα νὰ φωνάζω:

— Μαμά!... Μάννα - Μπαρμπερίνα!

Κανένας δὲν ἀποκρίθηκε στὴ φωνή μου, ποὺ πνίγηκε σ' ἕνα λυγμό.

Ἔπρεπε ν' ἀκολουθῶ τὸν Βιτάλη, ποὺ δὲν μ' ἄφινε τὸ χέρι.

— Καλὸ ταξίδι! μᾶς φώναξε ὁ Μπαρμπερῆς.

Καὶ μπῆκε στὸ σπίτι.

Ἀλλοίμονο, τελείωσε!

— Ἔμπρός, Ρεμῆ! παῖρνε τὰ πόδια σου, παιδί μου! εἶπε ὁ Βιτάλης.

Καὶ μ' ἐτράβηξε.

Ἄρχισα τότε νὰ περπατῶ στὸ πλάϊ του. Εὐτυχῶς δὲν ἔτρεχε πολύ· μοῦ φαίνεται μάλιστα πὼς ἐκανόνιζε τὸ βῆμα του μὲ τὸ δικό μου. Ὁ δρόμος ποὺ πηγαίναμε, ἀνέβαινε τὸ βουνὸ γυριστὸς καὶ σὲ κάθε του γύρισμα ἔβλεπα τὸ σπίτι τῆς μάννας - Μπαρμπερίνας ποὺ μίκραινε ὁλοένα. Πολλὲς φορὲς εἶχα κάμει τὸ δρόμο αὐτὸ κι' ἤξερα πὼς ἅμα φτάναμε στὸ τελευταῖο γύρισμα, θἄβλεπα τὸ σπίτι ἀκόμα μιὰ φορὰ κι' ἔπειτα, ἅμα κάναμε καὶ λίγα βήματα στὸ ἴσιωμα, τίποτα πιά! θὰ τἄχανα ἀπ' τὰ μάτια μου γιὰ πάντα. Μπροστὰ μου τὸ ἄγνωστο, καὶ πίσω μου τὸ σπιτάκι ἐκεῖνο, ὅπου εἶχα ζήσει ὡς τώρα τόσο εὐτυχισμένος καὶ ποὺ βέβαια δὲν θὰ τὸ ξανάβλεπα ποτέ!...

Ὁ ἀνήφορος ἦταν μακρύς, μὰ ἐπὶ τέλους φθάσαμε στὸ ἴσιωμα. Ὁ Βιτάλης δὲ μὲ εἶχε ἀφήσει ἀπ' τὸ χέρι.

— Μ' ἀφίνετε λιγάκι νὰ ξεκουρασθῶ; τοῦ εἶπα.

— Εὐχαρίστως, παιδί μου, ἀποκρίθηκε.

Καὶ μ' ἄφησε. Τὸν εἶδα ὅμως νὰ κυττάζῃ τὸν Κάπη καὶ νὰ τοῦ κάνῃ ἕνα νεῦμα ποὺ ὁ σκύλος τὸ κατάλαβε. Γιατὶ ἐνῷ πήγαινε μπροστά, ἦλθε ἀμέσως καὶ στάθηκε ἀπὸ πίσω μου. Ὁ Κάπης ἦταν ὁ φύλακάς μου. Μόλις ἔκανα νὰ φύγω, θὰ μ' ἄρπαζε ἀπὸ τὰ πόδια.

Πῆγα νὰ καθήσω στὸ πεζούλι. Ὁ Κάπης μ' ἀκολούθησε.

Καθισμένος ἐκεῖ - πάνω, ζητοῦσα μὲ τὰ δακρυσμένα μου μάτια τὸ σπίτι τῆς μάννας - Μπαρμπερίνας.

Νά το, ἐκεῖ κάτου, μοναχικό, τὸ μητρικὸ σπιτάκι ὅπου εἶχα μεγαλώσει! Εὔκολα τὸ βρῆκα ἀνάμεσα στὰ δένδρα, γιατὶ τὴ στιγμὴ ἐκείνη μιὰ μικρὴ στήλη κίτρινου καπνοῦ ἔβγαινε ἀπὸ τὴν καμινάδα του, ἀνέβαινε ἴσια στὸν ἤσυχο ἀέρα κι' ἔφθανε ὡς ἐμᾶς.

Ἀλήθεια ἦταν, ἰδέα μου ἦταν; δὲν ξέρω· μὰ μοῦ φάνηκε πὼς αἰσθάνθηκα τὴ μυρωδιὰ ἀπ' τὰ ξερόκλαδα τῆς βαλανιδιᾶς ποὺ καίγαμε ὅλο τὸν χειμῶνα, σὰ νὰ καθόμουν ἀκόμα ἐκεῖ, δίπλα στὸ τζάκι, στὸ σκαμνάκι μου, μὲ τὰ πόδια στὴ στάχτη, ὅπως τότε ποὺ εἰσωρμοῦσε ὁ ἄνεμος ἀπὸ τὴν καμινάδα καὶ μᾶς ἔρριχνε τὸν καπνὸ στὸ πρόσωπο.

Μ' ὅλη τὴν ἀπόστασι ποὺ μᾶς χώριζε, ὅλα τὰ πράγματα διακρίνουνταν καθαρά· μόνο ποὺ τἄβλεπα μικρότερα. Ἡ κόττα μας, ἡ τελευταία ποὺ μᾶς ἔμενε, πηγαινόρχουνταν ἀπάνω στὴν κοπριά, μὰ φαίνουνταν τόσο μικρὴ πού, ἂν δὲν τὴν ἐγνώριζα, θὰ τὴν ἔπαιρνα γιὰ κοττοπούλι. Στὴν ἄκρη τοῦ σπιτιοῦ ἔβλεπα τὴν ἀγλαδιὰ μὲ τὸ στραβὸ της κορμό, ποὺ τόσες φορὲς τὸν εἶχα κάνει ἄλογο. Δίπλα στὸ ρυάκι, ποὺ χάραζε μιὰ ἄσπρη γραμμὴ μέσ' στὸ πράσινο χορτάρι, μοῦ φαινόταν πὼς βλέπω τὸ κανάλι ποὺ μὲ τόσους κόπους εἶχα σκάψει, γιὰ νὰ περάσῃ τὸ νερὸ καὶ νὰ κινήσῃ τὴ ρόδα κάποιου μύλου, ποὺ εἶχα κάμει μὲ τὰ χέρια μου, μὰ ποὺ ποτέ της δὲν μπόρεσε νὰ γυρίσῃ μ' ὅλη τὴν ἐργασία ποὺ μοῦ στοίχισε!

Ὅλα ἦταν ἐκεῖ, στὴ θέσι τους, καὶ τὸ καρροτσάκι μου, καὶ τ' ἀλέτρι μου ποὺ εἶχα φτιάσει μ' ἕνα στραβοξύλο, καὶ τὸ σπιτάκι τῶν κουνελιῶν, — σὰν εἴχαμε κουνέλια, — καὶ τὸ περιβόλι μου, τ' ἀγαπημένο μου περιβολάκι! Ποιὸς θὰ χαίρουνταν τώρα τὰ καϋμένα μου τὰ λουλούδια; Ποιὸς θἀτρωγε τὶς ὡραῖες γλυκοπατάτες μου; Ὁ Μπαρμπερῆς βέβαια, ὁ κακὸς Μπαρμπερῆς.

Ἀκόμα ἕνα βῆμα, κι' ὅλ' αὐτὰ θὰ τἄχανα γιὰ πάντα!

"Αξαφνα, στὸ δρόμο ποὺ ἀπ' τὸ χωριὸ ἀνεβαίνει στὸ σπίτι, εἶδα μακρυὰ σὰν ἕν' ἄσπρο κεφαλομάν τ η λο. Κρύφτηκε πίσω ἀπὸ κάτι δένδρα, κι' ὕστερα πάλι ξαναφάνηκε.

Ἡ ἀπόστασι ἦταν τόση, ὥστε δὲν ἔβλεπα παρὰ τὴν ἀσπράδα, ποὺ σὰν ἀνοιξιάτικη πεταλούδα πετοῦσε ἀνάμεσα στὰ κλαριά.

Μὰ εἶναι στιγμὲς ποὺ ἡ καρδιὰ βλέπει καλλίτερα καὶ μακρότερα ἀπὸ τὰ πιὸ διαπεραστικὰ μάτια. Ἐγνώρισα τὴμάννα - Μπαρμπερίνα' ἦταν αὐτή' ἤμουν βέβαιος' τὸ αἰσθανόμουν.

Μαμά!...Μάννα Μπαρμπερίνα.

— Τί λές; μὲ ρώτησε ὁ Βιτάλης' ξεκινᾶμε;

— Ἄχ, κύριε... σᾶς παρακαλῶ!

— Καλὰ λοιπὸν ἔλεγαν πὼς δὲν ἔχεις πόδια! Τόσο λίγος δρόμος σὲ κούρασε; "Αμ ἂν εἶν' ἔτσι, παιδί μου, καλημέρα!

Δὲν ἀποκρίθηκα' κύτταζα.

Ἦταν ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα' ἦταν τὸ ἄσπρο της κεφαλομάντηλο, ἦταν τὸ μπλέ της φουστάνι, ἦταν αὐτή!

Περπατοῦσε γρήγορα, σὰ νὰ βιάζουνταν νὰ φθάσῃ στὸ σπίτι.

"Αμα ἔφθασε στὴν καγκελλόπορτα, τὴν ἔσπρωξε, μπῆκε στὴν αὐλὴ καὶ τὴν πέρασε γοργά.

Ἀνέβηκα πάνω στὸ πεζούλι, χωρὶς νὰ συλλογισθῶ τὸν Κάπη, ποὺ πήδησε κι' αὐτὸς κοντά μου.

Ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα δὲν ἔμεινε πολὺ μέσα στὸ σπίτι. Ξαναβγῆκε στὴν αὐλὴ κι' ἄρχισε νὰ τρέχῃ ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἁπλώνοντας τὰ χέρια.

Μὲ γύρευε!

Ἔσκυψα μπροστὰ καὶ μ' ὅλη μου τὴ δύναμι ἄρχισα νὰ φωνάζω:

— Μαμά!... Μαμά!...

Μὰ ἡ φωνή μου δὲν μποροῦσε νὰ κατεβῇ, οὔτε νὰ νικήσῃ τὸν κρότο τοῦ ρυακιοῦ. Χάνουνταν στὸν ἀέρα.

— Τί ἔπαθες; ἔκαμε ὁ Βιτάλης. Παλάβωσες;

Χωρὶς ν' ἀποκριθῶ, ἔμεινα 'κεῖ ὄρθός, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὴ μάννα - Μπαρμπερίνα. Δὲν ἤξερε πὼς ἤμουν τόσο κοντά της καὶ δὲν συλλογίσθηκε νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι.

Πέρασε πάλι τὴν αὐλή, ξαναβγῆκε στὸ δρόμο καὶ κύτταζε σ' ὅλες τὶς μεριές.

Φώναξα δυνατώτερα, μὰ πάλι τοῦ κάκου!

Τότε ὁ Βιτάλης, μαντεύοντας τί τρέχει, ἀνέβηκε κι' αὐτὸς στὸ πεζούλι. Καὶ δὲν ἄργησε νὰ διακρίνῃ τὸ ἄσπρο κεφαλομάντηλο.

— Τὸ καϋμένο! ψιθύρισε.

Ὁ λόγος αὐτὸς ὁ συμπονετικὸς μοῦδωσε θάρρος.

— Ὦ, σᾶς παρακαλῶ, φώναξα' ἀφῆστε με νὰ γυρίσω!

Ἀλλὰ ἐκεῖνος μ' ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι καὶ μὲ κατέβασε στὸ δρόμο.

— Φθάνει σου, μοῦ εἶπε, ξεκουράστηκες, περπάτει!

Ἔκαμα νὰ τοῦ φύγω, μὰ μὲ κρατοῦσε δυνατά.

— Κάπη! φώναξε' Ζερμπίνε!

Κι' οἱ δυὸ σκύλοι μὲ περικύκλωσαν: ὁ Κάπης πίσω, ὁ Ζερμπίνος μπροστά.

Ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσω τὸν Βιτάλη.

Ὕστερ' ἀπὸ λίγα βήματα, γύρισα τὸ κεφάλι μου.

Εἴχαμε περάσει τὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενο)

Τό Βῆμα τῶν Νέων

Γενικαί Ὁδηγίαι

Ὅσοι ἀποστέλλουν συνεργασίαν διά τό «Βῆμα τῶν Νέων» πρέπει νά ἔχουν ὑπ' ὄψιν των: 1ον) Τό κομμάτι νά μή εἶναι μεγαλείτερο ἀπό μιά σελίδα κόλλας διαγωνισμοῦ. 2ον) Ἀπολύτως καθαρογραμμένον καί μέ μελάνι. 3ον) Ἐάν ἀποστέλλωνται σέ σελίδες χαρτιοῦ μικροῦ σχήματος, πρέπει νά εἶναι μόνον ἀπό τήν μιά μεριά γραμμένες. 4ον) Δέν πρέπει νά εἶναι περισσότερα ἀπό ἕνα ποίημα ἤ ἕνα πεζό. Ἡ συνεργασία παραδίδεται εἰς ἁρμοδίαν Ἐπιτροπήν Κρίσεως, ἡ ὁποία καί ἀποφασίζει διά τήν δημοσίευσιν ἤ μή. Συνεργασία μή δημοσιευθεῖσα ἐντός μηνός θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα.

ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΖΑΛΟΓΓΟ

Εἶναι μεσάνυχτα. Εἴκοσι μαθηταί μέ ἐπί κεφαλῆς τόν καθηγητή τους σκαρφαλώνουν πάνω στό Ζάλογγο. Τό φεγγάρι ρίχνει τό ἀσημένιο του φῶς τριγύρω. Ὁ γκιόνης τραγουδεῖ ἀδιάκοπα τό τραγούδι. Ἀπό μακρυά πίσω ἀπό τίς βουνοκορυφές καί τίς γόρω λαγκαδιές ἀκούονται τ' ἄγρια γαυγίσματα τῶν σκύλων καί τά γλυκά — μέσα στή σιωπή τῆς νύχτας — βελάσματα τῶν ἀρνιῶν.

Οἱ μαθηταί προχωροῦν γοργά καί ἀνυπόμονα γιά νά φθάσουν ὅσο τό δυνατόν πιό γρήγορα στήν κορυφή τοῦ δοξασμένου βουνοῦ, τοῦ βουνοῦ τοῦ αἵματος καί τῆς δόξης τῆς Ἑλλάδος. Ὅταν ἐλησμόνησε τά παιδιά εἶχαν φτάσει στήν κορυφή του, καί ἀφοῦ προσκύνησαν στό πολύ ἐκκλησάκι του βγῆκαν καί κάθησαν πάνω στούς βράχους του, κι' ἕνας ἕνας ἀναρωτιόταν, ποιός ἄρα γε Σουλιώτης νά κάθησε πάνω στό βράχο, πού καθόταν τώρα αὐτός.

Ὁ Αὐγερινός τρεμόσβυνε καί τό γαλάζιο φόντο τ' οὐρανοῦ στό μέρος τῆς ἀνατολῆς χρωματίστηκε κατακόκκινο, καί σέ λίγο νά τό φάνηκε τό χρυσορρόδινο ἅρμα τῆς κρινόδορης αὐγῆς σκορπώνοντας τίς ἀχτῖνες σ' ὅλη τή φύσι. Ὅλα μέ μιᾶς πῆραν κόκκινο χρῶμα.

Ἀλλά καί μήπως δέν βάφηκε μέ αἷμα; Δέν βάφηκε μέ τό αἷμα τῶν Σουλιωτῶν, μέ τό αἷμα τόσων ἀγωνιστῶν τῆς Ἐλευθερίας καί μέ τό αἷμα τῶν ἡρωϊκῶν γυναικῶν τοῦ Σουλίου, πού χορεύοντας μέ τά παιδιά τους στήν ἀγκαλιά, τόν ἀθάνατον χορόν, τοῦ Ζαλόγγου, γκρεμίζονταν μιά - μιά κάτω στό βάραθρο γιά νά γλυτώσουν ἀπ' τήν θηριωδία τοῦ αἰμοβόρου Ἀλή - Πασσᾶ;

ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

★

ΔΥΟ ΔΟΞΑΣΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ἔκλεισαν δυό ὁλόκληρα χρόνια δοξασμένα καί εἰρηνικά καί τώρα βαίνουμε πρός τό τρίτο, ἀφ' ὅτου ὁ μεγάλος Ἀρχηγός μας ἀπό κοινοῦ μέ τόν λατρευτό μας Βασιλῆ ἔκοψαν τό γόρδιο δεσμό τοῦ διοικητικοῦ προβλήματος τῆς Ἑλλάδος καί ἔθεσαν νέους δρους ζωῆς, δρους μεγαλειώδεις καί εὐγενικούς, πού ἔδωσαν νέαν ζωήν εἰς τήν φθίνουσαν Ἑλλάδα μας! Ναί, τά δυό διαμαντένια αὐτά λατρευτά μας πρόσωπα ἔβαλαν σάν ἄλλοι Τιτᾶνες τόν θεμέλιο λίθο γιά ἕναν νέο Πολιτισμό.

Βαδίζουμε σταθερά τό τρίτον ἔτος τῆς εὐτυχισμένης ζωῆς ὅλοι μας καί ἀκόμη περισσότερο ἐμεῖς, τά νειάτα καί τό μέλλον τῆς Πατρίδος μας, πού εἴχαμε πρῶτα ξεπέσει τόσο, ὅστε βρωμοῦσαμε ἀπό μακρυά. Ναί, ἐμεῖς, οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος -ἡ ἐλπίδα καί τό καμάρι της-, ἔχουμε ἀναγεννηθῆ, ἀνασυγκροτηθῆ ἀπό ἐκεῖνη τήν ἀθάνατη ἱερή στιγμή, πού ὁ Ἀρχηγός μέ τήν ὑπερανθρώπη πύρινη φωνή του ἐφώναξε τό: «Ἐήκω ἐπάνω Ἑλληνική Νεολαία!»....

Ἦταν τό ἐθνοσωτήριο μελῳδικό καί παιώνιο σάλπισμα, πού ἐσκλάγισε καί σελαγίζει ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρη τήν Ἑλληνική Γῆ, πού συνεκίνησε καί συγκινεῖ κάθε Ἑλληνική ψυχή.

Λ. Α. ΚΑΡΔΑΣΗΣ

Στή Σημαία μας

Αὐτή τή στιγμή ὑπερήφανη ὀρθώνεται ἐμπρός μας ἡ γαλανόλευκη σημαία μας, σύμβολον τοῦ αἰωνίου Ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Οἱ καρδιές πάλλονται ἀπό συγκίνησι καί τά μάτια βουρκώνουν στό ἀντίκρυσμα τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ συμβόλου. Γαλανόλευκη! Γαλάζιο εἶναι τό φόντο σου σάν τό χρῶμα τοῦ γελαστοῦ οὐρανοῦ τῆς Χώρας μας καί σάν τό χρῶμα τῆς θάλασσας πού ὁλόγυρα ζώνει τίς ἀκτές τῆς Ἑλλάδας μας. Λευκός εἶν' ὁ Σταυρός σου. Ἔχει τό χρῶμα τῆς ἀγνότητας, τῆς ἀγνότητας τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καί τῶν ἰδανικῶν της· ἔχει τό χρῶμα τ' ἀπάτητου χιονιοῦ τῶν κορυφῶν τοῦ Ὀλύμπου, τῆς κατοικίας τοῦ Δωδεκαθέου στήν ἀρχαιότητα καί τοῦ καταφυγίου τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21. Κι' ἐπάνω ψηλά, ὁ χρυσός Σταυρός σου ρίχνει χρυσές ἀνταύγειες. Ὁ Σταυρός, τό σύμβολον τῆς θρησκείας μας, ὁ Χριστιανισμός ἁρμονικά ἑνωμένος μέ τόν Ἑλληνισμό, ὁ Γολγοθᾶς μέ τόν Παθεῖν. Ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς ἁπλώνοντας τό θεῖκό του χέρι δίνει τήν εὐλογία του στόν ἑλληνικό λαό, πού ριζωμένα βαθειά στήν καρδιά του ἔχει τά διδάγματα τοῦ Μάρτυρος μέ τό γλυκό θεῖκό χαμόγελο.

Ἑλληνική πανένδοξη σημαία! Σέ πόσα πράγματα φτερουγίζει ἡ σκέψις μας ὅταν εὐλαβικά σ' ἀντικρύζωμε; Μᾶς θυμίζεις τήν ἀρχαία Ἑλλάδα, τήν Ἑλλάδα τῶν ἀρχαίων προγόνων μας, τήν φωτοβόλα ἑστία τῶν μεγάλων ἀρχῶν, πού διέχυσε τά φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ στούς βυθισμένους σέ πνευματικό σκοτάδι λαούς τῆς Δύσεως· τήν Ἑλλάδα, τήν πηγήν τῆς αἰωνίας ἐλευθερίας μέ τήν δύναμιν τῆς ὁποίας ἐμεγαλούργησε καί πάντα θά μεγαλουργῆ. Μᾶς θυμίζεις τόν Χρυσοῦν Αἰῶνα τοῦ Περικλέους, τότε πού ἀνέτειλε ὁ ἥλιος μιᾶς ψυχικῆς εὐδιαθεσίας καί οἱ ἀκτῖνες του γέμισαν τό πᾶν μέ φῶς ἄπλετον, λευκόν, ἀναπτερωτικόν, φῶς ἀγαλλιάσεως. Μᾶς θυμίζεις, ὦ Σημαία, τόν Κόδρον, τόν Μιλτιάδη, τόν Κίμωνα, τόν Λεωνίδα μέ τούς Τριακοσίους τόν Ὅμηρο, τόν Πίνδαρο, τήν Σαπφώ, τούς τρεῖς μεγάλους μας τραγικούς.

Μέ τῆς ψυχῆς τά μάτια ἀντικρύζομε τούς ἀγωνιστάς τοῦ 21 πού κατά ἑκατόμβας ἐθυσιάσθησαν στῆς Ἐλευθερίας τόν βωμό.

ΜΑΡΙΑ Λ. ΚΟΥΤΕΛΟΥ

ΠΑΤΡΙΔΑ

«Πατρίδα, σάν τόν ἥλιο σου, ἥλιος ἄλλοῦ δέν λάμπει».

Εἶναι ἀδύνατον μέ τόσες λίγες λέξεις νά ἐκφράση κανείς τόσα, ὅσα ὁ ποιητής μέ τόν στίχο του αὐτό· νά ἐκφράση τόν θαυμασμό του στό ὑπέρτατο μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος του, τήν λατρεία του στήν μεγάλη του Μητέρα, τήν Ἑλλάδα, πού τήν ξεχωρίζει ἀπ' τίς ἄλλες χῶρες, τήν ἐξυψώνει σ' ἀνώτερη βαθειδα καί τῆς δίνει θέσι ξεχωριστή, ζηλευτή, ὅπως κι' ὁ ἥλιος πού μόνον σ' αὐτήν λάμπει ἔτσι χαρούμενα καί μέ ζωή. Ξαπλώνει τίς ὁλόφωτες ἀκτῖνες του πέρα ὡς πέρα, μά τίς πιό ζωηρές τίς στέλνει στή χώρα τῶν Ἑλλήνων, τίς στέλνει νά φωτίσουν κάμπους καί λαγκαδιές, βουνά καί κορφοβόρινα, νά λυώσουν στά κρύκουρα τά χιόνια κι' ὁλόδροσες πηγές νά ξεπηδήσουν στίς πλαγιές· τίς στέλνει νά καθρεφτισθοῦν στά ἡσυχα ἀκρογιάλια καί στίς λίμνες, μέσα στά χωράφια, γιά νά ψηθοῦν τά στάρια κι' οἱ καρποί. Γ' ἀγριολούλουδα χαρωπά θέ νά ξεμπουμπουκιάσουν γιά ν' ἀντικρύσουν τό ἐλαίσιο φῶς τοῦ ἡλιου, τοῦ ἡλιου, πού ἀλλοῦ ἔτσι δέν λάμπει... Τά δάση πρόσχαρα σκύφτουν τίς τριφερακοφρές τους, νά χαιρετήσουν τόν φωτοβόλο ἥλιο καί μέ χαρά ξεγύνουν τήν ξεχωριστή κόμβιά τους στή φύσι κι' ἄλα μοσχοβολοῦν, γιατί λάμπει ὁ ἥλιος χαρωπά μόνον στή χώρα τῶν Ἑλλήνων... Στή χώρα αὐτή, πού δόξασαν τά ἔνδοξα παιδιά της καί ξακούστηκε στήν οἰκουμένη ὅλη γιά τόν πολιτισμό της, φωτίστηκε καί φώτισε ὅλους τούς ἀφωτίστους... μά ποιός ξέρει ἄν ὁ ἥλιος μέ τ' ὁλόχρυσο φῶς του πού ἄλλατα τό ἔστειλε τή χώρα νά φωτίση δέν γίνηκε φῶς καί πνοή κι' ἐφώτισε τό Πνεῦμα, τό Πνεῦμα τῶν προγόνων μας, κι' ἐφούντωσε ἡ σοφία, καί ἐξεχύθη μακρυά σέ κόσμους καί αἰθέρες, ἀόφους νά κάνη σοφοῦς κι' ὅλους νά πολιτίση, νά παρασύρη νά δίνη σ' ἄμιλλα στό Στάδιο τοῦ Κλέους, νά ἀναδείξη πνεύματα, δημιουργοῦς μνημείων ἐνδόξων, πού αἰώνια θά διαλαλοῦν στόν κόσμο τήν σοφία καί ὑπεροχή τοῦ Ἕλληνος καί θά κινοῦν κι' ἄλλους λαούς στήν ἄμιλλα τοῦ πνεύματος; Στήν εὐγενῆ τήν ἄμιλλα ξεφαίνονται οἱ μεγάλοι! Τήν ἄμιλλα πρώτη Ἐσύ ὑπέδειξες Πατρίδα! Ἐσύ τοῦ μέσ' στή χώρα σου ὁ ἥλιος χρυσολάμπει! Ἕλληνη· ὁ ἥλιος καί τό φῶς ἐπότισε τό πνεῦμα!...

ΠΑΤΡΙΔΑ ΣΑΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΟΥ ΑΛΛΗ ΧΩΡΑ ΔΕΝ ΕΧΕ!!!....

Ι. ΚΑΤΣΑΡΟΣ

★

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Μάννα μου ἦρθε ὁ καιρός
"ονάχη νά σ' ἀφήσω
γιά τήν γλυκειά πατρίδα μας
θά πάω νά πολεμήσω.

Ὄχι, μήν κλαίς μαννοῦλα μου
δέν θέλω νά διακρύσης
δός μου μονάχα μιάν εὐχή
κι' Ἔλα νά μέ φιλήσης.

Στόν πόλεμο μαννοῦλα μου
θά μέ φυλάη ἡ εὐχή σου
καί γιά γλυκειά παρηγοριά
θά ἔχω τό φιλί σου.

Μήν κλαίς καί νικητής, γοργά
κοντά σου θά γυρίσω.
Τώρα - αννοῦλα μου ἔχε γειά
πάω νά πολεμήσω.

ΝΤΟΡΑ ΑΡΤΕΛΛΡΗ

Ὁ μικρότερος Σκαπανεύς.

Ἔφιππον τμῆμα καὶ ποδηλάται τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Φλωρίνης.

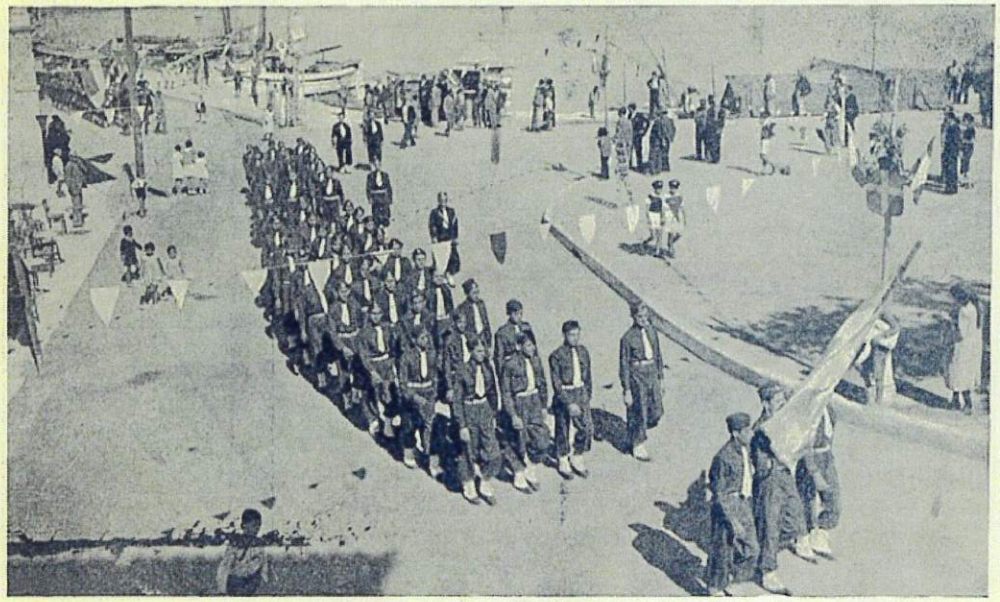

Παρέλασις τμήματος Ε.Ο.Ν. Λακωνίας.

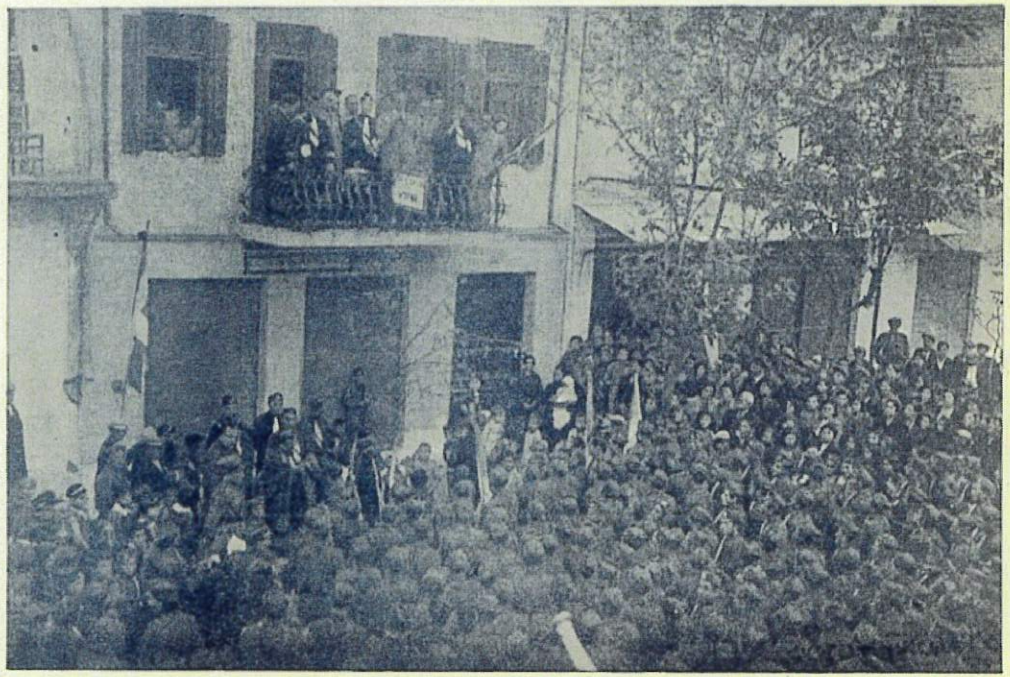

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέκος Κανελλόπουλος, κατὰ τὴν περιοδείαν του, ὁμιλῶν εἰς τοὺς Φαλαγγίτας Ἀξιουπόλεως Κιλκίς.

Παρέλασις Φαλαγγιτῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Λέσβου.

Φαλαγγίται ἀπὸ τὰ τμήματα τῶν Ἐπαρχιῶν μας.

Ὁ Νομάρχης Τρικκάλων καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. ἀνοίγων τὸν πρῶτον λάκκον διὰ τὴν περιφερειακὴν δενδροφύτευσιν τοῦ Σταδίου Τρικκάλων.

Η ΣΕΛΙΣ

Γιὰ κορίτσια

Φιλικὲς κουβέντες

ΕΣΟ ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ...

Μιὰ κοπέλλα εἶναι ἀπαραίτητο νὰ προσέχη τὴν ἐμφάνισίν της. Εἶναι μία ἰδιότης κυρίως γυναικεία καὶ πρέπει νὰ τὴν θυμώμαστε σὲ ὅλα μας τὰ χρόνια.

Τὸ ζήτημα τῆς καλαισθησίας τὸ θεωρῶ ἕνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους παράγοντας στὴ ζωή. Τὴν φιλοκαλία ὅμως τὴν μὴ νοσηρὰ καὶ παραγνωρισμένη, τὴν φιλοκαλία ποὺ δὲν βγαίνει ἀπὸ τὰ ὅρια καὶ ποὺ εἶναι ἀπαραίτητος.

Δὲν ἀπαιτοῦνται χρήματα γιὰ νὰ εἶναι κανεὶς εὐπαρουσίαστος. Καὶ ἡ πιὸ φτωχὴ κοπέλλα μπορεῖ νὰ εἶναι πάντα εὐπαρουσίαστη, προσέχοντας στοὺς βασικοὺς νόμους μιᾶς καθὼς πρέπει ἐμφανίσεως. Κι' αὐτοὶ εἶναι ἡ καθαριότης τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐνδυμασίας. Δὲν ὑπάρχει ἀσχημότερο πρᾶγμα ἀπὸ τὸ νὰ ἔχη μιὰ κοπέλλα ἀκάθαρτο λαιμό, χέρια, νύχια μακρυά, πολλὲς φορὲς καὶ ἀκάθαρτα ἢ ἀποκρουστικὰ βαμμένα. Εἶναι καὶ τὰ δύο ἐξ ἴσου ἀντιαισθητικά.

Ἡ πάστρα, ἀφοπλίζει, ἐπιβάλλεται.

Ἕνα καθαρὸ καὶ καλοσιδερωμένο φόρεμα ὅσο πρόστυχο καὶ παληὸ καὶ ἂν εἶναι, παίρνει τὴν ὄψι καινούργιου. Ἂς προσέχωμε στὴν ἐκλογὴ τοῦ χρώματος, τὰ μὴ κτυπητά, εἶναι πιὸ ἐλκυστικὰ καὶ δὲν κουράζουν, ἰδίως ὅταν δὲν μπορῆ νὰ ἀλλάζη κανεὶς συχνά.

Κάτι ἐπίσης ποὺ πρέπει νὰ προσέξη πολὺ ἕνα κορίτσι, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς κομμώσεως. Καὶ ἡ μικρότερη λεπτομέρεια ἀλλάζει τὴν ἔκφρασι. Τὰ μαλλιὰ πρέπει νὰ μένουν πάντα στὸ φυσικό τους χρῶμα καλεῖδος. Εἶναι πολὺ ἄσχημο παιγνίδι νὰ συναγωνιζώμαστε τὴν φύσι, γι' αὐτὸ καὶ τὶς περισσότερες φορὲς βγαίνουμε ζηλιωμένες.

Ἕνα καλοκτενισμένο καὶ συμμαζεμένο κεφάλι εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος γιὰ μία καλὴ ἐμφάνισι, ποὺ θὰ μᾶς βοηθήση πάντα στὴ ζωή μας.

Δὲν εἶναι δυνατὸν μία νέα μὴ δίνοντας καμμιὰ προσοχὴ στὸ παρουσιαστικό της, νὰ βγῆ μὲ ἀξιώσεις στὴ ζωή. Ὄχι. Θὰ ἀποτύχη.

Ὅσο ἀπησχολημένη καὶ ἐὰν εἶναι πρέπει νὰ βρῆ πάντα λίγον καιρὸ νὰ διαθέση γιὰ τὸν ἑαυτόν της. Τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ τόσο σοβαρὸ δὲν πρέπει ὅμως νὰ γίνη καὶ ἡ μόνη μας φροντίδα. Ἀλλοίμονο σὲ ἐκείνην ποὺ θὰ ἀπασχοληθῆ μόνον μὲ τὸ τί θὰ φορέση καὶ τὸ πῶς θὰ χτενισθῆ. Χάνει ἄσκοπα τὸν καιρό της. Δὲν πρέπει νὰ γίνωμε ἄνθρωποι τῶν ἄκρων καὶ ὑπερβολικοί, νὰ μάθωμε ὅμως ποιὰ εἶναι τὰ βασικὰ καὶ ἀπαραίτητα ἀχνάρια ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμε καὶ νὰ θυμώμαστε πάντα κάτι ποὺ ἔλεγαν οἱ γιαγιάδες μας: «Πᾶν μέτρον ἄριστον», «Ἔσο φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής».

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Πῶς νὰ καθαρίζετε τοὺς λεκέδες

Οἱ λεκέδες ἀπὸ λίπη καθαρίζονται μὲ πλύσιμο μὲ σαπούνι καὶ ποτάσσα.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ λαδομαγιές, βερνίκια, ρετσίνι, βουλλοκέρι, καθαρίζονται μὲ νέφτι, οἰνόπνευμα ἢ κολώνια. Κατόπιν πλύσιμο καὶ σαπούνισμα.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ φυτικὰ χρώματα, φρούτα, κόκκινο μελάνι, κόκκινο κρασὶ καθαρίζονται μὲ ἀτμοὺς θείου ἢ ζεστὸ χλωριοῦχο νερό.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ κέρι καθαρίζονται μὲ οἰνόπνευμα συμπεπυκνωμένο, ἢ τοποθετοῦντας ἕνα κομμάτι στουπόχαρτο ἐπάνω στὸ λεκὲ καὶ σιδερώνοντας το μὲ ζεστὸ σίδερο.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ σκουριὰ καθαρίζονται μὲ ὀξαλικὸν ὀξὺ θερμὸ ἢ ὑδροχλωρικὸ ὀξὺ διαλελυμένο. Κατόπιν ρινίσματα κασσιτέρου.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ αἷμα καθαρίζονται μὲ ἁπλὸ πλύσιμο μὲ χλιαρὸ νερό.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ ἀσβέστη καθαρίζονται μὲ ἁπλὸ πλύσιμο.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ δέρα, ξύδι, ξυνὰ φρούτα καθαρίζονται μὲ πλύσιμο μὲ χλωριοῦχο νερὸ ζεστό.

Γιὰ ὅσες ἔχουν ραπτομηχανή

Κάθε νέα, ποὺ ἔχει ραπτομηχανή, πρέπει νὰ ξέρη κατὰ βάθος τὰ διάφορα «μυστικὰ» τῆς κατασκευῆς της καὶ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάνη πλήρη χρῆσιν τῶν ἐξαρτημάτων μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι πάντοτε ἐφωδιασμένη.

Μιὰ ραπτομηχανὴ γιὰ νὰ λειτουργῆ κανονικὰ καὶ ἱκανοποιητικά, ἀπαιτεῖ μεγάλες φροντίδες. Οἱ χειρότεροι ἐχθροί της εἶναι ἡ ὑγρασία καὶ ἡ σκόνη. Γι' αὐτό, ὅταν δὲν βρίσκεται ἐν χρήσει, πρέπει νὰ εἶναι καλοκλεισμένη καὶ τοποθετημένη μέσα σ' ἕνα θερμὸ καὶ ξηρὸ δωμάτιο.

Ἐξωτερικῶς, ἡ μηχανὴ πρέπει νὰ καθαρίζεται ὅσον τὸ δυνατὸν συχνότερα μὲ ἕνα λαδωμένο πανί καὶ κατόπιν νὰ σκουπίζεται μὲ ἕνα στεγνὸ κομμάτι ὀφασμα.

Ἐσωτερικῶς, τὸ τακτικὸ λάδωμα εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ μιὰ ραπτομηχανὴ ποὺ βρίσκεται σὲ συνεχῆ χρῆσι. Τὸ λάδι (μηχανέλαιο) πρέπει νὰ εἶναι ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Λάδι μετρίας ἢ κατωτέρας ποιότητος καταστρέφει τὴν ραπτομηχανή.

Μετὰ τὸ λάδωμα, ἡ τρυπίτσες, γύρω ἀπὸ τὶς ὁποῖες μένει πάντοτε λίγο λάδι, πρέπει νὰ σκουπίζωνται ἐπιμελῶς καὶ ἡ μηχανὴ νὰ λειτουργῆ μὲ μεγάλη ταχύτητα ἐπὶ δύο ἢ τρία λεπτά. Ἂν τύχη καὶ μεταχειρισθῆτε ποτὲ λάδι κατωτέρας ποιότητος καὶ θελήσετε ἀργότερα νὰ καθαρίσετε τὴ μηχανή σας, χύσετε λίγη παραφίνη μέσα στὶς τρυπίτσες. Περιμένετε μερικὰ λεπτὰ καὶ, κατόπιν, λαδώστε την μὲ λάδι καλῆς ποιότητος.

Ἀπαραίτητο ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ γενικὸ καθάρισμα τῆς ραπτομηχανῆς, ποὺ πρέπει νὰ γίνεται κάθε δύο ἢ τρεῖς μῆνες — γιὰ τὶς μηχανὲς ποὺ βρίσκονται σὲ διαρκῆ χρῆσι — περιλαμβάνει τὸ ντεμονταρίσμα, τὸ καθάρισμα ὅλων τῶν «στοιχείων» τῆς μηχανῆς μὲ ἕνα λαδωμένο πανὶ καὶ τὸ ρεμονταρίσμα ποὺ ἀπαιτεῖ μεγάλη προσοχή.

Τελευταῖως ἔχουν διαδοθῆ καταπληκτικὰ ἡ ἠλεκτροκίνητες ραπτομηχανές, ἡ ὁποῖες ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μεγάλη ταχύτητα (800 βελονιὲς τὸ λεπτό), παρουσιάζουν τὸ σπουδαιότατο πλεονέκτημα ν' ἀφήνουν ἐλεύθερα καὶ τὰ δυὸ χέρια.

Κάθε ραπτομηχανὴ μπορεῖ νὰ μετατραπῆ εὐκολώτατα σὲ ἠλεκτροκίνητη, χάρις σ' ἕνα μικρὸ μοτὲρ ποὺ ἐφαρμόζεται στὸν τροχό. Μιὰ μικρὴ διακλάδωσις ἐπιτρέπει τὴν τοποθέτησι μιᾶς λαμπάτσας κοντὰ στὴ βελόνη καὶ ἔτσι ἔχετε ὄχι μόνο οἰκονομία φωτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ δὲν κουράζονται τὰ μάτια σας.

Μάθετε νὰ μαγειρεύετε

Κοτολέττες ἀ λὰ Κατελάν. — Τσιγαρίζετε ἐλαφρὰ τὶς κοτολέττες, ἀφοῦ προηγουμένως τὶς ἀλατίσετε καὶ πιπερώσετε. Ὕστερα τσιγαρίζετε μὲ λάδι λίγο ψιλοκομμένο κρεμμύδι καὶ ἂν θέλετε καὶ σκόρδο, ὕστερα τὸ σβύνετε μὲ λίγο ζουμὶ κρέατος προσθέτοντες λίγο ψιλοκομμένο μαϊντανὸ καὶ ὅ,τι ἄλλο μυρωδικὸ σᾶς ἀρέσει, ὡς καὶ ἕνα λεμόνι στημένο. Τότε ρίχνετε καὶ τὶς κοτολέττες καὶ τὶς ἀφίνετε νὰ βράσουν, προσθέτοντες ἐν ἀνάγκη ζουμὶ ὥσπου νὰ ψηθοῦν καὶ νὰ μείνη καὶ σάλτσα ἀρκετή.

Τὶς σερβίρετε μὲ γαρνιτούραν πατάτες καὶ χόρτα πουρέ.

Σουτζουκάκια Σμυρναϊκά. — Ἑτοιμάζουμε κιμᾶ ὅπως γιὰ τοὺς κεφτέδες βάζοντας ¼ ψαχνοῦ καὶ ¼ πάγους. ζυμώνουμε καλὰ καὶ μὲ τὰ ἴδια ὁλικὰ ὅπως τοὺς κεφτέδες — δηλαδὴ μὲ φίγα ψωμιοῦ, κρεμμύδι ψιλοκομμένο, βούτυρο, μαϊντανό,τυρὶ τριμμένο, αὐγά, διόσμο, μπαχαρικὰ καὶ λίγο σκόρδο. Πλάθουμε μὲ ἀλεύρι σὲ σχῆμα μακρουλὸ καὶ τηγανίζουμε ἐλαφρά. Ἀκολούθως τοποθετοῦμε σὲ μιὰ κατσαρόλα 7-8 κουταλιὲς ντομάτα πουρέ, ἕνα ποτηράκι κρασὶ ἄσπρο, 2 κουταλιὲς ξύδι, πιπέρι καὶ βάζουμε νὰ βράσουν μισὴ ὥρα μὲ τὰ σουτζουκάκια. Πρέπει ἡ σάλτσα νὰ εἶναι τόση, ὥστε νὰ σκεπάζη τὰ σουτζουκάκια πρὸ τοῦ βρασίματος.

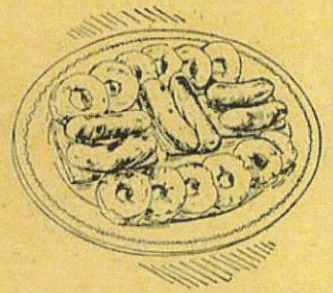

Ἕνα πιάτο, ποὺ μπορεῖ νὰ συνοδεύση ἕνα πρόχειρα ἑτοιμασμένο γεῦμα καὶ ποὺ εἶναι πολὺ ἐπιτυχημένο, ἑτοιμάζεται ὡς ἑξῆς: Ἀπάνω σὲ φέτες ψητοῦ κράτος βάζετε ψημένα στὴ σχάρα λουκάνικα καὶ τὰ γαρνίρετε ὁλόγυρα μὲ σπρογγύλες κομμένες φέτες μήλου, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐπίσης ψημένες.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

'Εκεῖ, στὸ νησάκι ἐκεῖνο, στὴν εἴσοδο τοῦ δρμου τῆς Σωτηρίας, ἀνταλλάχθηκαν οἱ τελευταῖοι ἀποχαιρετισμοί, ἐνῶ ἡ μεγάλη βάρκα πήγαινε στὴν κορβέττα μὲ τὶς ἀποσκευές. Σφιγγαγκαλιάσθηκαν καὶ φιλήθηκαν πολλές, πολλὲς φορές. Γι' ἀλληλογραφία δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ λόγος, ἀφοῦ κανένα μέσο συγκοινωνίας δὲν ὑπῆρχε μεταξὺ 'Αγγλίας καὶ Νέας 'Ελβετίας.

"Οχι! τὸ μόνο ποὺ ἔλεγαν, ποὺ ὑποσχόνταν, ποὺ εὐχόνταν, ἦταν νὰ ξαναϊδωθοῦν τὸ γρηγορώτερο, νὰ ξαναγυρίσουν, νὰ ἐξακολουθήσουν τὴ ζωή τους μαζί. "Επειτα ἦλθε μιὰ βάρκα ἀπὸ τὸν «Ξιφία», πῆρε τὴν Τζέννυ Μόντροζ, τὴν Ντόλλ Οὐόλστων, τὴ δεύτερη ἐμπιστευμένη στὶς φροντίδες τῆς πρώτης, τὸν Φρὶτς καὶ τὸν Φραγκίσκο, καὶ τοὺς πῆγε στὴν κορβέττα.

"Υστερ' ἀπὸ μισὴ ὥρα, τὸ πλοῖο σήκωσε τὴν ἄγκυρα καὶ μὲ καλὸ βορειοανατολικὸ ἄνεμο, βγῆκε στ' ἀνοικτά, ἀφοῦ χαιρέτησε μὲ τρεῖς κανονιὲς τὴ σημαία τῆς Νέας 'Ελβετίας.

Στὶς τρεῖς αὐτὲς κανονιὲς ἀποκρίθηκαν ἄλλες τρεῖς, ποὺ τὶς ἔρριξαν ὁ 'Ερνέστος κι' ὁ Τζάκ ἀπὸ τὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία. "Υστερ' ἀπὸ μιὰ ὥρα, τὰ ψηλότερα πανιὰ τοῦ «Ξιφία» χάθηκαν πίσω ἀπὸ τοὺς τελευταίους βράχους τοῦ 'Ακρωτηριοῦ τῆς Ψεύτικης - 'Ελπίδας.

Δ'.

Θὰ συνοψίσουμε ἐδῶ τὴν ἱστορία τῶν δέκα πρώτων χρόνων, ποὺ εἶχαν περάσει οἱ ναυαγοὶ τοῦ «Λάνδλορδ» στὴ Νέα 'Ελβετία, — μιὰ ἱστορία ποὺ πρέπει νὰ τὴν μάθῃ ὁ ἀναγνώστης.

Στὶς 7 τοῦ 'Οκτώβρη τοῦ 1803, μιὰ οἰκογένεια ρίχθηκε σὲ μιὰν ἄγνωστη γῆ, στὰ δυτικὰ τοῦ 'Ινδικοῦ Ὠκεανοῦ.

'Ο ἀρχηγὸς αὐτῆς τῆς οἰκογενείας λεγόταν Ζὰν Ζερμάττ κι' ἦταν 'Ελβετός· ἡ γυναῖκα του λεγόταν Μπέτση. 'Ο πρῶτος ἦταν τριανταπέντε χρονῶν, ἡ δεύτερη τριανταδύο. Κι' εἶχαν τέσσερα παιδιά, τέσσερους γυιοὺς: τὸν Φρὶτς, δεκαπέντε χρονῶν· τὸν 'Ερνέστο δώδεκα· τὸν Τζάκ, δέκα· καὶ τὸν Φραγκίσκο, ἕξη.

"Ηταν ἡ ἑβδόμη ἡμέρα μιᾶς τρομερᾶς τρικυμίας, ποὺ εἶχε βγάλει ἀπὸ τὸ δρόμο του τὸ «Λάνδλορδ», — τὸ πλοῖο ποὺ ἐταξίδευε ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ, — στὴν ἀπέραντη ἐκείνη θάλασσα. Σπρωχνόμενο κατὰ τὸ νοτιὰ περισσότερο ἀπ' ὅσο ἔπρεπε, εἶχε περάσει πρὸ πολλοῦ τὴν Μπαταβία, ὅπου εἶχε σκοπὸ νὰ φθάσῃ, κι' ἔπεσε ξαφνικὰ σὲ κάτι ξέρες, — σ' ἕνα σωρὸ βράχων, δυὸ λεύγες ἀπὸ τὴν ἀκτή.

'Ο κ. Ζερμάττ ἦταν ἄντρας εὐφυὴς καὶ μορφωμένος· ἡ κυρία Ζερμάττ γυναῖκα γενναία κι' ἀφωσιωμένη. Τὰ παιδιά τους παρουσιάζανε χαρακτῆρες διαφορετικούς: ὁ Φρὶτς ἦταν ἀτρόμητος καὶ δεξιός· ὁ 'Ερνέστος, ὁ πιὸ σοβαρὸς κι' ὁ πιὸ φιλομαθὴς ἀπ' ὅλους, ἀλλὰ κάπως ἰδιόρρυθμος· ὁ Τζὰκ πολὺ ἀσυλλόγιστος καὶ πολὺ τσαχπίνης· ὁ Φραγκίσκος, μικρὸς ἀκόμα σχεδὸν νήπιο. "Ηταν ὅμως μιὰ οἰκογένεια πολὺ ἀγαπημένη, πολὺ ἑνωμένη, ἱκανὴ νὰ τὰ βγάζῃ πέρα, ἀκόμα καὶ στὴν πιὸ φοβερὴ περίστασι ὅπου τὴν ἔριξε ἡ κακοτυχία. "Επειτα, ἕνα βαθὺ θρησκευτικὸ αἴσθημα τοὺς ἐμψύχωνε ὅλους. Εἶχαν τὴν ἁπλῆ κι' εἰλικρινῆ ἐκείνη πίστι τῶν Χριστιανῶν, ποὺ δὲν συζητοῦν τὰ διδάγματα τῆς 'Εκκλησίας, τὴν πίστι ἐκείνη ποὺ μένει ἀκλόνητη σ' ὅλη τὴ ζωή.

Γιὰ ποιὸ λόγο ὁ κ. Ζερμάττ εἶχε ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἀφοῦ ἐξέκαμε τὰ ὀλίγα κτήματά του; 'Ο σκοπός του ἦταν νὰ ἐγκατασταθῇ σὲ καμμιὰ ἀπὸ τὶς ἑλλανδικὲς ἐκεῖνες ὑπερωκεάνειες ἀποικίες, ποὺ βρισκόντανε τότε σὲ μεγάλη ἀκμὴ καὶ ἱκανοποιοῦσαν γενναῖα τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐργασίας. 'Ο κ. Ζερμάττ μετανάστευε μὲ τὴν οἰκογένειά του γιὰ νὰ ἐργασθῇ ἐκεῖ πέρα, νὰ πλουτήσῃ, νὰ εὐτυχήσῃ.

"Υστερ' ἀπὸ λαμπρὸ ταξίδι στὸν 'Ατλαντικὸ καὶ στὴ θάλασσα τῶν 'Ινδιῶν, τὸ πλοῖο, ποὺ ἔφερε τὸν κ. Ζερμάττ καὶ τὴν οἰκογένειά του, ἐναυάγησε. 'Απ' ὅλο τὸ πλήρωμα κι' ἀπ' ὅλους τοὺς ἐπιβάτες τοῦ «Λάνδλορδ», μόνον αὐτός, ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του γλυτώσανε. Βρέθηκαν ὅμως κι' αὐτοὶ στὴν ἀνάγκη νὰ ἐγκαταλείψουν χωρὶς ἀναβολὴ τὸ πλοῖο ἐκεῖνο, τὸ σφηνωμένο ἀνάμεσα στοὺς βράχους. Μὲ σπασμένα ξάρτια, μὲ ξεσχισμένα πλευρά, στὴ διάκρισι τῶν κυμάτων τοῦ 'Ωκεανοῦ, ἐκινδύνευε νὰ διαλυθῇ στὴν πρώτη τρικυμία καὶ νὰ σκορπισθῇ σὲ συντρίμμια.

'Ο κ. Ζερμάττ, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς γυιοὺς του, κατάφερε νὰ συνδέσῃ μὲ σχοινιὰ καὶ μὲ σανίδια πέντ' - ἕξη βαρέλια καὶ νὰ σχηματίσῃ ἔτσι ἕνα εἶδος βάρκας, ὅπου τὸ ἴδιο βράδυ ἐπιβιβάσθηκε ὅλη ἡ οἰκογένεια. 'Η θάλασσα εἶχε γαληνεύσει πάλι κι' ἡ παλίρροια ἔσπρωχνε πρὸς τὴν ἀκρογιαλιά. Κι' ἡ ἀλλόκοτη ἐκείνη βάρκα, ἀφοῦ ἄφησε ἀριστερὰ ἕνα μακρὺ ἀκρωτήρι, μπῆκε κι' ἄραξε σ' ἕνα μικρὸ κόλπο, ὅπου χυνόταν ἕνα ποταμάκι.

Μόλις ἔβγαλαν ἔξω τὰ διάφορα πράγματα ποὺ εἶχαν πάρει ἀπὸ τὸ πλοῖο, ἔστησαν μιὰ σκηνὴ στὸ μέρος ἐκεῖνο, ποὺ ἀργότερα ὠνομάσθηκε Ζιλτχάϊμ. Λίγο - λίγο ἡ πρώτη αὐτὴ ἐγκατάστασι συμπληρώθηκε καὶ μὲ ἄλλα πράγματα, ποὺ ὁ κύριος Ζερμάττ μὲ τοὺς γυιούς του, τὶς ἀκόλουθες ἡμέρες, κουβάλησε ἀπὸ τὸ πλοῖο: σκεύη, ἐργαλεῖα, ἔπιπλα, κρεββάτια, στρώματα, σκεπάσματα, παστὰ κρέατα, κονσέρβες διάφορες, βαρέλια μὲ κρασὶ καὶ μὲ ρακή, δόπρια, σπόρους, φυτά, κυνηγετικὰ ὅπλα, κιβώτια μὲ μπισκότα, τυριά, ζαμπόνια, ροῦχα, ἀσπρόρρουχα, — τέλος πάντων, μὲ ὅ,τι μποροῦσε νὰ βρῇ στὸ ἀμπάρι ἑνὸς πλοίου τετρακοσίων τόννων καὶ νὰ μεταφερθῇ γιὰ τὶς ἀνάγκες μιᾶς νέας ἀποικίας.

Στὴν ἀκτὴ ἄλλως τε ἐκεῖνη ἀφθονοῦσε τὸ κυνήγι, καὶ τριχωτὸ καὶ φτερωτό. "Εβλεπαν νὰ περνοῦν κοπάδια ἀπὸ ἰνδοχοίρους, — εἴδος λαγῶν μὲ κεφάλι χοίρου, — ὀντάτρους, — εἴδος μοσχοποντικῶν, — ἀγριοχοίρους, ἀντιλόπες, ἐλάφια, πάπιες, χῆνες, φραγκόκοττες.

Καὶ στὰ νερὰ ἑνὸς δρμου, ποὺ ἀνοιγόταν πέρ' ἀπὸ τὸ στόμιο τοῦ ποταμιοῦ, εἶχε σολωμούς, ρέγκες κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα εἴδη ψαριῶν. "Οσο γιὰ «θαλασσινά», ὑπῆρχαν στὰ βραχάκια τῆς ἀκρογιαλιᾶς στρείδια, κτένια, χάβαρα, μύδια, ἀστακοί, καβουρομάνες, γαρίδες. Κι' ἡ γύρω ἔξοχή, ποὺ ἔκανε κασσάβα, μανιόκα, πατάτες, ἦταν κατάφυτη ἀπὸ συκιές, βαμβακιές, καρυδιές, φοινικιὲς κι' ἄλλα δένδρα τῶν τροπικῶν.

"Ετσι, στὴ γῆ ἐκείνη, ποὺ δὲν ἤξεραν οὔτε τὸνομά της, οὔτε τὴ θέσι της, ἡ ζωὴ τῶν ναυαγῶν ἐκείνων φαινόταν ἐξασφαλισμένη.

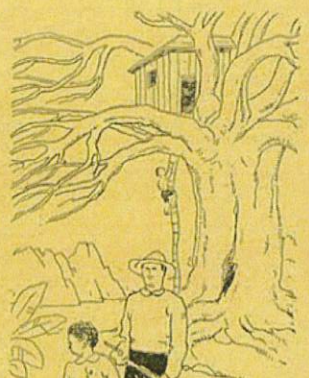

Αὐτὴ εἶναι ἡ γεραποφωλιά

Πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι καὶ μερικὰ κατοικίδια ζῶα κουβαλήθηκαν σιγὰ - σιγὰ ἀπὸ τὸ πλοῖο στὸ Ζελτχάϊμ: ὁ Τοῦρκος, σκύλλος ἀγγλικός, ἡ Μπίλ, σκύλλα δανέζικη· δυὸ γίδες, ἕξη προβατίνες, ἕνας γάϊδαρος, μιὰ ἀγελάδα κι' ἕνα πλῆθος πουλιὰ τῆς αὐλῆς, πετεινοί, ὀρνιθές, 'Ινδιάνοι, χῆνες, πάπιες, περιστέρια, ποὺ μποροῦσαν νὰ ζήσουν ἐλέυθερα στοὺς βάλτους καὶ στὰ λειβάδια, ἐκεῖ κοντά.

Τὰ τελευταῖα ταξείδια στὸ πλοῖο τὸ ἄδειασαν ὅλως διόλου ἀπ' ὅ,τι χρήσιμο ἢ πολύτιμο εἶχε. Πολλὰ κανόνια τῶν τεσσάρων κουβαλήθηκαν στὴν ξηρὰ γιὰ τὴν ἄμυνα τῆς μικρῆς ἀποικίας, καθὼς καὶ μιὰ πινάσσα, ἐλαφρὸ πλοιάριο, εἴδος καϊκιοῦ, ποὺ τ' ἀριθμημένα του κομμάτια μπόρεσαν εὔκολα νὰ τὰ συνδέσουν, καὶ ποὺ τ' ὠνόμασαν 'Ελισάβετ γιὰ τιμὴ τῆς κυρίας Ζερμάττ.

Μὲ τὸ πλοῖο αὐτό, ποὺ εἶχε χωρητικότητα δεκαπέντε τόννων, τετράγωνη πρύμνη καὶ κάσσαρο, ὁ κ. Ζερμάττ μποροῦσε εὐκολώτατα νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὶς ἄλλες ἀκρογιαλιὲς τῆς γῆς ἐκείνης, εἴτε κατὰ τὴν ἀνατολὴ εἴτε κατὰ τὴ δύσι, καὶ νὰ περάσῃ τὸ δυὸ γειτονικὰ ἀκρωτήρια, τὸ μυτερὸ ἐκεῖνο ποὺ ἐξέχει κατὰ τὸ βοριά, καὶ τὸ ἄλλο ποὺ ἁπλωνόταν μακρουλὸ ἀπέναντι στὸ Ζελτχάϊμ.

'Επειδὴ τὸ στόμιο τοῦ μικροῦ ποταμιοῦ ἦταν τριγυρισμένο ἀπὸ ὑψηλοὺς βράχους, ποὺ ἔκαναν ἀρκετὰ δύσκολη τὴν εἴσοδο, τὸ μέρος ποὺ εἶχαν διαλέξει γιὰ κατασκήνωσι φαινόταν ἀρκετὰ προφυλαγμένο ἀπὸ ἄγρια ζῶα καὶ θηρία. 'Αλλὰ ἕνα πρόβλημα παρουσιαζόταν: ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ δικοί του εἶχαν βγῆ σὲ κανένα νησί, ἢ σὲ καμμιὰ ἤπειρο τοῦ 'Ινδικοῦ Ὠκεανοῦ; 'Ιδοὺ οἱ μόνες σχετικὲς μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα πληροφορίες ποὺ μπόρεσε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὶς σημειώσεις καὶ τὶς παρατηρήσεις τοῦ κυβερνήτη τοῦ Λάντλορδ, ὡς τὴν ἡμέρα τῆς καταστροφῆς:

Τὸ καράβι ἐπλησίαζε τὴν Μπαταβία, ὅταν τὸ βρῆκε ἡ μεγάλη τρικυμία. "Εξη ὁλόκληρα ἡμερονύκτια ἐπάλαιβε μὲ τὰ κύματα καὶ τοὺς ἀνέμους, ποὺ τὸ εἶχαν βγάλει βέβαια ἀπὸ τὸ δρόμο του καὶ τὸ ἔσπρωχναν ὁλοένα πρὸς τὰ νοτιοανατολικά. Τὴν παραμονὴ τοῦ ναυαγίου, ὁ κυβερνήτης εἶχε κάμει τὸν ἀκόλουθο προσδιορισμὸ τοῦ γεωγραφικοῦ σημείου: 13°40' νότιο πλάτος· 114°5' ἀνατολικὸ μῆκος ἀπὸ τὴ νῆσο Φέρο τῶν Καναρίων.

'Επειδὴ ὁ ἄνεμος φυσοῦσε ἐξακολουθητικὰ καὶ σταθερὰ βόρειος, μποροῦσε νὰ παραδεχθῇ κανεὶς πὼς τὸ μῆκος αὐτὸ δὲν εἶχε ἀλλάξει πολύ. "Ωστε κρατῶντας τὸν μεσημβρινὸ στὴν ἑκατοστὴ δέκατη τέταρτη μοῖρα, — καὶ τόσο θὰ ἦταν ἀπάνω κάτω, — ὁ κ. Ζερμάττ κατώρθωσε νὰ προσδιορίσῃ καὶ τὸ πλάτος, μὲ μιὰ παρατήρησι ποὺ ἔκαμε μὲ τὸν ἐξάντα, καὶ νὰ φθάσῃ στὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ Λάντλορδ μόνον ἕξη μοῖρες περίπου εἶχε ἐκμακρύνει, (ἑκατὸ χιλιόμετρα), καὶ ὅτι ἡ ἀκτὴ τοῦ Ζελτχάϊμ μποροῦσε νὰ περιλαμβάνεται μεταξὺ τοῦ δεκάτου ἑνάτου καὶ τοῦ εἰκοστοῦ παράλληλου κύκλου.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενο)

ΕΝΑΣ ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΓΟΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΓΡΟΙΛΑΝΔΙΑΣ

'Εάν μποροῦσατε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰ διάφορα μουσεῖα τῆς Εὐρώπης, ὅπου εἶναι ἐκτεθειμένα διάφορα κοστούμια καὶ ἄλλα ἀντικείμενα τοῦ παληοῦ καιροῦ, ἤτοι μαντώ, πανταλόνια, γιλέκα, σακκάκια, καπέλλα καὶ λοιπά, θὰ δυσκολευόσαστε ἴσως νὰ πιστέψετε ὅτι ὅλα αὐτὰ βρέθηκαν τελευταίως κάτω ἀπὸ τὰ παγόβουνα τῆς Γροιλανδίας. Καὶ νὰ πῶς ἐξηγεῖται τὸ φαινόμενον. 'Η Γροιλανδία ἦταν πρὶν ἀπὸ χιλιάδες χρόνια ἕνα νησὶ ἀκατοίκητο καὶ ἔρημο. Μεγάλοι δγκοι πάγου τὸ σκέπαζαν σχεδὸν ὁλόκληρο. Κανεὶς ποτὲ ἄνθρωπος δὲν εἶχε φανῆ στὶς ἀκτὲς τοῦ νησιοῦ. "Ετσι πολικαὶ ἄρκτοι καὶ ἀλώπεκες, ὅπως καὶ οἱ φώκιες, ζοῦσαν μέσα στὴ μεγαλείτερη εὐτυχία τους. Κατὰ τὸ τέλος ὅμως τοῦδου αἰῶνος μερικὲς οἰκογένειες 'Εσκιμώων, προερχόμενες ἀπὸ τὰ βόρεια τῆς 'Ασίας μέρη, ἦλθαν καὶ ἐγκατεστάθησαν σ' αὐτὸ τὸ ἐρημονῆσι, ἀφοῦ διήνυσαν τὴ μακρινὴ ἀπόστασι μὲ ἐλδικὰ ἔλκηθρα... Σιγὰ - σιγὰ οἱ 'Εσκιμῶοι αὐτοὶ γυρεύοντες κυνῆγι καλὸ καὶ ἐδάφη γιὰ νὰ ἁπλωθοῦν, κατέληξαν νὰ κάμουν ὅλο τὸ γῦρο τοῦ νησιοῦ. 'Αλλὰ μὴ εὑρόντες οὔτε κυνῆγι, οὔτε ἄλλο τίποτε, ποὺ ζητοῦσαν, ἐσκέφθησαν νὰ ἐγκαταλείψουν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἀπ' ὅπου ἦλθαν. "Υστερα ἀπὸ μερικὲς ἑκατοντάδες ἐτῶν, οἱ πρῶτοι ἀληθινοὶ ἄποικοι τῆς Γροιλανδίας, ποὺ πῆγαν πράγματι μὲ σκοπὸ νὰ κατοικήσουν ἐκεῖ, ἦσαν οἱ Εὐρωπαῖοι.

Τὸ 983 ὁ Νορβηγὸς "Ερικ ὁ Κόκκινος, ἀναχωρήσας ἀπὸ τὴν 'Ισλανδία, ἀνεκάλυψε γρήγορα τὴ Γροιλανδία καὶ ἔδωσε σ' αὐτὴν τὸ ὄνομά του ποὺ σημαίνει «Γῆ πράσινη».

Στὸ νησὶ ὅμως προσείλκυσε καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς συμπατριώτας του. "Ετσι ἀργότερα καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικὸ μέρος τῆς νήσου ἱδρύθη ἡ μεγαλείτερη ἀποικία ποὺ ἐξακολουθεῖ καὶ ἔως σήμερα ἀκόμη νὰ εἶναι ἡ πιὸ κατοικημένη ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες ποὺ ἔγιναν μετέπειτα.

Κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποίκων εἶχεν αὐξηθῆ καταπληκτικά, φθάσας τὰς 5.000 περίπου ψυχάς. Οἱ ἄποικοι αὐτοί, ὄντες ἄνθρωποι πολιτισμένοι, δὲν ἄργησαν νὰ ἱδρύσουν ἐπαύλεις, νὰ κτίσουν ἐκκλησίες καὶ μοναστήρια καὶ νὰ φυτεύσουν ἀκόμα καὶ ὡρισμένα δένδρα. Εἶχε μάλιστα τὸ νησὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπό του διωρισμένο ἀπὸ τὸν Πάπα. Τὰ ταξίδια ὅμως ἀπὸ τὴν Εὐρώπη ἐξακολουθοῦσαν νὰ εἶναι πολυδάπανα καὶ ἐπικίνδυνα. Στὰς ἀρχὰς τοῦ 14ου αἰῶνος ἐνέσκηψε στὴ Δανιμαρκία καὶ στὴ Νορβηγία ἡ χολέρα, ποὺ ἀπεδεκάτιζε τοὺς κατοίκους.

'Απὸ τότε τὸ νησὶ δὲν ἀκούσθηκε καθόλου καὶ πολλοὶ ἀμφέβαλλαν καὶ γιὰ τὴν ὕπαρξί του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ὅμως αὐτὴν τῆς σιωπῆς καὶ τοῦ μυστηρίου ποὺ ἐκάλυπτε τὸ μακρινὸ νησί, εἶχε γίνει μιὰ νέα ἐπιδρομὴ 'Εσκιμώων. Οἱ ἐπιδρομεῖς φθάσαντες σ' αὐτὸ ἐπεδόθησαν σὲ σφαγὰς καὶ λεηλασίες κηρύξαντες ἀπηνῆ πόλεμον κατὰ τῶν ἐγκαταστάθεντων καὶ λησμονηθέντων σχεδὸν στὸ νησὶ Εὐρωπαίων. Οἱ 'Εσκιμῶοι ἐπεβλήθησαν μὲ τὴν ἀγριότητά τους καὶ κατώρθωσαν νὰ κυριεύσουν τὴν Γροιλανδία, ὅπως ἀπαράλλακτα ἔκαμαν καὶ οἱ βάρβαροι Φράγκοι μαζὶ μὲ ἄλλες φυλὲς ποὺ ἐκυρίευσαν τὴν ἀρχαία Γαλατία, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μεσαίωνος.

'Η κυριαρχία τῶν 'Εσκιμώων βάσταξε 200 χρόνια. Κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα οἱ Δανοὶ ἐνδιεφέρθησαν ἐκ νέου γιὰ τὴν τύχη τοῦ νησιοῦ. Τὸ ἀνεκάλυψαν ἀκόμα μιὰ φορὰ καὶ βρῆκαν τώρα σ' αὐτὸ, ὅλα τὰ λείψανα τῶν προγόνων τους, ἤτοι τὶς ἐκκλησίες, τὶς ἐπαύλεις, τὰ ἐνδύματα καὶ ἄλλα. Τὰ τελευταῖα χρόνια, νέαι ἀνασκαφαὶ ποὺ ἔγιναν, ἀπεκάλυψαν καὶ ἄλλα ὁλοκλήρωτα τέχνης, τὰ ὁποῖα εἶχαν τότε φέρει οἱ Νορβηγοὶ ἀπὸ τὴν πολιτισμένην Εὐρώπην.

Τί ἐστοίχισεν ἡ ἀνακάλυψις τῆς 'Αμερικῆς

"Οταν ὁ Κολόμβος ἀνεχώρησε στὰ 1492 διὰ νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν Νέον Κόσμον, ἔλαβε τὰ κεφάλαια ποὺ ἐχρειάσθη διὰ τὸ τολμηρὸν αὐτὸ ταξίδι ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς 'Ισπανίας. Πολλοὶ ἐιδικοὶ βεβαιώνουν ὅτι τὸ ταξίδι αὐτὸ τοῦ Κολόμβου ἐστοίχισε στὸ Βασιλέα πολλὰ ἑκατομμύρια φράγκα. Τὰ τρία πλοῖα: ἡ «Σάντα Μαρία», ἡ «Νίνα» καὶ ἡ «Πίντα» διὰ νὰ κατασκευασθοῦν καὶ νὰ γίνουν καθ' ὅλα ἕτοιμα διὰ τὸν πλοῦν, ἐκόστισαν τὸ ἰσότιμον τῶν 4.000 πεζό (χρημάτων 'Αργεντινῶν), ἤτοι περὶ τὰς 24.000 φράγκα, μαζὶ δὲ μὲ τὰ χρήματα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἀνέρχονται εἰς 70.000 φράγκα.

ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ

Η «ΝΕΟΛΑΙΑ» εὐχαρίστως ἀφιερώνει εἰδικὴν σελίδα διὰ τὴν ἁλιείαν, ἕνα κλάδον ὁ ὁποῖος ἤρχισε καὶ αὐτὸς νὰ προσέχεται καὶ νὰ ἐνισχύεται καὶ νὰ ὀρθοποδῇ κάτω ἀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀποτελῶν μαζὶ μὲ τὴν γεωργίαν ἕνα σπουδαῖον παράγοντα τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου.

Εἰδικὸς ἰχθυολόγος θὰ δώσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς ἁλιείας καὶ μαζὶ ὅσα ἀφοροῦν τὴν τέχνην τοῦ ψαρέματος.

Ἡ ἁλιεία διὰ μέσου τῶν αἰώνων

Ἡ ἁλιεία, ὅπως καὶ τὸ κυνήγι, ὑπῆρξαν αἱ ἀρχαιότατα καὶ αἱ περισσότερον πρωτογενεῖς τέχναι τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, ὅπως καὶ πολλοὶ ἄγριοι λαοὶ τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ἔτρωγαν τὰ ψάρια ποὺ ἔρριχναν τὰ κύματα στὴν ξηράν. Ἀργότερα τὰ ἔπιαναν ζωντανὰ μὲ τὰ χέρια, μπαίνοντας στὸ νερὸ ἢ σκάπτοντας κατὰ τὸν χειμῶνα τρῶπες σταὺς πάγους, κάτω ἀπὸ τοὺς ὁποίους εὕρισκαν τὰ ψάρια.

Ἁλιευτικὰ ὄργανα ἄρχισαν νὰ μεταχειρίζωνται μόνον ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς τεταρτογενοῦς περιόδου. Εἰς τὰς ἀρχὰς μετεχειρίσθησαν αἰχμηρὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὁποῖα κατεσκεύαζαν ἀπὸ πυρόλιθους ἢ ὀστᾶ, καὶ κατόπιν μετεχειρίσθησαν τὰ καμάκια.

Τὰ πρῶτα ἄγκιστρα ἀνεφάνησαν κατὰ τὴν νεολιθικὴν ἐποχὴν καὶ ὀλίγον ἀργότερον, κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχήν, καὶ τὰ δίκτυα. Ἰχνη παναρχαίων δικτύων εὑρέθησαν εἰς τὸ Robenhausen.

Τὰ δίκτυα ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ λινάρι καὶ ἔφερον ἀντὶ φελλῶν κομμάτια ξύλου κουκουναριᾶς καὶ ἀντὶ μολυβιῶν διάτρητα λιθάρια.

Διάφορα ἦσαν τὰ ψάρια ποὺ ἐψάρευαν οἱ ἀρχαιότατοι προγονοί μας. Ὁ Steeskrup καὶ ὁ Worsaae ἐμελέτησαν τὰ πρὸς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν παράλια τῆς Δανίας, ὅπου εὗρον ἐντὸς σωροῦ χωμάτων ὑπολείμματα τροφῶν ἀνθρώπων τῆς λιθίνης ἐποχῆς. Αὐτὰ τὰ ὑπολείμματα ἀπετελοῦντο ἀπὸ ὄστρακα, σκελετοὺς ψαριῶν, ὀστᾶ ἐλάφων, ἀγριοχοίρων, λύκων, ἄρκτων, διαφόρων πτηνῶν κ.τ.λ. Ἡ ἔκτασις τῶν ὑπολειμμάτων τούτων ἦτο 350 περίπου μέτρων καὶ τὸ ὕψος των 3 μέτρων. Παρόμοια ὑπολείμματα εὑρέθησαν καὶ σὲ μερικὰ παράλια τῆς Μεσογείου θαλάσσης, εἰς τὴν Πορτογαλίαν, τὴν Σκωτίαν, τὴν Μασσαχουσσέτην καὶ τὴν Νότιον Ἀμερικήν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι ἡ ἁλιεία ἐξησκεῖτο εἰς εὐρυτάτην κλίμακα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, καθὼς πιστοποιεῖται ἀπὸ τὰς ἀναπαραστάσεις τὰς ἀπεικονισμένας εἰς διάφορα Αἰγυπτιακὰ μνημεῖα καὶ Ἰνδικὰς κρύπτας.

Πολλοὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἀναφέρουν ἐκτενῶς διὰ τὴν ἁλιείαν, ὅπως ὁ Ὅμηρος εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ὀδυσσείας, ὁ Ἡσίοδος καὶ ἄλλοι πολλοί.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐθεώρουν τὴν ἁλιείαν ὡς τὴν πλέον ἐπικερδῆ τέχνην καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶχον ἐγκαταστήσει εἰς τὸ Βυζάντιον, τὴν Σινώπην καὶ εἰς ἄλλας ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου μεγάλους σταθμοὺς διὰ τὸ πάστωμα τῶν ἰχθύων.

Καὶ οἱ Ρωμαῖοι, ἐπίσης, ἰδιαιτέρως ἐφρόντιζαν διὰ τὴν ἁλιείαν, διότι καὶ κατὰ τὰ ἰδιωτικὰ καὶ κατὰ τὰ δημόσια γεύματά των ἔτρωγαν ἐν ἀφθονίᾳ ψάρια. Διὰ τὰς ἐργασίας τῶν ἰχθυοτροφείων των διετήρουν χιλιάδας δούλων. Ἐψάρευαν δὲ ἀπὸ τῶν Στηλῶν τοῦ Ἡρακλέους μέχρι τῆς Βρεττάνης πρὸς βορρᾶν, καὶ πρὸς νότον μέχρι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Συρίας.

Διὰ τὴν ἁλιείαν οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἐχρησιμοποίουν ἄγκιστρα, ἁρπάγας, καμάκια καὶ δίκτυα. Ὁ Αἰλιανός, ὁ Κολουμέλλας καὶ ὁ Κασσιανὸς περιγράφουν λεπτομερῶς τὸν τρόπον τῆς ἁλιείας καὶ τὰ ἁλιευτικὰ ὄργανα. Ὁ Ὀππιανὸς ἀναφέρει ὅτι ἡ διὰ τῶν πυρῶν ἁλιεία ἦτο λίαν διαδεδομένη. Ὁ Κικέρων ἀναφέρει τὰ περίφημα ἰχθυοτροφεῖα τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδιανοῦ, τὰ ὁποῖα περιελάμβανον καὶ ἰχθῦς ἐξωτικῶν χωρῶν. Ὁ Λούκουλλος ὁποῖος ἔμεινε παροιμιώδης διὰ τὴν γαστριμαργίαν του, ἐπρομηθεύετο διὰ τὰ γεύματά του ψάρια τὰ ὁποῖα ἐψάρευαν εἰς τὸν ποταμὸν Βόλγαν (Ρωσσία) καὶ πολλὰ εἴδη ἐνεκλιμάτισεν εἰς τὰ ἀπέραντα ἀκουάριά του (ἐνυδρεῖα).

Πολλοὶ Ρωμαῖοι συγγραφεῖς ἐσατίρισαν τὴν ἁλιείαν. Ὁ Ἰουβενάλης ἐδημιούργησε τὶς πιὸ δηκτικὲς σάτιρές του λαβὼν ὡς θέμα τὴν ἱστορίαν τοῦ «ρύακος τοῦ Δομιτιανοῦ». Εἰς τὸ «Σατιρικόν» του ὁ Πετρώνιος γράφει γενικῶς περὶ ἁλιείας καὶ ἰδίως διὰ τὰ «περίεργα γοῦστα» τῶν Ρωμαίων διὰ τὰ ψάρια.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον).

Τὸ ψάρεμα γιὰ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες, ποὺ ὁλόκληρη ἡ χώρα μας βρέχεται ἀπὸ θάλασσα, πρέπει νὰ ἀποτελῇ μιὰ ἀπὸ τὶς διασκεδαστικότερες ἀπασχολήσεις μας.

Ὁ καθένας ἢ ἡ καθεμιά σας μπορεῖτε νὰ γίνετε εὐκολα ἕνας καλὸς ἐρασιτέχνης ψαρᾶς. Γι' αὐτὸ δὲν χρειάζονται οὔτε πολλὲς γνώσεις, οὔτε μεγάλος κόπος, ἀρκεῖ λίγη καλὴ θέλησις καὶ πολλὴ ὑπομονή.

Ὅπως γιὰ κάθε ἐργασία, ἔτσι καὶ γιὰ τὸ ψάρεμα χρειάζονται ὡρισμένα ὄργανα καὶ σκεύη, γι' αὐτὸ κι' ἀρχίζομε ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀναφέρουνε πιὸ κάτω καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι:

ΤΟ ΑΓΚΙΣΤΡΙ

Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα μικρὸ κυρτὸ γάντζο, ὁ ὁποῖος καταλήγει σὲ αἰχμηρὴ ἄκρη ποὺ λέγεται ἀθέρας ἢ κεντρίδι. Ἀπ' τὴν ἐπάνω πλατειὰ μεριὰ τοῦ ἀγκιστριοῦ, δένομε τ' ἀρμίδι καὶ στὸν ἀθέρα κρεμᾶμε τὸ δόλωμα. Κάθε ἀγκίστρι ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέρη: τὴν λαβή, τὸν ἀγκῶνα καὶ τὸν ἀθέρα ἢ κεντρίδι. Τ' ἀγκίστρι εἶναι συνήθως κατασκευασμένο ἀπὸ χάλυβα. Ἀπ' τοὺς πολλοὺς τρόπους, μὲ τοὺς ὁποίους δένεται τ' ἀγκίστρι ἀπ' τὸ ἀρμίδι, ἀναφέρω τοὺς κυριώτερους:

α') Ἀγκίστρι μὲ κρίκο: Αὐτοῦ τοῦ εἴδους τ' ἀγκίστρι εἶναι μεγάλο καὶ χρησιμεύει γιὰ τὸ ψάρεμα μεγάλων ψαριῶν. Γιὰ νὰ δέσομε τ' ἀγκίστρι αὐτὸ περνᾶμε τὴν τρίχα τ' ἀρμιδιοῦ δυὸ φορές ἀπ' τὸν κρίκο καὶ στὴν ἄκρη δένομε ἕνα διπλὸ κόμπο.

β') Ἀγκίστρι μὲ τρύπα: Περνᾶμε τὴν τρίχα τοῦ ἀρμιδιοῦ ἀπ' τὴν ἀγκιστρότρυπα ἔπειτα ξαναπερνᾶμε τὴν ἄκρη τῆς τρίχας κοντὰ ἀπ' τὸ κεντρίδι καὶ τεντώνομε τὶς δυὸ ἄκρες γιὰ νὰ γίνῃ κόμπος.

γ') Ἀγκίστρι μὲ πλατυσμένη λαβή: Κρατᾶμε τ' ἀγκίστρι μὲ τὰ δυὸ δάκτυλα, τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν δείκτη τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ, καὶ κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε ὁ ἀντίχειρας ν' ἀγγίζῃ τὸ κόρτωμα τῆς περόνης καὶ ὁ δείκτης ν' ἀγγίζῃ τὴν λαβίδα. Ὕστερα τοποθετοῦμε στὴ λαβίδα διπλασμένη τὴν τρίχα καὶ κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε νὰ σχηματίζῃ δακτυλίδι, κατόπιν παίρνομε ἀπ' τὴν ἄκρη της τὴν τρίχα καὶ τὴν στρίβομε κύρω ἀπ' τὴν λαβίδα, ὥστε τὸ πρῶτο δίπλωμα νὰ συμπέσῃ μὲ τὸ δεύτερο, τὸ δεύτερο μὲ τὸ τρίτο κ.τ.λ. καὶ τέλος περνᾶμε τὴν ἄκρη ἀνάμεσα ἀπ' τὸ πρῶτο δακτυλίδι ποὺ σχηματίσθηκε καὶ σφίγγομε καλά. Αὐτὸν τὸν τρόπο χρησιμοποιοῦν συνήθως οἱ ψαροῦδες.

Πῶς δένομε τὸ ἀγκίστρι

ΟΙ ΦΕΛΛΟΙ

Ὁ φελλός ἢ, καλύτερα, ἐπιπλοῦτηρ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ὄργανα τοῦ ἀρμιδιοῦ, γιατὶ αὐτὸς μᾶς δείχνει πότε πρέπει νὰ τραβήξομε τ' ἀγκίστρι γιὰ νὰ πιασθῇ ἀσφαλῶς τὸ ψάρι ποὺ ἔφαγε τὸ δόλωμα. Συνήθως ὁ ἐπιπλωτὴρ κατασκευάζεται ἀπὸ φελλὸ στρογγυλὸ ἢ μακρουλὸ καὶ σπανίως τετράγωνο. Μερικοὶ μεταχειρίζονται ἀντὶ φελλοῦ ἕνα φτερὸ ἀπὸ χήνα ἢ ἕνα κομμάτι ἀπὸ καλάμι. Ὁ φελλὸς πρέπει νὰ εἶναι γερός, χωρὶς τρῶπες καὶ ὅσο τὸ δυνατὸν ἐλαφρός. Ὅταν διαλέξομε τὸν κατάλληλο φελλό, τρυπᾶμε αὐτὸν στὸ κέντρον ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη μ' ἕνα βελονάκι κεντήματος, ποὺ τὸ χομε πρωτήτερα κοκκινίσει στὴ φωτιά. Μέσα ἀπ' τὴ σχηματισθεῖσα τρύπα περνᾶμε ἕνα φτερὸ καὶ διὰ μέσου τοῦ φτεροῦ τ' ἀρμιδιοῦ. Τέλος δένομε στὶς ἄκρες τοῦ φελλοῦ ἀπὸ ἕνα κόμπο γιὰ νὰ στερεωθῇ καλὰ ὁ φελλὸς ἐπάνω στ' ἀρμίδι.

Τὰ πράγματα ποὺ χρησιμοποιοῦμε

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

Τὰ ρολόγια

Ὁ Βιτρούβιος, Λατῖνος ἀρχιτέκτων, ἀποδίδει στὸν Κτησίσιον, Ἕλληνα μηχανικόν, ὁ ὁποῖος ζοῦσε στὴν Ἀλεξάνδρεια 150 χρόνια πρὸ Χριστοῦ, τὴν ἐφεύρεσι τῆς κλεψύδρας, ποὺ ἦταν τρόπον τινὰ τὸ πρῶτο εἶδος ρολογιοῦ, τὸ ὁποῖον κατεσκεύασεν ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ μετρᾷ τὸν χρόνο. Δὲν φαίνεται ὅμως νἀχῃ δίκηο ὁ Βιτρούβιος γιατὶ ὁ Πλάτων ποὺ ἔζησε τὸν 4ον π. Χ. αἰῶνα, γυρίζοντας ἀπὸ ἕνα ταξίδι ἔφερε μαζί του στὰς Ἀθήνας

μιὰ κλεψύδρα. Ὥστε οἱ κλεψύδρες πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε πὼς ὑπῆρχαν πρὶν νὰ γεννηθῇ ὁ Κτησίσιος.

Οἱ κλεψύδρες αὐτὲς ποὺ ἐδούλευαν πρῶτα μὲ τὸ νερὸ κι' ἀργότερα μὲ τὸν ἄμμο, ἐρρύθμιζαν γιὰ γιλιετηρίδες ὁλόκληρες τὴν ζωὴ τῶν ἀρχαίων λαῶν. Καὶ στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα οἱ ρήτορες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ συμβουλεύωνται ὅταν ἀγόρευαν τὴν κλεψύδρα ποὺ δὲν τοὺς ἐπέτρεπε νὰ φλυαροῦν.

Τὰ πρῶτα μηχανικὰ ρολόγια ἐνεφανίσθησαν στὶς ἀρχὲς τοῦ 14ου αἰῶνος. Ἦσαν πελώρια καὶ ὄχι τόσο μεγάλης ἀκριβείας. Γι' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀκόμα μετὰ τὴν ἐφεύρεσί τους ἐξακολουθοῦσαν νὰ προτιμοῦν τὴν γνῶσι τῆς κλεψύδρας.

Μέχρι τοῦ 1656 ἀκόμα, οἱ καθηγηταὶ τῆς παρισινῆς Σορβόννης ἐκανόνιζαν τὴν, διάρκεια τῶν παραδόσεών τους σύμφωνα μὲ τὴν κλεψύδρα ποὺ εἶχαν ἐπάνω στὴν ἕδρα τους.

Ἐπὶ τέλους, μὲ τὸν καιρό, κατώρθωσαν οἱ ἄνθρωποι νὰ τελειοποιήσουν τὸν μηχανισμὸ τῶν ὡρολογίων καὶ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ 17ου αἰῶνος νὰ κατασκευάζουν περίφημα «μοντέλα» ἐξαιρετικῆς κομψότητος καὶ τέχνης.

Τὸ κρεββάτι

Ποιὸς δὲν ξέρει τὴν ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ βαθυπλούτου Κροίσου, ποὺ πέθανε ἀθλιώτατα φωνάζοντας τὸ ὄνομα τοῦ Σόλωνος, ὁ ὁποῖος στὴν ἐποχὴ τοῦ μεγάλου του πλούτου τοῦ εἶχε προφητεύσει τὸ θλιβερόν του τέλος; Ὁ Κροῖσος, ξαπλωμένος μιὰ μέρα ἐπάνω στὸ λαμπρὸ γιορτινό του κρεββάτι, εἶχε δεχθῆ τὸν σοφὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος Σόλωνα καὶ βλέποντάς τον νὰ μὴ θαμπώνεται ἀπὸ τὴν τόση χλιδὴ καὶ πολυτέλεια τοῦ μεγάρου του, τὸν ρώτησε ἔξαφνα:

—Εἶδες ποτέ σου ἄλλον ἄνθρωπο πιὸ εὐτυχισμένο ἀπὸ μένα;

Ὁ Σόλων τότε τοῦ ἀποκρίθηκε μὲ τὴν ἱστορικὴ φράσι:

—Οὐδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε.

Ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ εὐμάρεια αὐτὴ ὅμως ἦταν κτῆμα ὀλίγων μόνον πλουσίων ἀρχόντων καὶ ἡγεμόνων. Οἱ μεσαῖες τάξεις τῆς ἀρχαιότητος, ποὺ οἱ ὅροι τῆς ζωῆς τους ἦσαν λιγώτερο εὐνοϊκοὶ ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς τῶν συγχρόνων ἀντιστοίχων τάξεων, δὲν εἶχαν κἂν κρεββάτια γιὰ νὰ κοιμηθοῦν!

Μετεχειρίζοντο γιὰ στρώματα καὶ μαξηλάρια ξερὰ φύλλα δένδρων ἢ ἄχυρα, ἐπάνω στὰ ὁποῖα ἔρριχναν διάφορα σκεπάσματα.

Κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα στὰ κρεββάτια, ποὺ ἦσαν πελώρια καὶ ἐξαιρετικὰ φαρδειά, μπορροῦσαν νὰ κοιμηθοῦν πολλοὶ ἄνθρωποι μαζί. Οἱ ἄρχοντες ἐξαπλώνοντο ἐπάνω σ' αὐτὰ μαζὶ μὲ τοὺς ξένους τους καὶ μὲ τὰ σκυλιά τους. Στὰ νοσοκομεῖα, τὸ «σύστημα» αὐτὸ ἔφερε μεγάλες καταστροφές, ὅταν κυρίως συνέβαινε νὰ ὑπάρχουν ἐπιδημίες πανούκλας, ἐὐλογίας ἢ γρίππης.

Ἡ κάλτσα

Οἱ πρόγονοί μας περπατοῦσαν μὲ γυμνὰ πόδια, ὄχι γιατὶ δὲν ἤξευραν

νὰ ντυθοῦν, ἀλλὰ γιατὶ ἔκανε πάντα ὑπερβολικὴ ζέστη στὰ δικά μας κλίματα.

Πρῶτοι οἱ νεαροὶ τῆς Δύσεως κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἐφόρεσαν τὰ μακρυὰ «καλσόν», ποὺ καθὼς ἦσαν τελείως ἐφαρμοσμένα ἐπάνω στὰ καλοσχηματισμένα πόδια τους, τοὺς ἔδιναν ἐξαιρετικὴ κομψότητα καὶ χάρι.

Γιὰ νὰ νεωτερίσουν ὅμως, τὰ ἔκοψαν σὲ δυὸ στὸ μέρος ποὺ εἶναι τὸ γόνατο κι' ἔτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς τὸ κομμάτι τοῦ «καλσόν» ποὺ ἄρχιζε κάτω ἀπὸ τὸ γόνατο, εἶναι ὁ πρόδρομος τῆς σημερινῆς κάλτσας.

Λένε πὼς τὶς πρῶτες πλεχτὲς κάλτσες τὶς ἐπενόησεν ὁ Ἄγγλος Οὐίλλιαμ Ρίντερ κατὰ τὸ 1564. Ἦταν πλεγμένες μὲ μετάξι καὶ τὶς ἐφόρεσεν ὁ βασιλεὺς Ἐρρῖκος ὁ 2ος, στοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς του Μαργαρίτας μὲ τὸν δοῦκα τῆς Σαβοΐας Ἐμμανουήλ.

Κατὰ τὸ 1608 ἄρχισε νὰ γίνεται ἐπάγγελμα τὸ πλέξιμο τῶν καλτσῶν. Ὁ πρῶτος ποὺ εἰσήγαγε τὴν βιομηχανία αὐτὴ στὴν Γαλλία ἦταν ὁ Ἄγγλος Οὐίλλιαμ Λῆ. Τὸ πρῶτο ἐργοστάσιο ἱδρύθηκε στὴν Ρουὲν καὶ ἔκανε χρυσὲς δουλειές. Ὅλοι οἱ ἐργάτες του ὅμως ἦσαν Ἄγγλοι. Ὁ Οὐίλλιαμ Λῆ πέθανε πολὺ σύντομα καὶ οἱ ἐργάτες του, ποὺ ἔμειναν ἔτσι χωρὶς κανένα νὰ τοὺς διευθύνῃ, ἐπέστρεψαν ἀπογοητευμένοι στὴν πατρίδα τους.

Στὰ 1656 ἱδρύθηκε τὸ πρῶτο γαλλικὸ ἐργοστάσιο πλεκτῶν καλτσῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου 14ου.

Ἡ βελόνα

Οἱ πρῶτες βελόνες ποὺ ἐχρησιμοποίησαν οἱ ἄνθρωποι ἦσαν εἴτε ἀπὸ μεγάλα ἀγκάθια, εἴτε ἀπὸ ψαροκόκκαλα. Αὐτὸ σημαίνει πὼς οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς γῆς ποὺ ἤξεραν νὰ ράβουν, ἤξεραν συγχρόνως καὶ νὰ ψαρεύουν.

Σὲ μεταγενέστερους χρόνους, στὶς ἀνασκαφὲς ἔξαφνα τῆς Πομπηΐας, βρῆκαν θαμμένες κάτω ἀπὸ τὴ λάβα τοῦ Βεζουβίου βελόνες σιδερένιες καὶ μπρούτζινες.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἱστορικὴ ἀλληγορικὴ φράσις τοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶπεν ὅτι «εἶναι εὐκολώτερο νὰ περάσῃ κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας παρὰ ἕνας πλούσιος ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ Παραδείσου», μᾶς φανερώνει ὅτι καὶ οἱ Ἑβραῖοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐχρησιμοποιοῦσαν τὴ βελόνα.

Ἡ βιομηχανικὴ κατασκευὴ τῆς βελόνας πρωτάρχισε στὴν Εὐρώπη στὰ 1543, ἀπὸ ἕναν Ἰνδό, ποὺ ἐγκατεστάθηκε στὴν Ἀγγλία, καὶ τελειοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Χριστόφορο Γκρῆνιγκ κατὰ τὸ 1560.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ μεταλλικὰ σύρματα μπαίνουν στὸ ἐργοστάσιο ἕως τὴ στιγμὴ ποὺ βγαίνουν ὡς τέλειες βελόνες, περισσότεροι ἀπὸ 120 διάφορων εἰδικοτήτων ἐργάτες τὰ ἐπεξεργάζονται! Τόσο πολυσύνθετος εἶναι ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ τοῦ τόσο ἁπλοῦ φαινομενικῶς μικροῦ ἐργαλείου.

Τὸν παλιὸ καιρό, στὸ Κολλέγιο τῆς Ὀξφόρδης, ἐπικρατοῦσεν ἡ ἑξῆς συνήθεια:

Τὴν Πρωτοχρονιά, ὁ διευθυντὴς τοῦ

Κολλεγίου ἐπρόσφερε πάντα σὲ κάθε φοιτητὴ κι' ἀπὸ μιὰ βελόνα λέγοντας:

—Χρόνια πολλά! Πάρε αὐτὴ τὴ βελόνα καὶ κύτταξε νὰ εἶσαι στὴ ζωή σου ἐργατικὸς καὶ οἰκονόμος.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΤΕΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΩΝ

Ἡ αὐριανὴ Κυριακὴ εἶναι ἡ τελευταία τῶν τοπικῶν ποδοσφαιρικῶν πρωταθλημάτων. Αὔριον τελοῦνται οἱ τελικοὶ ἀγῶνες, μετὰ τοὺς ὁποίους θὰ γίνῃ ἡ ἐπίσημος κατάταξις τῶν ὁμάδων αἱ ὁποῖαι μετέσχον τῶν πρωταθλημάτων τούτων. Οὕτω εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ τεθῇ ἀντιμέτωπος τῆς ὁμάδος τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ ὁμὰς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ τῆς ὁμάδος τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἡ ὁμὰς τοῦ Ἄρεως τῆς ὁμάδος τοῦ Π. Α. Ο. Κ.

Καὶ οἱ τρεῖς ἀγῶνες εἶναι μεγίστου ἐνδιαφέροντος, διότι μετέχουν τούτων αἱ πρωταθλήτριαι τῆς παρελθούσης περιόδου: τοῦ Ἀπόλλωνος (Ἀθηνῶν), Ὀλυμπιακοῦ (Πειραιῶς) καὶ Π.Α.Ο. Κ. (Θεσσαλονίκης). Ἀπὸ τὸν ἀγῶνα Παναθηναϊκοῦ - Ἀπόλλωνος δὲν πρόκειται νὰ κριθῇ ἡ τύχη τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος. Καὶ νὰ ἠττηθῇ ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ μείνῃ πρωταθλήτρια Ἀθηνῶν χάρις εἰς τὴν εἰς τὰ σκὸρ διαφορὰν τερμάτων ποὺ ἐπέτυχε καὶ τερμάτων ποὺ ἔχασε.

Ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ὅμως Ὀλυμπιακοῦ καὶ Ἐθνικοῦ κρίνεται ἡ τύχη τοῦ Πειραϊκοῦ πρωταθλήματος. Ἐὰν ὁ Ὀλυμπιακὸς νικήσῃ μὲ σκὸρ καλλίτερον φυσικὰ ποὺ ἐπέτυχεν εἰς βάρος του ὁ Ἐθνικὸς θὰ ἀνακηρυχθῇ πρωταθλητής. Ἐὰν ὄχι, τότε πρωταθλητὴς θ' ἀνακηρυχθῇ ὁ Ἐθνικός. Εἶναι ἐπόμενον λοιπὸν οἱ τελικοὶ αὐτοὶ ἀγῶνες νὰ προκαλέσουν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλάθλων μας, ὄχι μόνον τῶν τριῶν μεγάλων ἀθλητικῶν μας κέντρων, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀθλητικῶν κέντρων τοῦ τόπου.

Αἱ πρωταθλήτριαι τῶν τριῶν πόλεων θὰ διεκδικήσουν ἐν συνεχείᾳ τὰ πρωταθλήματα τῶν περιφερειῶν των καὶ τὴν τιμὴν νὰ διεκδικήσουν διακρινόμεναι εἰς τὰ περιφερειακὰ πρωταθλήματα τὸν τίτλον τοῦ Ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος Ἑλλάδος.

Ο ΡΑΓΑΖΟΣ ΕΠΙΔΟΞΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΤΟΥ 1940

Ὁ δρομεύς μας δρόμων μεγάλης ἀποστάσεως Ραγάζος, μετὰ τὴν ὑπέροχον ἐπιτυχίαν του εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας τοῦ Βελιγραδίου — ὑπέροχον ἐπιτυχίαν ὄχι διότι κατέβαλε τοὺς ἀντιπάλους του, μετρίας ἀξίας, ἀλλὰ διότι ἐπέτυχε ρεκὸρ διεθνὲς — δὲν ἐνεθουσίασε μόνον τοὺς φιλάθλους μας, ἀλλὰ ἀπησχόλησεν ἐπανειλημμένως καὶ τοὺς ξένους φιλάθλους καὶ δὴ τοὺς εἰδικοὺς τούτων.

Οὕτω ὁ Νοῦρμι, ὁ ἄνθρωπος - μηχανή, ὅπως τὸν ὠνόμασαν διὰ τὰ καταπληκτικά του ρεκὸρ εἰς τοὺς δρόμους ἀντοχῆς, ἔγραψεν εἰς ἐφημερίδα τοῦ Ἐλσίνκι, ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 1940, ὅτι τὰ μικρὰ ἀθλητικὰ κράτη εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς θὰ παρουσιάσουν ἐκπλήξεις, ἀναφέρει δὲ ὡς μικρὰ κράτη ποὺ θὰ ἐκπλήξουν τὴν Ὁλλανδίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Σχετικῶς μὲ τὴν Ἑλλάδα γράφει ὅτι ὁ ἀθλητισμός της θὰ ἐμφανισθῇ ἐπιβλητικὸς χάρις εἰς μερικοὺς ἀθλητάς της μεγάλης κλάσεως. Ἀναφέρει δὲ ὡς τοιούτους ἀθλητὰς τὸν Σύλλαν, τὸν Παλαιωλόγον καὶ τὸν Ραγάζον. Διὰ τὸν Ραγάζον συγκεκριμένως ὁ μεγάλος ἀθλητὴς γράφει ὅτι τὸν θεωρεῖ καὶ ἐπίδοξον Ὀλυμπιονίκην τοῦ 1940.

«Τὸ ρεκόρ του, λέγει, εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα τῆς Χελσινκῆς τοῦ Αἴνου ποδίβει ὅτι ὁ ἀθλητὴς αὐτὸς εἶναι μεγάλης κλάσεως καὶ μαχητικότητος».

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Εὐτυχῶς οἱ φίλαθλοι τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Θεσσαλονίκης θὰ παρακολουθήσουν κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους μεγάλους ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας τῶν καλλιτέρων μας ποδοσφαιριστῶν πρὸς τοὺς ἄσους τοῦ ποδοσφαίρου τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, τοὺς πρωταθλητὰς τοῦ Οὐγγρικοῦ ἐπαγγελματικοῦ ποδοσφαίρου.

Ἡ Οὐγγρικὴ ὁμὰς «Φερεντσβάρος» — θρυλική γιὰ τοὺς φιλάθλους τῶν παλαιοτέρων ἐτῶν, διότι ἔδωσεν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἀξέχαστα παιγνίδια — θὰ ἔλθῃ διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτούς. Εἶναι δὲ τόσον ἰσχυρά, ὥστε ἀπεκλείσθη κάθε ἰδέα ἀντιμετωπίσεώς της ἀπὸ ὁμάδας Συλλόγων.

Θὰ συγκροτηθῶν μικταὶ ὁμάδες τῶν πόλεων καὶ Ἐθνικὴ ὁμὰς διὰ νὰ ἀγωνισθοῦν κατὰ τῆς πανισχύρου ἐνδεκάδος τῶν Οὐγγρων ποδοσφαιριστῶν.

Οἱ ἕνδεκα καλλίτεροι ποδοσφαιρισταὶ τῆς πρωτευούσης θ' ἀντιμετώπισουν τὴν Φερεντσβάρος εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

Οἱ ἕνδεκα καλλίτεροι ποδοσφαιρισταὶ τῆς νείτονος θὰ ἀντιμετωπίσουν εἰς τὸ γήπεδον Καραϊσκάκη καὶ οἱ καλλίτεροι παῖκται τῶν Σωματείων Θεσσαλονίκης εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἡρακλέους.

Πλὴν τῶν ἀγώνων αὐτῶν θὰ γίνῃ καὶ ἀγὼν τῆς Ἐθνικῆς ὁμάδος μας ποδὸς τὴν Φερεντσβάρος. Ἡ ὁμὰς αὕτη θὰ συγκροτηθῇ μὲ ἐπιμέλειαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ποδοσφαιριστὰς τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ὁμάδες Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης θὰ συγκροτηθῶν ἀπὸ τὰς τοπικὰς ποδοσφαιρικὰς Ἑνώσεις.

ΤΑ ΠΥΓΜΑΧΙΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ

Ὁ Χριστοφορίδης

Τὴν περασμένην Κυριακὴν ἔληξαν κανονικῶς, ὅπως κανονικώτατα ἐξελίχθησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν των, οἱ ἀγῶνες πυγμαχικῶν πρωταθλημάτων τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἔγιναν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πυγμάχων μας, οἱ ὁποῖοι θὰ διεκδικήσουν τὸν τίτλον πρωταθλητῶν ἀπὸ τοὺς τέως πρωτοπυγμάχους. Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁμοσπονδία Πυγμάχων θὰ κρίνῃ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προκριματικῶν αὐτῶν ἀγώνων τοὺς διεκδικητὰς τῶν τίτλων.

Πάντως θεωροῦνται βέβαιοι οἱ ἀγῶνες Βασταρδῆ - Βάσση διὰ τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπυγμάχου Ἑλλάδος ἡμιβαρέων βαρῶν καὶ Γρίσπου - Κριτσιδήμα διὰ τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπυγμάχου Ἑλλάδος μέσων βαρῶν.

Καὶ οἱ δύο ἀγῶνες κατὰ τοὺς κανονισμοὺς θὰ γίνουν εἰς δέκα γύρους τῶν τριῶν λεπτῶν.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ Χριστοφορίδης, πρωταθλητὴς τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν κατηγορίαν μέσων βαρῶν καὶ ἐπίδοξος πρωτοπυγμάχος τοῦ κόσμου, τυπικῶς δὲν θὰ εἶναι πρωταθλητὴς τῆς Ἑλλάδος, διότι δὲν μετέσχε τῶν σχετικῶν ἀγώνων πρωταθλήματος. Διὰ νὰ κερδίσῃ δὲ τὸν τίτλον θὰ πρέπῃ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ καὶ νὰ ἀγωνισθῇ μὲ τὸν πυγμάχον ποὺ θὰ καταλάβῃ τὸν τίτλον. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ πρωταθλητὴς αὐτὸς προτιμήσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀγῶνα πρὶν ἢ τὸν ἀρχίσῃ.

Εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τὸν Χριστοφορίδην θέσιν εὑρίσκονται καὶ οἱ ἐπίσης καλοὶ πυγμάνοι μας Δ. Γρίσπος καὶ Δ. Βακιρλῆς, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται, ὁ μὲν πρῶτος στὸ Παρίσι, ὁ δὲ δεύτερος εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, χωρὶς τίτλον, τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς εἶναι ἄξιοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΙΚΡΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ἡ Ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς Ἰταλίας συνηντήθη εἰς τὴν Νεάπολιν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Γαλλίας τὴν ὁποίαν καὶ ἐνίκησε μὲ ἕνα τέρμα ἔναντι μηδενός. Ὁ Ντοῦτσε διὰ τηλεγραφήματός του συνεχάρη τοὺς νικητὰς «διεθνεῖς» τοῦ Ἰταλικοῦ ποδοσφαίρου.

— Εἰς τὰς προπονήσεις τῶν πρωταθλητῶν μας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Οὐγγρου προπονητοῦ τῆς Ἐθνικῆς μας ὁμάδος κ. Σίμιτσεκ προσέρχονται οἱ πλεῖστοι τῶν καλῶν ἀθλητῶν καὶ προπονοῦνται μάλιστα μὲ μεγάλην προθυμίαν καὶ ἀρεξιν.

— Εἰς τοὺς ἀγῶνας ἀνωμάλου δρόμου διὰ τὰ διάφορα πρωταθλήματα θὰ μετάσχουν ὅλοι οἱ διακεκριμένοι δρομεῖς μας μεγάλων ἀποστάσεων, ἤτοι οἱ Ραγάζος, Νίτσας, Ἀρβανίτης, Γούτης, Βαρτζάκης, Βλάχος, Κουσίδης, Στεφάνου κλπ.

— Οἱ Γερμανοὶ ἀθληταὶ κατὰ τὴν νέαν ἀθλητικὴν περίοδον θὰ δώσουν μεγάλους ἀγῶνας. Μόνον ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου θὰ δώσουν 8 διεθνεῖς συναντήσεις μὲ ξένας ἰσχυρὰς ἀθλητικὰς ὁμάδας. Ὡς γνωστὸν οἱ Γερμανοὶ πρωταθληταὶ συγκροτοῦν ἑκάστοτε δύο, τρεῖς καὶ τέσσαρας ἀκόμη Ἐθνικὰς ἀθλητικὰς ὁμάδας.

— Ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Φινλανδίας ἀπεφάσισεν ὅπως διὰ τοὺς ἀθλητάς, οἵτινες θὰ μετάσχουν τῆς Ὀλυμπιάδος τοῦ 1940, διατεθοῦν μεγάλα οἰκήματα εἰς ὡρισμένην περιοχήν, ἥτις οὕτω θὰ μετατραπῇ εἰς ἀθλητικὴν πόλιν.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἰταλία - Γαλλία 1 — 0

Τεσσαράκοντα χιλιάδες φίλαθλοι παρηκολούθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Νεάπολιν τὸν ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, ὁ ὁποῖος καὶ ἔληξε μὲ τὴν νίκην τῆς Ἰταλικῆς ὁμάδος ἐπιτυχοῦσης ἓν τέρμα ἔναντι οὐδενὸς τῆς ἀντιπάλου της. Ὁ ἀγὼν ἦτο ἐξαιρετικῆς κλάσεως καὶ αἱ φάσεις δραματικαὶ ποὸ τῶν ἑστιῶν τῶν τερματοφυλάκων Ὀλιβιέρι καὶ Λάνς. Ἡ Ἰταλικὴ ὁμὰς εἶχε τὴν ὑπεροχὴν κατὰ τὸ μεγαλύτερον διάστημα τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου, ἀλλ' ἡ γαλλικὴ ἐπίθεσις ὑπῆρξε θαυμασία εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον καὶ εἰς τὰ πρῶτα 30 λεπτὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἐθουβάδιζε συνεχῶς τὸ ἀντίπαλον τέρμα τὸ ὁποῖον μὲ μοναδικὴν αὐτοθυσίαν ἐκράτησαν ἀπαραβίαστον οἱ ὀπισθοφύλακες Φόνι καὶ Ράβα καὶ οἱ μέσοι Λοκατέλλι καὶ Σεραντόνι. Τὸ μοναδικὸν τέρμα τῆς συναντήσεως ἐπετεύχθη εἰς τὸ τριακοστὸν δεύτερον λεπτὸν τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου ὑπὸ τοῦ ἔξω δεξιᾶ Μπιαβάτι. Ὁ καλλίτερος παίκτης ὑπῆρξεν ὁ Φεραράι, ὁ ὁποῖος ἀπεδείχθη στοατηγὸς εἰς τὴν ἐπίθεσιν. Κοῦολ ἐπίσης ὑπῆρξαν οἱ Πιόλα καὶ Ντὲ Μαρία καὶ ἀπὸ τὴν ἄμυναν οἱ Σεραντόνι, Φόνι, Ράβα καὶ Ὀλιβιέρι.

Ἀπὸ τὴν γαλλικὴν ὁμάδα διεκρίθησαν ἐξαιρετικὰ πρωτίστως οἱ Μπουρμπὸτ καὶ Λάνς καὶ ἀκολούθως οἱ Βάντσορεν, Ματλὲο καὶ Ζορντάν. Ὁ κεντρικὸς Νικολὰς ἀπόλεσε δὶς εὐκαιρίαν ἐπιτεύξεως τέρματος ἐξαποστέλλας τὴν μπάλλα ἔουτ ἀπὸ μικρὰς ἀγετικῶν ἀποστάσεως. Ἡ Ἰταλικὴ ὁμὰς ἐσημείωσε διὰ τοῦ Πιόλα καὶ δεύτερον τέρμα εἰς τὸ 40' ἀλλ' ὁ διαιτητὴς τὸ κατελόγισεν ὄφ σάιτ. Εἰς τὸ 24 λ. τοῦ ἡμιχρονίου ὁ Κολαοῦζι ἔχασε μίαν εὐκαιρίαν ἐπιτεύξεως τέρματος.

Οἱ διάφοροι κοιτικοὶ ποὺ παρηκολούθησαν τὸν ἀνδῶα διεπίστωσαν τὴν ἐξαιρετικὴν ἐξέλιξιν τοῦ γαλλικοῦ ποδοσφαίρου καὶ παρεδέχθησαν ὅτι ἂν οἱ Γάλλοι ἠγωνίζοντο καὶ εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ὅπως ἠγωνίσθησαν εἰς τὸ δεύτερον, ὁρισμένως τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο διάφορον.

Αἱ εἰσπράξεις τῆς συναντήσεως ἀνῆλθον εἰς 300 χιλ. λιρέττας.

Τὸν ἀγῶνα διηύθυνε μὲ τὴν γνωστήν του ἀνεξοληψίαν ὁ Βέλγος διαιτητὴς κ. Λάνζενους.

Αἱ ὁμάδες ἠγωνίσθησαν μὲ τὰς κάτωθι συνθέσεις:

Ἐθνικὴ Γαλλίας: Λάνς (Σαὶντ Ἐτιέν), Ματτλὲο (Σοσώ), Βαντοόρεν (Λίλλη), Ντιάν (Ράσιγκ), Ζορντὰν (Ράνσινκ), Μπουρμπὸτ (Σοσώ), Βελιάντ (Ράσιγκ), Χάσσερ (Ράσιγκ), Νικολὰς (Ρουὲν), Μπὲν Μπαρὲκ (Μασσείγ), Ἀστὸν (Ράσιγκ).

Ἐθνικὴ Ἰταλίας: Ὀλιβιέρι (Λουκέζε), Ράβα (Γιουβέντους), Φόνι (Τζένοβα), Λοκατέλλι (Μιλᾶνο), Ἀντρεόλο (Μιλᾶνο), Σεραντόνι (Μπολώνια), Κολαοῦζι (Ρόμα), Φεραράι ("Αμποοζιάνα), Πιόλα (Λάτσιο), Ντεμαρία ("Αμποοζιάνα), Μπισβάτι (Ρόμα).

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ - ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ὁ διὰ τὸ κύπελλον τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ διεξαγθεὶς εἰς Πράναν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ποδοσφαιρικὸς ἀνῶν τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Τσεχοσλοβακίας καὶ Ρουμανίας ἔληξε μὲ τὴν νίκην τῆς Τσεχοσλοβακικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία ἐσημείωσεν 6 τέρματα ἔναντι 2 τῶν Ρουμάνων. Ἡ ρουμανικὴ ὁμὰς εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἐκράτησε καλὰ καὶ ἠγωνίσθη ποὸς τὴν ἀντίπαλόν της ὡς ἴση ποὸς ἴσην. Εἰς τὸ δεύτερον ὅμως ἡμιχρόνιον ἡ τσεχικὴ ἐπίθεσις ἀγωνισθεῖσα μὲ ἐξαιρετικὴν ὁρμὴν καὶ τέχνην κατώωθωσε νὰ ὑπερφαλαγγίσῃ τὴν ἀντίπαλον ἄμυναν.

Τὸ σκὸρ ἤνοιξεν ὁ Μπάσατκυ εἰς τὸ 12ον λεπτόν, ὀλίγον δὲ ἀργότερα οἱ Τσέχοι ἰσοφάσισαν διὰ τοῦ κεντρικοῦ Μπίτσαν. Εἰς τὸ τριακοστὸν πρῶτον λεπτὸν ὁ Λούντλ ἀνεβίβαζε τὸ σκὸρ σὲ 2 — 1 ὑπὲρ τῶν Τσέχων, ὀλίγον ὅμως ποὸ τῆς λήξεως τοῦ ἡμιχρονίου ὁ Μπροντόλα τῆς Βένους ἰσοφαρίζει. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον οἱ Τσέχοι ἠγωνίσθησαν μὲ μεγαλυτέραν ἀκόμη δρμὴν ἐνῶ οἱ Ρουμάνοι ἔδειξαν σπουδὴν κοπώσεως. Εἰς τὸ ὄνδοον λεπτὸν ὁ Μπίτσαν ἀνεβίβαζε τὸ σκὸρ σὲ 3 - 2 ἐνῶ ὀὸο λεπτὰ ἀονότερα ὁ Κόπκου ἐσημείωνε καὶ τέταστον τέρμα. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἡμιχρονίου οἱ Μπίτσαν καὶ Κόπκου ἐσημείωσαν ἕτερα δύο τέρματα ὁλοκληρώσαντες τὸν θριαμβον τῆς τσεχικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία κατῆλθε μὲ τὴν κάτωθι σύνθεσιν:

Μποῦοες (Σλάβια), Μποῦογκεο (Σπάρτα), Μποῦτσεκ (Σλάβια), Χόρτσεκ (Βικτόρια Ζίσκωβ), Λούντλ (Βικτόρια Ζίσκωβ), Ρίνα (Σπάρτα), Μπίτσαν (Σλάβια), Κόπκου (Σλάβια), Χόρακ (Σλάβια), Βόλταολ (Σλάβια), Νέγιεντλυ (Σλάβια).

ΜΙΚΤΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ - ΜΙΚΤΗ ΠΑΡΙΣΙΩΝ 5 — 3

Ὁ εἰς τὸ Πάρκ ντὲ Πρὶνς διεξαγθεὶς ἀγὼν τῶν μικτῶν ὁμάδων Βουδαπέστης καὶ Παρισίων ἔληξε μὲ τὴν νίκην τῶν Οὐγγρων ποδοσφαιριστῶν καὶ μὲ σκὸρ 5 — 3. Ὁ ἀγὼν ἦτο τεχνικώτατος ἐκατέρωθεν καὶ ἰσόπαλος κατὰ τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον οἱ Οὐγγροι ἔδειξθησαν ἀποτελεσματικώτεροι τῶν Γάλλων. Ἡ ἐπίθεσις ἠγωνίσθη μὲ θέλησιν καὶ δυ[illegible]ν, οἱ δὲ κυνηγοὶ ἔδειχθησαν ταχεῖς εἰς τὰς ἐναλλαγὰς τῆς μπάλλας καὶ εἰς τὰ σοῦτ των. Τὰ οὐγγικὰ τέματα ἐσημείωσαν οἱ Σάροσι (2), Σέγκελλερ (2) καὶ Τίσκος, τὰ δὲ γαλλικὰ οἱ Σίμονγυ, Μπαττὲ καὶ Ζαττέλι.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Α'ί Ὑποδιοικήσεις Ἀθηνῶν—Πειραιῶς

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Ἀντιβασιλεὺς Παῦλος, Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ο. Ν., θὰ παραδώσῃ αὔριον τὰς σημαίας εἰς τέσσαρας φάλαγγας τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς ἐπίσημον τελετὴν ἐν τῷ Πεδίῳ τοῦ Ἄρεως, τὴν 11 π. μ.

Ἐπίσης ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη θὰ παραδώσῃ, κατὰ τὴν αὐτὴν τελετήν, τὰς σημαίας εἰς δύο φάλαγγας τῆς Ε. Ο. Ν. θηλέων.

Πρὸς τούτοις κατόπιν διατανῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ παραταχθοῦν αὔριον τὴν 10ην π.μ. εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως. ἅπασαι αἱ μονάδες τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων, Ἀρρένων καὶ Θηλέων, τῶν ἐδρευουσῶν εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Πρωτευούσης, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ Σχηματισμοὶ εἰδικοτήτων.

Τὸ γενικὸν πρόσταγμα ἀνετέθη εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ 11 Γραφείου τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

Ὁ Διευθυντὴς - Ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Καραγιαννόπουλος προσελθὼν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε. Ο. Ν., προσέφερεν εἰς τὸν Α' Ἐπιτελῆ κ. Μουνδρέαν δραχ. 5.000 ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν.

Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Τὸ Σάββατον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, τὴν 7.30 μ.μ., ἑδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ ἀναγγελθεῖσα πρώτη διάλεξις τῆς Ε. Ο. Ν. Λόχος Φαλαγγιτῶν εἶχε παραταχθῆ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ «Παρνασσοῦ» πρὸς ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν. Πολὺ πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὥρας ἡ αἴθουσα εἶχε κατακλυσθῆ ἀπὸ ἀκροατάς. Ἐκ τῶν πρώτων προσῆλθον ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ, ὁ Φρούραρχος Ἀθηνῶν, ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, διευθυνταὶ καὶ ἀνώτατοι ὑπάλληλοι τῶν ὑπουργείων, ὁ πρύτανις καὶ πλεῖστοι τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κλπ. κλπ.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως προσῆλθεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν., συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς ὀργανώσεως. Τὴν εἴσοδον τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ὑπεδέχθησαν οἱ Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι μὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα. Ἐπίσης προσῆλθον καὶ πλεῖστοι ἐκ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν.

Τὴν 7.30 ἀκριβῶς προσῆλθεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἀποθεωθεὶς κυριολεκτικῶς ἀπὸ τοὺς Φαλαγγίτας, τὰς Φαλαγγιτίσσας καὶ τοὺς ἀκροατάς, οἵτινες εἶχον κατακλύσει τὴν αἴθουσαν.

Ποολογίζων κατόπιν ὁ Κυβερν. Ἐπίτροπος κ. Ἄγγελος Κανελλόπουλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ε.Ο.Ν. ὡς μαχητικὸς φορεὺς τῶν Ἰδεολογικῶν ἀρχῶν τῆς 4ης Αὐγούστου ἀποτελεῖ, ὅπως εἶναι γνωστόν, ὀργανικὸν σύνολον, ἔχον ἀποστολὴν διὰ τῆς ἐν παντὶ συνεπείας πρὸς τὰς ἀρχὰς αὐτὰς καὶ διὰ τῆς βιώσεως αὐτῶν τὴν καθημερινὴν των κατάκτησιν.

Οὕτω ἡ Ε. Ο. Ν. ἔχει νὰ διαδραματίσῃ ρόλον οὐν τοῖς ἄλλοις καὶ διαπλαστικὸν καὶ διαπαιδαγωγικόν, συμφώνως πρὸς τὰς κατευθύνσεις καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἐν τῇ ἐκτελέσει αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς της παραλλήλως ποὸς τὰ ἀπανταχοῦ τῆς Χώρας λειτουργοῦντα κέντρα ἐκπαιδεύσεως, τὰς ἐκδόσεις της, τὰς ἐκπομπάς της, τὰς ἐσωτερικὰς της ὁμιλίας καὶ τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν τῶν μονάδων καὶ στελεχῶν ἀπεφάσισε τὴν ὀργάνωσιν σειρῶν δημοσίων διαλέξεων τῶν ὁποίων καὶ κάμνει σήμερον ἀρχήν. Αἱ ἐν λόγῳ διαλέξεις εἶναι συνεπῶς ἕνα ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς ὅλης διαφωτιστικῆς ἐνεργείας, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀποβῇ ἐξόχως συντελεστικὸν τῆς ὅλης προσπαθείας.

Ἀρχὴν κάμνει σήμερον ὁ πολύτιμος συνεργάτης τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Βλησίδης, ὅστις ἔχει καὶ τὸν λόγον».

Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ὁμιλητὴς κ. Θ. Βλησίδης καθηγητὴς καὶ διευθυντὴς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ ὁμιλητὴς ἀναχωρῶν ἀπὸ τὴν βάσιν ὅτι ἡ νέα γενεὰ εἶναι ἀπόγονος τῶν προγόνων της καὶ πρόγονος τῶν ἀπογόνων της,ἀναπτύσσει ὅτι ἡ σχέσις αὕτη εἶναι σχέσις κατὰ βάσιν βιολογικὴ καὶ δὴ σχέσις κληρονομική. Εἰς πᾶσαν ὅμως κληρονομικὴν καταβολήν, λέγει, ὑπάρχει κάτι περισσότερον σταθερόν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀτόμου, τοῦ εἴδους ἢ τῆς Φυλῆς καὶ ἡ τάσις πρὸς τελειοποίησιν διὰ τῆς ὁποίας ἐπέρχονται τροποποιήσεις τῆς κληρονομίας. Διὰ τῶν μεθόδων ἐρεύνης τῆς νεωτέρας Βιολογίας ἀπεδείχθη πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβάλλωνται αἱ ἰδιότητες τῶν ἀπογόνων καὶ νὰ βελτιοῦται τὸ σύνολον αὐτῶν, τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καλλιεργείας τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Γεωπονίας, τῆς Ζωοτεχνίας κλπ.

Ἀνατρέχων εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀναλύει τὴν σημασίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὡς ἄνω ἐπιστημονικῶν δεδομένων, τονίζων ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἡ εὐγονία, δηλαδή, μόνον τελευταῖον ἐμελετήθη. Ἀποδεικνύει τὴν μεγίστην σπουδαιότητα αὐτῆς διὰ τὸ μέλλον μιᾶς Φυλῆς καὶ ἀναπτύσσει τὴν σχέσιν τοῦ συνόλου καὶ τοῦ ἀτόμου ὡς ἐνιαίας ἑνότητος διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον.

Περαιτέρω ὁ ὁμιλητὴς ἀναλύει τὴν σχέσιν τῶν σωματικῶν πρὸς τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἰδιότητας μιᾶς Φυλῆς, τὴν ὁποίαν ὁρίζει ὡς κληρονομικὸν τύπον ἑνὸς συνόλου ἀνθρώπων, ἐχόντων κοινὰ σωματικά, ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ γνωρίσματα. Ἐξαίρει ἀκολούθως τὰς σωματικάς, ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἰδιότητας τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ἤτοι τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κάλλος, τὴν εὐγένειαν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ τὸ ὄψος τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τονίζει τὸ καθῆκον τῆς νέας γενεᾶς, ὅπως αἰσθανομένη τὸ βάρος τῆς κληρονομίας τιμήσῃ τὸ παοελθὸν τῆς Φυλῆς, διατηροῦσα ταύτην καὶ ὠφελήσῃ τὸ μέλλον, βελτιοῦσα καὶ ποοάγουσα αὐτήν. Οὕτω ἡ Νέα Γενεὰ ποδηγετουμένη, λέγει, εἰς τὴν ἀνέλιξίν της ὑπὸ Κυβερνήτου ἀναναγόντος τὸ ἔρνον τῆς ποδηγετήσεως τῆς νέας γενεᾶς εἰς ἔργον ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν ποοορισιὸν της. Γίνου, λέγει, νέα ὡραία, διὰ ν' ἀνταποκοιθῆς εἰς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κάλλος. Γίνου ἰσχυρὰ διὰ ν' ἀνταποκοιθῆς εἰς τὴν ὑψηλόφρονα ἑλληνικὴν ἀνδρείαν καὶ ἀκμήν. Καὶ γίνου σοφὴ διὰ νὰ τιμήσῃς τὴν Πατρίδα τῆς Σοφίας, τὴν Ἑλλάδα μας, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην πρέπει νὰ ζῇς.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἅπασαι αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Δ. Α. Σ. συνεχίζουν τὴν ἐντατικὴν ἐργασίαν παοουσιάζουσαι καθημερινῶν προόδους. Τὰ μορφωτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ μαθήματα γίνονται τακτικώτατα. ὡς καὶ αἱ κατὰ Ὑποδιοικήσεις ὁμιλίαι. Οἱ Σπουδασταὶ - Φαλαγγῖται παρακολουθοῦν ταῦτα μὲ ἐνθουσιασμόν.

Εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ συσσιτίου τῶν φοιτητῶν. Ἡ παρεχομένη τροφὴ εἰς τοὺς Φοιτητὰς εἶναι ἀπὸ ἀπόψεως ποσότητος καὶ ποιότητος ἱκανοποιητική.

Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν Σπουδαστῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὁ ὁμιλητὴς ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὁλοκληρωτικοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ πραγμάτωσις τῶν Ἐθνικῶν μας ἰδεῶν εὑρίσκεται εἰς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου τὸν ὁποῖον ἤνοιξεν ὁ Μέγας Πατριώτης Ἰωάννης Μεταξᾶς, καὶ τὸν ὁποῖον πρέπει, διὰ νὰ φθάσωμεν, νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν ἡμεῖς, ἡ νέα γενεά. Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας ἐκάλυψαν ζωηρόταται καὶ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἀθηνῶν—Πειραιῶς

Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Κατόπιν διαταγῆς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἡ Σιβιτανίδειος Σχολὴ συνεκροτήθη εἰς Φάλαγγα, ὑπαγομένη ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Περιφ. Διοικήσεως. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐξέδωκεν ἡμερησίαν διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας τονίζει τὴν σημασίαν τῆς συγκροτήσεως τῆς Σχολῆς εἰς Φάλαγγα καὶ τὴν πεποίθησίν του ὅτι οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. ὁλοκληρώνουν τὸν προορισμόν των ὡς πολιτῶν.

— Ἡ Διεύθυνσις Προνοίας τῆς Περιφ. Διοικήσεως προετοιμάζει τὴν ἑορτὴν τῆς Βασιλόπηττας διὰ τὴν 1ην τοῦ Νέου Ἔτους. Εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς θὰ γίνῃ τὸ καθιερωμένο κόψιμο τῆς Βασιλόπηττας, τὸ ὡραῖο δὲ αὐτὸ Πρωτοχρονιάτικο ἔθιμον θὰ συγκεντρώσῃ ὅλους τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ 9ου Γυμνασίου ἐξακολουθοῦν τρεῖς τῆς ἑβδομάδος αἱ συγκεντρώσεις τοῦ Μουσικοῦ τμήματος τῆς ψυχαγωγίας.

— Δι' ἐγκυκλίου τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐκλήθησαν οἱ θέλοντες νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν συγκρότησιν θιάσου, ὅπως παρουσιασθοῦν εἰς τὸ τμῆμα ψυχαγωγίας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Ἀρκετοὶ Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγῖται, δηλώσαντες συμμετοχήν, παρακολουθοῦν ἤδη τὰ σχετικὰ μαθήματα.

— Τὴν δοθεῖσαν πρώτην διάλεξιν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὸν «Παρνασσόν» παρηκολούθησαν καὶ βαθμοφόροι ὅλων τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Περιφ. Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐν στάλῃ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Πλὴν τῆς ἀθρόας ἐγγραφῆς μαθητῶν, ζωηρὰ ἐπίσης παρατηρεῖται κίνησις πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἐξωσχολικὰ νέων.

— Εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῆς Φρουρᾶς εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιωτοῦ δύναμις Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀπέδωκε τιμάς.

— Τὰ μαθήματα τῆς Παθητικῆς Ἀεραμύνης παρηκολούθησαν 200 περίπου Φαλαγγῖται, οἵτινες καὶ θὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀνιχνευταὶ εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς 19ης τρέχ. μηνός.

— Κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὸν «Παρνασσόν» διάλεξιν λόχος τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀπέδωσε τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισήμους.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τακτικῶς ἐξακολουθοῦν τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων στελεχῶν.

— Μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ παρακολουθοῦν ἐπίσης πάντες σχεδὸν οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως τὰ μαθήματα Ἰδεολογικῆς διαφωτίσεως.

— Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐπεθεώρησε τοὺς Ι, ΙΙ καὶ V Ὑποτομεῖς, ὁμιλήσας σχετικῶς πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΒΟΡΡΑ

Συνεστήθη Ὑποτομεὺς τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεγράφησαν ἅπαντες οἱ μαθηταί. Οἱ νέοι Φαλαγγῖται θὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ στολὰς ἰδίαις δαπάναις.

— Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν θὰ δίδωνται κινηματογραφικαὶ παραστάσεις, ἐξησφαλίσθησαν δὲ πλεῖσται ταινίαι, διδακτικαὶ καὶ ψυχαγωγικαί. Πρὸς τούτοις ἠγοράσθη καὶ σχετικὸν μηχάνημα ἀξίας 20.000 δραχμῶν. Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Ε. Παπαστράτος ἐδώρησε μηχανὴν λήψεως καὶ προβολῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΟΤΟΥ

Εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζονται τακτικῶς καὶ κανονικῶς αἱ ἐργασίαι.

Εἰς τὸ Γυμνάσιον Καλλιθέας ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ Οὐλαμοῦ Ἐκπαιδεύσεως. Τὰ μαθήματα παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς ἅπαντες οἱ δόκιμοι βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τακτικῶς συνεχίζονται τὰ μαθήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην, τὰ ὁποῖα μετὰ προθυμίας παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι.

Τὴν 30ὴν λήξαντος μηνὸς ἡ Διοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως μεταβᾶσα εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν ὡμίλησε πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσσας, ἀνέπτυξε δὲ εἰς αὐτὰς καὶ τὸ νέον πρόγραμμα τῆς Ὑποδιοικήσεως.

— Ἐπίσης τὴν 1ην ἀρξαμένου μηνός, μετέβη εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Πειραιῶς ὅπου ὡμίλησε καὶ εἰς τὰς ἐκεῖ Φαλαγγιτίσσας, παρηκολούθησε δὲ κατόπιν τὸ τακτικὸν μάθημα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ κίνησις τῆς Ὑποδιοικήσεως εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς διαρκῶς ζωηρά. Τακτικώτατα γίνονται αἱ ἑβδομαδιαῖαι συγκεντρώσεις, ὡς καὶ τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα μετὰ μεγάλης προθυμίας παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι.

Τὴν λήξασαν ἑβδομάδα 2 ἀρξαμένου μηνὸς ἐγένετο διάλεξις εἰς τὸν Χ Ὑποτομέα τῆς Ὑποδιοικήσεως μὲ θέμα: «Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου», τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι τοῦ Ὑποτομέως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀθρόαι συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαὶ νέων Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν γίνεται τακτικὸς ἐκκλησιασμὸς τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν.

Τακτικῶς ἐπίσης συνεχίζονται τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα μὲ προθυμίαν καὶ ἐνθουσιασμὸν παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Καθ' ὅλην τὴν λήξασαν ἑβδομάδα συνεχίσθησαν κανονικῶς αἱ ἐργασίαι εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως. Τὰ μαθήματα τόσον τὰ μορφωτικά, ὅσον καὶ τὰ τῆς προπαιδεύσεως, παρακολουθοῦν μὲ ἐνθουσιασμὸν αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι. Ὁ ἐκκλησιασμὸς γίνεται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τακτικώτατα.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνῆλθε τὸ Συμβούλιον τῶν Διαμερισματαρχῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Διοικητρίας τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἀσχοληθὲν μὲ ζητήματα τῆς Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Ἡ συνεχιζομένη ἐντατικὴ ἐργασία εἰς ὅλα τὰ Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀποδίδει λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν συμβουλίων τῶν βαθμοφόρων, ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν Φαλαγγιτισσῶν, τὰ μαθήματα, τὰ μορφωτικὰ καὶ τὰ ἐκπαιδευτικά, συνεχίζονται τακτικώτατα.

Μὲ ἐνθουσιασμὸν συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαὶ νέων Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ Περιφ. Διοικήτρια ἐπεσκέφθη τὰ Γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἔνθα συνειργά-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

σθη μετά τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων διά ζητήματα ἀφορῶντα τήν Ὑποδιοίκησιν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἐξαιρετικά ἱκανοποιητική ἡ κίνησις εἰς ὅλους τούς σχηματισμούς τῆς Θεσ)νίκης. Ὁ Κυβερνητικός Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Κανελλόπουλος τόσον κατά τήν ἀφίξίν του ὅσον καί κατά τήν ἐπάνοδόν του ἐκ τῆς ἀνά τάς πόλεις τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας περιοδείας του, ἐγένετο ἀντικείμενον θερμῶν, ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν καί Σκαπανέων, ἐκδηλώσεων. Συνειργάσθη ἐπανειλημμένως μετά τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐπί διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τήν ὀργάνωσιν. Τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο μετά πάσης ἐπισημότητος εἰς τό Βιοτεχνικόν Ἐπιμελητήριον τά ἐγκαίνια τῆς σχολῆς ἐκπαιδεύσεως κατωτέρων βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν. Παρέστησαν ὁ Ὑπουργός - Γενικός Διοικητής Μακεδονίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Γενναδίος, αἱ Στρατιωτικαί Ἀρχαί καί ἄλλοι ἐπίσημοι. Τιμάς ἀπέδιδεν ἔξω τοῦ Ἐπιμελητηρίου λόχος Φαλαγγιτῶν.

Μετά τήν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ ὡμίλησε πρός τούς παρισταμένους ὁ Περιφ. Διοικητής, τονίσας τούς σκοπούς τῆς Ε. Ο. Ν., τάς προσδοκίας τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας ἀπό τά μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. καί ἀποτεινόμενος πρός τούς ὁποψηφίους βαθμοφόρους ἐζήτησεν ὅπως φανῶσιν ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ, παρέχοντες ἑαυτούς πάντοτε ὑποδείγματα πρός μίμησιν. Τό τέλος τῆς ὁμιλίας ταύτης ἐκάλυψαν ζωηραί ὑπέρ τοῦ Ἔθνους, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ καί τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπευφημίαι, ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καί παρατεταμένα χειροκροτήματα. Εἶτα ὡμίλησεν ὁ κ. Ὑπουργός - Γενικός Διοικητής. Τέλος δέ ἔλαβε χώραν μεγαλειώδης διά τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως παρέλασις τῶν Φαλαγγιτῶν ἐν μέσῳ θερμῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πλήθους ὑπέρ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΔΡΑΜΑ

Τά μαθήματα προπαιδεύσεως ὡς καί τά μορφωτικά τοιαῦτα γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δέ μέ ζῆλον ὑπό τῶν Φαλαγγιτῶν καί Σκαπανέων. Ἐπίσης τακτικώτατα γίνονται καί διάφοροι διαφωτιστικαί ὁμιλίαι καί διαλέξεις.

Τελευταίως ἔλαβε χώραν διάλεξις μέ θέμα «ἡ Μακεδονία». Ταύτην παρηκολούθησαν ἐκτός τῶν Φαλαγγιτῶν καί Σκαπανέων, ὁ Περιφερειακός Διοικητής, ἅπασαι αἱ Ἀρχαί τῆς πόλεως καί ὁλόκληρος σχεδόν ὁ ἐπιστημονικός καί ἐπαγγελματικός κόσμος.

Ἐπίσης τελευταίως παρετηρήθη ὅλως ἐξαιρετική κίνησις μέ τήν διέλευσιν ἐκ Δράμας τοῦ ἐξ Ἀγκύρας ἐπιστρέφοντος Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, τόν ὁποῖον οἱ Φαλαγγῖται ὑπεδέχθησαν μετά ἐκδήλου ἐνθουσιασμοῦ.

Ὡσαύτως κατά τήν ἄφιξιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ ἐπιθεώρησις τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Οἱ Φαλαγγῖται ἐξεδήλωσαν τόν ἐνθουσιασμόν των, προβαίνοντες εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ὑπέρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, τῆς 4ης Ἀὐγούστου καί τῆς Ε. Ο. Ν.

ΦΛΩΡΙΝΑ

Κατά τόν ἑορτασμόν τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως ἔλαβε μέρος καί ἄπασα ἡ δύναμις τῶν Φαλαγγιτῶν Φλωρίνης. Τό παράστημα τῶν Φαλαγγιτῶν κατά τήν παρέλασιν καί ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. προύκάλεσε τάς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπέρ τῆς ὀργανώσεως ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας τῆς πόλεως. Κατά τήν αὐτήν ἡμέραν ἐγένετο ὁμιλία πρός τά ἐν λόγῳ τμήματα περί τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς ἐν συνδυασμῷ μέ τόν σκοπόν τῆς Ε. Ο. Ν.

— Τά μαθήματα ἐκπαιδεύσεως γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δέ μέ ἐξαιρετικόν ζῆλον ἐκ μέρους τῶν

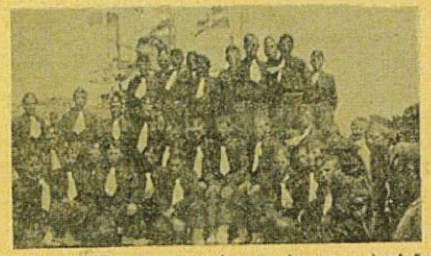

Φαλαγγιτῶν. Ἐπίσης τακτικώτατα γίνονται καί αἱ διάφοροι διαφωτιστικαί διαλέξεις καί ὁμιλίαι.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Ὅλως ἱκανοποιητική ἡ κίνησις εἰς ἅπαντας τούς σχηματισμούς τῆς Ε. Ο. Ν. Τά μαθήματα καί αἱ θεωρίαι πρός τούς Φαλαγγῖτας συνεχίζονται κανονικῶς. Ἐπίσης καί αἱ διάφοροι ὁμιλίαι καί διαλέξεις παρακολουθοῦνται μετ' ἐνδιαφέροντος ὑπό τῶν Φαλαγγιτῶν. Τήν λήξασαν ἑβδομάδα ἐνένοντο ὁμιλίαι περί τῶν σκοπῶν καί τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε. Ο. Ν., περί τῆς Ἑλληνικότητος τῆς Μακεδονίας, καθώς καί μαθήματα σχετικά μέ τήν στολήν καί τά διακριτικά τῶν διαφόρων βαθμῶν, καί περί τῶν καθηκόντων τῶν Φαλαγγιτῶν πρός ἑαυτούς, τήν ὀργάνωσιν, τό σύνολον, καί τήν πατρίδα ὡς καί περί τοῦ σεβασμοῦ πρός τούς ἀνωτέρους.

ΧΑΛΚΙΣ

Τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν οἱ Φαλαγγῖται τῆς πόλεως ἔλαβον ἐνεργόν μέρος εἰς τρεῖς ἐπιθλητικάς ἑορτάς. Εἰς τήν ὀρκωμοσίαν τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ 3ου Συντάγματος Πεζικοῦ, τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Ἐφέδρων Πυροβολικοῦ καί εἰς τήν ἑορτήν τοῦ πρασίνου. Τά συμμετασχόντα τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. διά τῆς ἐν γένει ἐμφανίσεως αὐτῶν κατά τήν παρέλασιν προεκάλεσαν τόν ἐνθουσιασμόν τῶν κατοίκων, οἵτινες προέθησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπέρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου καί τῆς Ὀργανώσεως.

Εἰς τήν ἑορτήν τοῦ πρασίνου συνέβαλον, οἱ Φαλαγγῖται καί Σκαπανεῖς, πολυτίμως, διανοίξαντες λάκκους, φυτεύσαντες δένδρα καί ἐποπτεύσαντες γενικῶς ἐπί τῆς καλῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐργασίας. Κατά τήν διάρκειαν τῆς ἑορτῆς ἐφύτευσαν ἀνά ἓν δένδρον οἱ ἐπίσημοι, ὡς καί ὁ Περιφ. Διοικητής.

Τήν αὐτήν ἡμέραν ἔλαβε χώραν καί ἡ πρώτη ὁμιλία πρός τούς Φαλαγγῖτας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κινηματογράφου «Πάλλας» μέ θέμα: «Σημαία καί Πατρίς». Ἐκτός τῶν Φαλαγγιτῶν καί Σκαπανέων, τῶν Φαλαγγιτισσῶν καί Σκαπανισσῶν παρηκολούθησαν ταύτην ὁ Περιφ. Διοικητής, οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν., αἱ Ἀρχαί τῆς πόλεως καί πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

ΛΙΜΝΗ (ΕΥΒΟΙΑΣ)

Τά μαθήματα προπαιδεύσεως βαίνουν κανονικῶς. Ἐπίσης γίνονται πρός τούς Φαλαγγῖτας διάφοροι διαλέξεις σχετικαί μέ τό ἔργον τῆς Ε. Ο. Ν. Συνεκροτήθη ὡσαύτως τμῆμα χορωδίας ἀπαρτισθέν ἀπό Φαλαγγῖτας τοῦ τμήματος τῆς Ε. Ο. Ν.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Ἡ αὐτή ἐξαιρετική κίνησις ἐξακολουθεῖ εἰς ἅπασαν τήν Περιφ. Διοίκησιν Αἰτωλοακαρνανίας. Ὁ ἐκκλησιασμός τῶν Φαλαγγιτῶν, αἱ ἐπί ἡθοπλαστικῶν θεμάτων ὁμιλίαι καί τά ἐν γένει μορφωτικά μαθήματα συνεχίζονται τακτικῶς.

Ὁ ὑπασπιστής τῆς Διοικήσεως ὡμίλησε πρός τούς γονεῖς καί κηδεμόνας τῶν μαθητῶν - Φαλαγγιτῶν περί τοῦ ρόλου τῶν γονέων καί κηδεμόνων εἰς τήν ἀγωγήν τοῦ παιδός. Τήν διάλεξιν ταύτην, κατά τήν ὁποίαν ὁ ὁμιλητής συνεσχέτισε τούς σκοπούς τῆς Ε. Ο. Ν. μέ τούς τοῦ Σχολείου, παρηκολούθησαν καί ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται τῆς πόλεως μέ ἐπί κεφαλῆς τόν κ. Περιφερειακόν Διοικητήν.

Τά εἰς τήν ὑπαιθρον ὑπό τῶν γεωπόνων γινόμενα μαθήματα, σχετικῶς μέ τήν σιτοκαλλιέργειαν, συνεχίζονται παρακολουθούμενα μετ' ἐνδιαφέροντος ὑπό τῶν Φαλαγγιτῶν.

ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ (ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ)

Οἱ Φαλαγγῖται ἐξακολουθοῦν νά ἐργάζωνται εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰργάσθησαν εἰς τήν περίφραξιν τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ μνημείου τῶν πεσόντων. Τά μαθήματα, μορφωτικά καί ἐκπαιδευτικά, συνεχίζονται κανονικῶς.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Μετά προθυμίας καί ἐνθουσιασμοῦ προσέρχονται καθημερινῶς πρός ἐγγραφήν νέοι Φαλαγγῖται καί Σκαπανεῖς. Ἡ αὐτή προθυμία παρατηρεῖται καί εἰς τήν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων, τῆς ὁποίας αἱ φάλαγγες πυκνοῦνται ὁσημέραι.

— Συνεχίζονται τακτικῶς αἱ διαλέξεις, προκαλοῦσαι τό ἐνδιαφέρον τῶν Φαλαγγιτῶν, ἰδίως δέ αἱ περί ἀεροχημικοῦ πολέμου, μέ ἐπιδείξεις χρησιμοποιήσεως ἀντιαφυξιογόνου μάσκας.

— Ἡ ἐναρξις τοῦ κινηματογράφου τῆς Ε. Ο. Ν. ἐγένετο μέ τήν προβολήν τῆς ταινίας τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 25ης Μαρτίου.

— Καθ' ἑκάστην Κυριακήν γίνονται εἰς τό ὑπαιθρον συγκεντρώσεις, καθ' ὁμάδας, Φαλαγγιτῶν καί Σκαπανέων, κατά τάς ὁποίας ἐκτελοῦνται διάφοροι ἀσκήσεις.

ΣΥΚΙΑ (ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ)

Οἱ Φαλαγγῖται τῆς νεοσυσταθείσης ὁμάδος ἐργάζονται μέ ἐνθουσιασμόν διά τήν ὁμάδα των. Τακτικῶς γίνονται διαφωτιστικαί ὁμιλίαι περί τῶν σκοπῶν τῆς ὀργανώσεως καί τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου. Συντόμως πρόκειται νά ἀρχίσῃ καί ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασία τῆς ὁμάδος.

ΧΙΛΙΟΜΟΔΙΟΝ (ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ)

Μὲ ἐνθουσιασμόν προσῆλθον οἱ νέοι τοῦ χωρίου εἰς τήν νεοσυσταθείσαν ὁμάδα, ἡτις ἀριθμεῖ ἤδη 65 νέους. Ἡ διεξαγομένη ἐργασία παρέχει τήν βεβαιότητα ὅτι πολύ συντόμως ἡ ὁμάς θά παρουσιάσῃ πολύ καλήν ἐμφάνισιν.

ΠΥΡΓΟΣ

Ὁ Νομάρχης Ἠλείας καί Γεν. Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν ὅλων τῶν σχηματισμῶν Πύργου, ἀρρένων καί θηλέων, οἵτινες εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τόν περίβολον τοῦ Α' Γυμνασίου. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ Γενικός Ἐπόπτης ὡμίλησε περί τῆς ἀναγεννωμένης Πατρίδος καί τῶν στιβαρῶν χειρῶν τοῦ Πηδαλιοῦχου τῆς Πολιτείας.

Ὡσαύτως ὁ Γενικός Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεσκέφθη καί ἐπεθεώρησε τά τμήματα τῆς ὀρεινῆς Ἠλείας Στρέφι καί Σμόλα, ἐξέφρασε δέ τήν εὐαρέσκειάν του διά τήν πειθαρχίαν καί τό παράστημα τῶν Φαλαγγιτῶν.

Καθ' ἅπασαν τήν Περιφερειακήν Διοίκησιν Ἠλείας σημειοῦται ἐντατική κίνησις. Αἱ ἐγγραφαί ἐξακολουθοῦν ἀθρόαι εἰς ὅλα τά τμήματα τῆς Διοικήσεως. Ἐπίσης τακτικῶς γίνονται μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καί τῆς Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς ὡς καί ὁ ἐκκλησιασμός τῶν Φαλαγγιτῶν καί Φαλαγγιτισσῶν.

Τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο ἡ τακτική συγκέντρωσις τῆς Ι καί ΙΙ φάλαγγος. Εἰς τούς Φαλαγγῖτας καί Σκαπανεῖς ἐγένετο ὁμιλία περί τοῦ τρόπου τοῦ ἀναφέρεσθαι καί τῆς Ἱεραρχίας, ἐπηκολούθησαν δέ ἀσκήσεις κατά λόχους καί σχηματισμούς καί μετασχηματισμούς.

Ἐπίσης ἐγένετο ἡ τακτική συγκέντρωσις τοῦ τμήματος ὀρεινῆς Ἠλείας εἰς Πελόπιον, καθ' ἣν ὡμίλησε πρός τούς φαλαγγῖτας ὁ καθηγητής κ. Μαμῆς μέ θέμα: «Ἡ ἀλήθεια». Ὡσαύτως ὡμίλησεν εἰς εἰδικήν συγκέντρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πύργου ἀρρένων καί θηλέων ὁ Διευθυντής τῆς Ἰδεολογικῆς διαφωτίσεως.

ΑΜΑΛΙΑΣ

Αἱ Φαλαγγῖτισσαι τῆς τετραρχίας τῆς Ε.Ο.Ν. θηλέων ἐξέδραμον τήν Πέμπτην τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς τοποθεσίαν ἔξωθι τῆς Ἀμαλιάδος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐγένοντο διάφοροι ἀσκήσεις καί παιδιαί.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Ὁ Περιφερειακός Διοικητής μετέβη τήν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καί ἐπεθεώρησε τούς σχηματισμούς τῆς Ε.Ο.Ν. Βουρβούρων καί Ἀγ. Πέτρου. Ἡ ἐργασία εἰς ὅλους τούς Σχηματισμούς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως συνεχίζεται ἐντατική.

Εἰς τό Γυμνάσιον θηλέων Τριπόλεως ἐδόθη ἡ πρώτη ὁμιλία πρός τόν Σχηματισμόν θηλέων μέ θέμα τούς σκοπούς τῆς Ὀργανώσεως.

Ο ΤΥΠΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν.

«Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Κανελλοπούλου εἰς τήν πόλιν μας ἀπέδειξε καί πάλιν πόσον οἱ νέοι τῆς Καβάλλας ἐμπνέονται ἀπό βαθύ πνεῦμα ὀργανωμένης ἐθνικῆς δράσεως. Ὁ κ. Κανελλόπουλος, ποῦ ἀπεκόμισε τάς ἐνθουσιωδεστέρας τῶν ἐντυπώσεων ἀπό ἐδῶ, ἰδιαιτέρως διότι εἰς βραχύτατον χρονικόν διάστημα αἱ ἀρνητικαί κοινωνικαί συνθῆκαι τῆς Καβάλλας ἐξέλιπον καί ἐδημιουργήθη εἰς αὐτήν πρόσφορον ἔδαφος προς ἐθνικήν καλλιέργειαν, ἄς εἶναι βέβαιος ὅτι συνεχίζοντες τάς προσπαθείας μας θ' ἀναδείξωμεν τήν δευτέραν Μακεδονικήν πόλιν προπύργιον τῶν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν τοῦ Νέου Κράτους, διά τῆς πατριωτικῆς οἰστρηλατήσεως ὅλων τῶν νέων μας».

«ΕΛ. ΚΗΡΥΞ» ΚΑΒΑΛΛΑΣ

«Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐζήτησε διά τῶν χθεσινῶν του δηλώσεων τήν βοηθειαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν διά τήν ἐνίσχυσιν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας. Ἡ στήλη αὐτή γνωρίζει ἐκ πρώτης πηγῆς ποίαν ἐντύπωσιν προυξένησεν εἰς τούς καθηγητάς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ἀθηνῶν ἡ σχετική περικοπή τῶν δηλώσεων αὐτῶν καί δύναται διά τοῦτο νά βεβαιώσῃ τόν κ. Πρωθυπουργόν ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοί θά συμμορφωθοῦν πρός τήν διαταγήν του. Εἶναι βεβαίως, λόγῳ τῶν ὑφισταμένων κενῶν εἰς τήν ἐκπαίδευσιν, βεβαρημένοι ἀπό ἐργασίαν διδασκαλίας. Τοῦτο ὅμως δέν θά τούς ἐμποδίσῃ νά προσφέρουν ὅλην των τήν δύναμιν, χάριν τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς ἐθνικῆς ἀναπλάσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων. Ὀφείλουν καί εἶναι διατεθειμένοι νά ἐκθέτουν συνεχῶς εἰς τούς μαθητάς τήν ἀνάγκην τῆς προσηλώσεως των πρός τήν Ὀργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Εἶναι ἀκόμη διατεθειμένοι νά κτυπήσουν ἀμειλίκτως οἱ ἴδιοι οἱανδήποτε ἀντίδρασιν προερχομένην ἐκ τῆς μεμψιμοίρου διαθέσεως μερικῶν νεοελλήνων θά τό πράξουν μέ συνείδησιν τοῦ σκοποῦ. Διότι οἱ ἐκπαιδευτικοί τῆς χώρας εἶναι ἄνθρωποι ἀγνοί, καί εἶναι ὅλοι των, χωρίς ἐξαίρεσιν, ἀποφασισμένοι νά προσφέρουν εἰς τήν ὑπόθεσιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ὅλην τήν δύναμιν τῆς ψυχῆς των, διότι ἡ ὑπόθεσις αὐτή εἶναι τό πρῶτον καί τό τελευταῖον κεφάλαιον τοῦ μέλλοντος τῆς Φυλῆς».

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Σπασοκεφαλιές

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

Τὸ σχέδιο ποὺ βλέπετε κατωτέρω, μὲ τὰς πολλὰς καμπύλας καὶ τοὺς κύκλους, κατεσκευάσθη ἀποκλειστικῶς μὲ εὐθείας γραμμάς! Αἱ καμπύλαι καὶ οἱ κύκλοι ἐσχηματίσθησαν ἀπὸ τὴν κατάλληλο σύνδεσι τῶν εὐθειῶν.

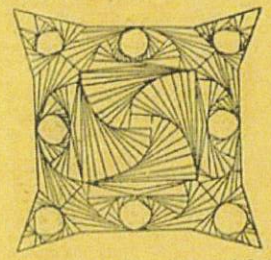

Ἂν ἔχετε κουράγιο, προσπαθῆστε νὰ τὸ σχεδιάσετε. Χρειάζεται ὀλίγη ἀντίληψις καὶ μεγάλη ὑπομονή.

Η ΚΑΡΕΚΛΑ

Καὶ ἕνα παιγνίδι.

Ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον καὶ μὲ κωμικὰς φάσεις, εὔκολο δέ, ἐφ' ὅσον γιὰ νὰ παιχθῆ δὲν χρειάζεται παρὰ μιὰ καρέκλα.

Μιὰ γερὴ κοινὴ καρέκλα τὴν τοποθετεῖτε παραλλήλως μὲ τὸ πάτωμα τοῦ δωματίου. Ἡ καρέκλα θὰ στηρίζεται σὲ ὅλο τὸ μῆκος τῶν δύο μπροστινῶν ποδιῶν. Τὰ δύο ἄλλα πόδια καὶ ἡ προέκτασίς τους, τὸ ἀκουμπιστήρι, εὑρίσκονται, φυσικῷ τῷ λόγῳ, καὶ αὐτὰ παραλλήλως πρὸς τὸ πάτωμα.

Στὸ ἄκουμπιστήρι, στὴν ἄκρη, τοποθετεῖτε ἕνα γλύκισμα ἢ ἕνα μικρὸ φροῦτο. Καλεῖτε τὸν φίλο σας ἢ τοὺς φίλους σας καὶ τοὺς δεῖχνεῖτε ὅτι πρέπει νὰ πάρουν τὸ γλυκὸ μὲ τὸ στόμα τους, ἀφοῦ γονατίσουν προσεκτικὰ ἐπάνω στὰ πισινὰ πόδια τῆς καρέκλας. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχουν τὰ χέρια πιασμένα πίσω, στὴ μέση τους. Αὐτὸ εἶναι βασικό.

Ὅποιος ἐπιτύχῃ, θὰ πάρῃ τὸ γλυκὸ μὲ τὸ στόμα καὶ θὰ τὸ φάῃ ἔπειτα, μὲ τὴν ἡσυχία του.

Πάντως τὸ παιγνίδι αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ μὲ προσοχή, γιατὶ ὅπως γέρνει τὸ σῶμα ἐμπρός, ἡ ἰσορροπία τῆς καρέκλας χάνεται, μὲ πιθανὸ ἐπακόλουθο τὴν πτῶσιν τοῦ παίκτου.

ΜΕ ΣΠΙΡΤΑ

Παίρνετε εἴκοσι τέσσερα σπίρτα καὶ τὰ τοποθετεῖτε κατὰ τὸν τρόπο τῆς εἰκόνος, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν 9 συμμετρικὰ τετραγωνίδια. Ἀπὸ τὰ εἴκοσι τέσσερα σπίρτα μπορεῖτε νὰ ἀφαιρέσετε τέσσερα γιὰ νὰ μείνουν ἀπὸ τὰ ἐννέα πέντε μόνον τετράγωνα;

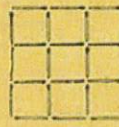

Μὲ τὴν ἀφαίρεσιν δηλαδὴ τῶν τεσσάρων σπίρτων, θὰ ὀλιγοστεύσουν καὶ τὰ τετραγωνίδια κατὰ τέσσερα.

Μὲ δώδεκα σπίρτα κατασκευάζετε τὰ παρακάτω τέσσερα ἴσα τετράγωνα.

Πῶς μὲ τὰ ἴδια σπίρτα, χωρὶς νὰ ἀφαιρέσετε κανένα, θὰ σχηματίσετε τρία τετράγωνα, ἴσα πάλιν μεταξύ τους, ἀλλὰ καὶ ἴσα μὲ τὰ προηγούμενα;

Σημειωτέον ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ μετακίνησις τῶν σπίρτων, φθάνει νὰ κρατηθοῦν οἱ ἀνωτέρω κανόνες.

Αἱ λύσεις τοῦ προηγουμένου φύλλου

Μία πρωτεύουσα: Βουδαπέστη (ἀλβανέ, κοῦκλα, Ὕψατος, ὠδεῖον, δρῦκος, καρῖος, πορτὲς, ἀνδρο2, παλάτι, ποτήρι).

Ἡ λαϊκὴ παροιμία: Φασοῦλι φασοῦλι, γεμίζει τὸ σακκοῦλι.

Μαγικὴ εἰκών: Ἡ χωρικὴ φαίνεται στὸν ζωλινο-φράκτη, ἂν ἀναστρέφετε τὴν εἰκόνα.

ΕΥΚΟΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνος, ὡς ἑξῆς: 1. Ρόζ, 2. Κόκκινο, 3. Μαῦρο. Τὰ μέρη ποὺ σημειοῦνται μὲ 0, θὰ μείνουν λευκά.

ΑΘΡΟΙΣΜΑ 20

Σὲ κάθε μία τελεία τοῦ ἑξαγώνου, ποὺ βλέπετε κατωτέρω, τοποθετήσατε ἕνα ἀριθμόν, ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 12, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἄθροισμα τῶν τριῶν ἀριθμῶν τῆς κάθε πλευρᾶς νὰ εἶναι 20.

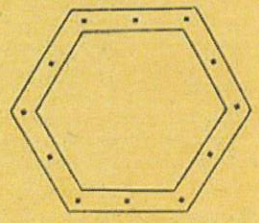

Οἱ τελεῖες εἶναι δώδεκα, οἱ ἀριθμοὶ δὲ ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν εἶναι οἱ: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

Τὸ δύσκολο εἶναι νὰ βρῆτε τὴ σειρὰ τῆς τοποθετήσεώς των.

ΕΝΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΦΥΣΙΚΗΣ

Παίρνετε δυὸ κοινὰ ποτήρια τοῦ ἰδίου μεγέθους, προσέχοντας μόνο ὥστε νὰ προσαρμόζωνται καλὰ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο, ὅταν τὰ βάλετε χεῖλος πρὸς χεῖλος. Βάζετε ὀρθιο τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ τραπέζι καὶ μέσα σ' αὐτὸ στήνετε ἕνα μικρὸ κομματάκι σπερματσέτο ἀναμμένο.

Σκεπάζετε ὅστερα τὸ ποτῆρι αὐτὸ μ' ἕνα φύλλο χαρτιοῦ πυκνοῦ καὶ βρεμμένου σὲ νερό. Ἔπειτα πάνω ἀπὸ τὸ χαρτὶ βάζετε τὸ ἄλλο ποτῆρι ἀνεστραμμένο. Ἡ προσαρμογὴ τῶν δύο ποτηριῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ βρίσκεται τὸ χαρτί, πρέπει νὰ εἶναι τελεία.

Τὸ κερὶ σὲ λίγο θὰ σβύσῃ, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐνόσῳ ἀναβε διέστελλε τὸν ἀέρα, ποὺ ἦταν μέσα στὸ κάτω ποτῆρι καὶ τὸν ἀραίωσε.

Ἡ ἐξωτερικὴ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις τότε κρατεῖ τὰ δυὸ ποτήρια κολλημένα τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο. Καὶ ἂν σηκώσετε μὲ τὸ χέρι τὸ ἐπάνω ποτῆρι, θὰ δῆτε ὅτι θὰ τραβήξῃ καὶ τὸ δεύτερο σὰν νὰ τὰ ἔχετε κολλήσει μὲ δυνατὴ κόλλα.

Τὸ χαρτὶ καμμιὰ φορὰ μπορεῖ νὰ τρυπήσῃ ἀνάμεσα στὰ δυὸ ποτήρια, ἀλλὰ τὸ πείραμα, ἂν ἐκτελεσθῆ μὲ προσοχή, θὰ ἐπιτύχῃ ἐνενήντα τοῖς ἑκατό. Περὶ αὐτοῦ νὰ εἶσθε βέβαιοι.

Δοκιμάστε λοιπὸν μερικὲς φορὲς πρὶν ἀποφασίσετε νὰ ἐκτεθῆτε στοὺς φίλους σας.

Λίγη εὐθυμία

Η ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

Ὁ κ. Μανώλης Μανωλάκης, ἀπὸ καιρὸ πολὺ καταλάβαινε ὅτι κάποιος ἀνοιγε τὸ χρηματοκιβώτιό του καὶ τοῦ ἔκλεβε σημαντικὰ ποσά. Τὸ πράγμα εἶχε παραγίνει καὶ εἶπε κάποια μέρα τὰ καθέκαστα σ' ἕνα φίλο του.

— Ἀγαπητέ μου Μανώλη, τοῦ εἶπε ἐκεῖνος, ὁ ὑπηρέτης σου ὁ Μάρκος θὰ κάνῃ τὴ δουλειά. Δὲ μ' ἀρέσει τὸ μούτρο του.

— Ὁ Μάρκος; Ἀδύνατον!

— Γιατί, παρακαλῶ;

— Ἀ! Εἶναι τίμιο παιδί.

Ὁ φίλος ὅμως ἐπέμενε!

— Καὶ δὲ μοῦ λές σὲ παρακαλῶ, ἂν δὲν σὲ κλέβῃ ὁ Μάρκος, ποῦ τὰ βρίσκει τόσα λεπτὰ ποὺ ξοδεύει;

— Φίλε μου, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπόδειξις.

— Μπά! Σοῦ φαίνεται φυσικὸ ἕνας ὑπηρέτης νὰ γυρίζῃ ὅλο μὲ ταξί;

— Δὲν μ' ἐνδιαφέρει.

— Μά τί θέλεις γιὰ νὰ πεισθῆς;

— Ἀπτὲς ἀποδείξεις. Στοιχεῖα ποὺ νὰ ἀποδεικνύουν χωρὶς καμμιὰ, οὔτε τὴν ἐλαχίστη, ἀμφιβολία ὅτι ὁ Μάρκος μὲ κλέβει.

— Θέλεις ἀποδείξεις;

— Εἶπα! Ποὺ νὰ μὴ ἀφίνουν οὔτε τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία.

— Ἔννοια σου!

Πραγματικά, ὁ φίλος τοῦ κ. Μανωλάκη τοῦ κουδάλησε σὲ λίγο ἕνα ἀγνωστό του κύριο.

— Ὁ κύριος, ἐξήγησε, θὰ κρυφθῆ στὸ γραφεῖο σου ὅλη τὴ νύχτα. Θὰ μείνῃ ἀγρυπνος καὶ θὰ μᾶς πῇ ποιός εἶναι ὁ κλέφτης.

★

Τὸ πρωὶ τῆς ἄλλης μέρας, ἀπ' τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ κ. Μανωλάκη ἔλειπε πάλιν χρῆμα ἀρκετόν. Ἐκλήθη ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀνέλαβε τὴν παρακολούθησι.

Ἠρώτησεν ὁ κ. Μανωλάκης:

— Παραφυλάξατε χθὲς τὴν νύχτα;

— Βεβαίως!

— Λοιπόν;

— Εἶδα ἕνα ἄνθρωπο νὰ ἀνοίγῃ μὲ προσοχὴ τὴν πόρτα τοῦ γραφείου. Ἦταν ὁ ὑπηρέτης σας.

— Ὁ Μάρκος;

— Μάλιστα, αὐτός!

— Λοιπόν;

— Περπατοῦσε στὰ νύχια γιὰ νὰ μὴ ἀκούεται. Ἔβαλε στὰ χέρια του γάντια καὶ μιὰ προσωπίδα στὸ μούτρο του.

— Λοιπόν, λοιπόν;

— Λοιπὸν πλησίασε στὸ χρηματοκιβώτιο, ἄνοιξε τὸ κλεφτοφάναρό του...

— Λοιπόν;

— Λοιπὸν ἄνοιξε τὸ χρηματοκιβώτιο μὲ ἕνα κλειδί.

— Λοιπόν, λοιπόν;

— Ἀ, παρακάτω δὲν εἶδα τί ἔγινε, γιατὶ ἔσβυσε ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ τὸ κλεφτοφάναρό του.

Ὁ κ. Μανωλάκης ἐχτύπησε τὸ κεφάλι του.

— Ἄχ, μωρέ, εἶπε. Τί σοῦ εἶναι αὐτή... ἡ ἀμφιβολία!!!

ΕΦΕΥΡΕΤΙΚΟΤΗΣ...

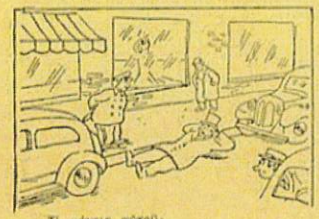

— Τί κάνεις αὐτοῦ;

— Κρατάω τὴ θέσι γιὰ τὸ αὐτοκίνητο ἑνὸς φίλου μου!

ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟ

Ἕνας χλωμὸς κύριος μπαίνει σ' ἕνα φαρμακεῖο καὶ λέγει:

—Ἔχω ἀδυναμία, πάσχω ἀπὸ νευρασθένεια... Ἔχετε νὰ μοῦ δώσετε, σᾶς παρακαλῶ, ἕνα δυναμωτικό;

—Ἔχω ἀκριβῶς ὅ,τι σᾶς χρειάζεται, λέγει πρόθυμα ὁ φαρμακοποιός. Μὲ μιὰ μονάχα μπουκάλα ἀπὸ τὸ ὑπέροχο ἐλιξήριον τοῦ Σμὶθ - Τζόνς θὰ γίνετε σὲ μιὰ βδομάδα ἄλλος ἄνθρωπος. Θὰ παίρνετε τρία κουταλάκια τὴν ἡμέρα. Κοστίζει εἴκοσι φράγκα.

—Ὄχι, ὄχι! φωνάζει ὁ πελάτης. Ὄχι, δὲ θέλω ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐλιξήριο. Οὔτε νὰ μοῦ μιλᾶτε γι' αὐτό.

—Καὶ ὅμως εἶναι ἐνδεδειγμένο. Ὅλοι οἱ γιατροὶ τὸ συνιστοῦν. Ξοδεύεται σὰν ψωμὶ καὶ τυρί.

—Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω, μὰ ἐγὼ θέλω τίποτε ἄλλο.

—Πιστέψτε με, εἶναι ἕνα φάρμακο θαυματουργό. Κάνει περισσότερο καλὸ αὐτὸ σὲ μιὰ μέρα παρὰ ὅλα τὰ ἄλλα σὲ μιὰ ἑβδομάδα. Ἂν πρόκειται γιὰ τὴν τιμὴ μπορῶ νὰ σᾶς κάνω μιὰ ἔκπτωσι.

—Ὄχι, βρὲ ἀδερφέ, διαμαρτυρήθηκε ὁ πελάτης. Σοῦ λέω ὅτι δὲν τὸ θέλω. Φτάνει!

—Ἀλλὰ γιατὶ δὲν τὸ θέλετε;

—Γιατὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ Σμὶθ - Τζόνς, αὐτὸς ποὺ τὸ φτιάνει!

ΚΑΛΟ ΠΑΛΤΟ...

Μιὰ μέρα ὁ κ. Ἐρμῆς Χρηματίδης, ποὺ εἶχε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καταστήματα ἑτοίμων ἐνδυμάτων, συνάντησε στὸ δρόμο κάποιο πελάτη του.

— Καλὴ μέρα σας, ἀγαπητέ μου κύριε, τοῦ εἶπε. Τί γίνεσθε; Ἔχω ἀρκετὸ καιρὸ νὰ σᾶς δῶ στὸ μαγαζί μου. Μήπως δὲν μείνατε εὐχαριστημένος ἀπ' τὸ παλτὸ ποὺ ἀγοράσατε τὴν τελευταία φορά;

— Τί λέτε, κ. Χρηματίδη. Ἔμεινα ἐνθουσιασμένος. Νὰ φανταστῆτε ὅτι ὅστερα ἀπὸ μένα τὸ φόρεσαν, μὲ τὴ σειρά τους, καὶ τὰ πέντε παιδιά μου.

—Ἔτσι, ἔ;

— Βέβαια! Καὶ ἰδοὺ πῶς: Κάθε φορὰ ποὺ αὐτὸ τὸ παλαιώνω παλτὸ ἐμοῦσκευε ἀπ' τὴ βροχή, ἐκόνταινε σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε ἔπρεπε ἀμέσως νὰ κληρονομηθῆ ἀπὸ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον, εἰς ἀνάστημα, μέλος τῆς οἰκογενείας μου!

ΠΟΛΥ ΕΞΥΠΝΗ!

Ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν τηλεφωνοῦσε ἀπ' τὸ γραφεῖο του στὸ κέντρον:

— Δεσποινίς, τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, καὶ γρήγορα!

—Μπά; Γιατὶ τόση βία;

— Δεσποινίς, κάμετε τὸ καθῆκον σας καὶ ἀφῆστε τὶς κουβέντες. Γρήγορα, εἶπα, τὸ ὑπουργεῖο.

— Μὰ τί συμπεριφορὰ εἶναι αὐτή;

Ὁ διευθυντὴς ἔγινε ἔξω φρενῶν.

— Θὰ τιμωρηθῆτε δεσποινίς, γι' αὐτὴ σας τὴν ἀοβάδεια. Ξέρετε ποιός τηλεφωνεῖ;

Καὶ ἡ τηλεφωνήτρια:

— Καλά, καλά! Δὲν ξέρω ποιὸς τηλεφωνεῖ, ἀλλὰ ξέρω ἀπὸ ποῦ τηλεφωνεῖτε!...

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ...

— Γιατρέ, ἔχω κακὸ χάλι. Τὰ πόδια μου πονοῦν φρικτά, δὲν μπορῶ νὰ περιπατήσω. Εἶναι ἀδύνατον νὰ κάνω δύο βήματα. Τί μὲ συμβουλεύετε, γιατρέ;

— Μά... νὰ κυκλοφορῆς μὲ ταξὶ ἢ μὲ λεωφορεῖο.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Τάκης γράφει σ' ἕνα φίλο του καὶ προσθέτει:

«Τὸν φάκελλο τὸν λέρωσε ὁ διανομέας σας. Μὴ φανταστῆς ὅτι θὰ καταδεχόμουν ποτὲ ἐγὼ νὰ σοῦ στείλω γράμμα σὲ λερωμένο φάκελλο».

★

Ντίνος: Πῶς βαυίζουν τ' αὐτιά μου! Ἀκοῦς;

Τοτός: Ψεύτη! Ἐγὼ δὲν ἀκούω τίποτα.

Ὁ κ. Γκὸλ, ὁ σπουδαῖος ποδοσφαιριστής, καὶ στὸν ὕπνο του ὀνειρεύεται ὅτι παίζει μπάλλα... Κάποια στιγμὴ περνᾶ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του, κυνηγώντας ἕνα κακοποιό, ὁ ὁποῖος ἀστυφύλας. Ὁ κ. Γκὸλ παρεξηγεῖ τὸν ἦχο, νομίζει ὅτι σφυρίζει ὁ διαιτητής, καὶ...

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τὸ νέον εἶδος ἀσκήσεως ποὺ παρουσιάζουμε σήμερα αὐτοῦς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας τῆς «Νεολαίας», ἔχει πρωτοτυπίαν εἰς τὴν σύνθεσίν του, ἀλλὰ εἶναι μάλλον εὔκολον εἰς τὴν λύσιν του.

Σὲ κάθε μία ἀπὸ τὶς κηρήθρες τῆς κυψέλης τοῦ παιχνιδιοῦ μας θὰ τοποθετήσετε ἕνα γράμμα. Συνολικῶς θὰ σχηματισθοῦν 12 λέξεις, ἀπὸ ἕξη γράμματα ἡ καθεμία. Ἡ πλοκὴ τῶν γραμμάτων εἶναι τέτοια, ὥστε νὰ ἐπαναλαμβάνονται εἰς δύο λέξεις.

Οἱ ἀριθμοὶ ποὺ ὑπάρχουν εἰς τὸ σχῆμα ἀποτελοῦν τὰ κέντρα τῶν λέξεων. Κάθε ἀριθμὸς ἔχει γύρω του ἕξη κηρήθρας; τὰ γράμματα δὲ τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν εἰς τὰς κηρήθρας αὐτάς ἀποτελοῦν τὴν λέξιν. Ἡ σημασία τῶν λέξεων, πρὸς βοήθειάν σας, ἐξηγεῖται κατωτέρω.

Τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ ἑξ γράμματα κάθε λέξεως θὰ τεθῇ εἰς τὴν κηρήθραν ποὺ δείχνουν τὰ τόξα. Τὴ λέξις ἀρχίζει ἀπὸ ἐκεῖ καὶ τελειώνει, κυκλικῶς, εἰς τὴν πρὸ τοῦ τόξου κηρήθραν.

ΜΙΑ ΚΥΨΕΛΗ ΜΕ ΛΕΞΕΙΣ

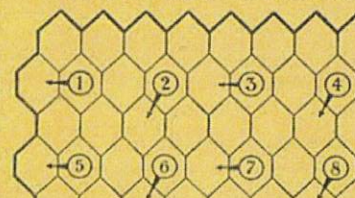

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ :

1. Πόλις τῆς Μακεδονίας.
2. Ἡ λέξις αὐτὴ χαρακτηρίζει ἐκεῖνο ποὺ ἀπολαμβάνουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ Κράτος τῆς 4ης Λόγουστου.
3. Λέγεται...ὅτι τὴν κρύδουν οἱ γυναῖκες.
4. Δὲν εἶναι κακός.
5. Στενοχώρίες.
6. Ἐκκλησάκι (κλητική).
7. Προβλέπεται ὑπὸ τῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας.
8. Λίσθησις (αἰτιατική).
9. Τὰ συνάντουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ τὰ Κράτη.
10. Κάτοικος πόλεως κτισμένης μέσα στὰ νερά (κλητ.).
11. Ξόλινον σκεῦος τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦν οἱ χωρικοί.
12. Ὁ ἔχων χαλαρωμένας τὰς σωματικὰς ἢ πνευματικὰς δυνάμεις. Ἡ λέξις εἶναι καὶ εἰς τὴν γραμματικήν.

"Ἐχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι, ἂν εὕρετε καὶ μίαν μόνον ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω λέξεις, θὰ διευκολυνθῆτε πολὺ εἰς ὁλόκληρον τὴν λύσιν.

Φωνηεντόλιπον

ς—τν—χρν—τν—τφλν—βαλ
*—μνφθλμς.

Μεταξὺ τῶν φωνηέντων νὰ παρεντεθοῦν τὰ κατάλληλα σύμφωνα, ὥστε νὰ σχηματισθῇ μία γνωστὴ παροιμία. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀστερίσκου θὰ τεθῇ λέξις ἡ ὁποία δὲν ἔχει σύμφωνον.

Μεσοστιχὶς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν μέγαν ποταμόν:

1) Ἔγκλημα, 2) Εὐρωπαϊκὸν κράτος, 3) Κερασφόρον κατοικίδιον ζῷον, 4) Τύραννος τῶν Συρακουσῶν, 5) Ὠφελεῖ, ἀλλ' ἐνίοτε καταστρέφει τὴν γεωργίαν, 6) Φίλος τῆς σοφίας.

Μεταγραμματισμὸς

1

Σὲ μιὰ νῆσο τοῦ Αἰγαίου
Βάζεις Ρῶ καὶ βγάζεις Τὰ
Καὶ παράξενο, στ' ἀλήθεια,
ποταμός πιὰ κατανταῖ.

2

Κράτος στὴν Ἀμερική
Ἕνα γράμμα μόνο ἀλλάζει
Καὶ δικό μας ποιητὴ
Βλέπει ὁ λότης καὶ θαυμάζει.

Πυραμὶς

\+ Οἱ σταυροὶ νησὶ τοῦ Αἰγαίου.
* + * = Θεὸς τῶν δασῶν.
* * + * * = Ἀρπακτικὸν πτηνόν.
* * * + * * * = "Ορος τῆς Ἑλλάδος.
* * * * + * * * * = Πέρσης στρατηγός.
* * * * * + * * * * * = Ἀρχαῖος γεωμέτρης καὶ ἀστρονόμος.

Νοομαντεία

Λέτε σ' ἕνα φίλο σας: «Βάλε ἕνα ἀριθμὸ ἀπὸ νοῦ σου. Βάλε ἄλλα τόσα γιὰ τὸν τάδε φίλο μας. Βάλε κι' ἄλλα 10 γιὰ μένα. Ρίξε τὰ μισὰ στὴ θάλασσα. Δῶσε πίσω ἐκεῖνα ποὺ πῆρες ἀπὸ τὸν φίλο μας. Πέντε δὲν σοῦ μένουν;».

Καὶ πράγματι τόσα τοῦ μένουν. Ἀλλὰ πῶς τὸ βρήκατε αὐτό;

Ἀπλούστατα: Τὸ πέντε εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ ποὺ τοῦ εἴπατε νὰ βάλῃ «γιὰ σᾶς». Ἂν τοῦ πῆτε νὰ βάλῃ 8, ἀπὸ τέλος θὰ πρέπῃ νὰ τοῦ πῆτε πῶς τοῦ μένουν 4 κ.ο.κ.

Π. χ. ἂς ὑποθέσουμε ὅτι ὁ ἀριθμὸς ποὺ ἔβαλε στὸ νοῦ του ἦταν 12. Ἔχουμε λοιπόν:

12+12+10=34—17—12=5

Ἤ:

12+12+ 8=32—16—12=4

ΛΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Συλλαβοσταυρόλεξο: Ὁριζοντίως. 1, Μαρία. 3, Περοῦ. 4, λαός. 5, λιβάνι. 8, τί; 9, Ἰμαλάια. 12, ἀνά. 13, λίρα. 14, ρόδιον. Κάθετος. 1, μαρούλι. 2, ἀλάνι. 6, βαρέλα. 7, βάτα. 8, τιάρα. 10, μανάρα. 11, Ἴλιον.

Κρυπτογραφικόν: Φιλιππος, Ἴσος, Λίπος, ὄφις, σοφός.

Ἀριθμητικόν: 2+4=6×10=60:6=20—8=12.

Φωνηεντόλιπον: Εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνασθαι περὶ πάτρης.

Μεσοστιχὶς: Δοδωναῖος (Μακεδονία, βρΟχή, μΥς. ἸούΝιος, ΠρΛγα, κάθος, ΚωνσταντινοΥπολις, ἀριΣτος).

Τριγωνον: Κικέρων, Ἰκαρία, κακός, ἔρος, ρίς, ὰά (αὐγὰ καὶ ὄχι αὐγή, ὡς ἐδημοσιεύθη ἐσφαλμένως), Η.

Λεξιγρίφος: 1, δροσειρά (ὄρος - Ἥρα). 2, ἔλαφος (Ἐλα - φός).

Μεταγραμματισμός: 1, Λέρος - θέρος. 2, Ἰόνιος - Ἰούλιος.

Μαγικὸν γράμμα: Διὰ τοῦ Τ. βάτος, κάτω, τυρός, τρέχω, ἀταλία.

Ἀκροστιχὶς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Ἑλλάδος:

1) Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, 2) Πόλις τῆς Ἠπείρου, 3) Νῆσος παρὰ τὴν Πελοπόννησον, 4) Ἄνυδατον ἀξίωμα τῆς Ἐκκλησίας, 5) Θηρίον, 6) Χρήσιμον εἰς τὸν ἄνθρωπον ζῷον, 7) Ἀρχαία πόλις τῆς Χαλκιδικῆς, 8) Καταρράκτης ἀπὸ τοὺς μεναλυτέρους τοῦ κόσμου.

Ἀναγραμματισμὸς

1

Ἂν μιὰ πόλι τοῦ Μωρηᾶ
ἀναγραμματίσης
καρπερὸ ἕνα χωράφι
θ' ἀντικρύσης.

2

Κι' ἂν αὐτοῦ ποὺ θὰ προκόψῃ
τοῦ ἀλλάξῃς τὸ μεσαῖο,
ἱερὸ τῆς ἐκκλησίας
πρόσωπο θὰ δῆς σπουδαῖο.

Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 3 4 5 6 7 5 8 4 = Ἀρχων τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν.
2 6 2 5 6 3 7 = Ἀρχαία πόλις.
3 7 5 6 8 4 = Ἐπιστήμων.
4 5 6 7 5 8 4 = Ἐθνικὴ δύναμις.
5 6 3 5 8 4 = Ἀριθμητικόν.
6 2 7 = Μήτηρ θεῶν.
7 6 7 6 7 5 = Ὄρος Ἀγ. Γραφῆς.
8 6 7 5 3 8 4 = Λατῖνος ποιητής.

Αἴνιγμα

Μεγάλος ποταμὸς τ' ἀρσενικό μου
Καὶ ἄγριο θεριὸ τὸ θηλυκό μου.

Κον ΤΑΚΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΟΝ, Φαλ)την, Γόδειον Λακωνίας. Ποίημά σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΝ. Καθ)τὴν, Κόρινθον. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. — Κον ΗΛΙΑΝ ΗΛΙΑΔΗΝ. Τρίπολιν. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΠΑΝ. ΤΟΥΦΕΚΑΗΝ, Τῆνον. Κατόπιν ἀποφάσεως, ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς ὀφδέια θέλει ἀνιθέσει τὸ περιοδικὸν τὴν ἀντιπροσωπείαν του. — Δίδα ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΛΗΝ. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνθουσιώδεις λόγους σας. Ποίημα ἐστάλη ἐπιτροπῇ. — ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ ΘΗΛΕΩΝ, Ἀργοστάλιον. Μαθητοί σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — ΚΟΝΑΧΟΝ Γ., Κάβρον Λέγιστον. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Εὐχαριστοῦμεν. Κοῦ ΚΟΥΤΣΟΣΤΥΡΗΝ ΧΡΗΣΤΟΝ, Ἄνω Μακρυνοῦ (Μεσολογγίου). Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΚΩΝΣΤ. ΚΩΤΣΑΚΟΝ, Γόδειον. Συμμετεῖζδεῖκα τὸν ἐνθουσιασμόν σας. — Κον ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΥΛΕΝ. Σκλαδοκῶρι Σπάρτης. Συνδρομεῖς διὰ καλάς σας γνώμας. — Μ. ΔΕΛΙΤΗΝ, Ἀλμυρόν. Συνεργασία σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Κ. Κ. ΜΑΘΗΤΑΣ Δ' ΤΑΞ. ΓΥΜΝ., Μεσολόγγιον. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Τὸν ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ, Πρέβεζαν. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν.—ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΝ XIV ΣΥΝΤΟΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ. Ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον ΚΛΑΝΤΑΣΗΝ ΑΝΑΣΤ. Ζιρίκιον. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.—Κον ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΝ ΓΕΩΡ., Χανιά. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΒΑΛΤΩΝ. — Οἱ μαθηταὶ ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΖΑΧΑΡΙΑΝ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΝ. Ἐλήφθη δεκάδραχμος συνδρομή σας ἄνευ Δίδους. Ἀναφυλάττετε Δίδον. — ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΝ Α' ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ, Λαύρειον. Ἔγγραφόν σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις ἐν καιρῷ. — Κον ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΝ ΕΥΣΤΑΘ., Δημ)λον, Καστανιάν Βερροίας. Συνδρομητὴς ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΣΑΛΛΑΝ ΓΡΗΓ., Δ)λον, Πλωμάριον. Ἐφεξῆς θὰ λαμβάνετε προσωπικῶς τὸ κόμιζε. — Κον ΠΑΠ'Ι'ΩΑΝΝΟΥ ΧΡΗΣΤΟΝ, Δράμον. Συνεργασία σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπῇ. — ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΣΑΠΠΩΝ. Θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν τὰ τεύχη. — Κον Π. ΙΑΤΡΟΥ, Περιφ. Διοικητὴν Λαρίσης. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνδιαφέρον σας. — ΔΥΡΙΑΝ ΔΗΜΟΤ. ΔΙΤΑΞΙΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, Νεοχώριον. Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — ΔΙΤΗν Σ.Ε.Π. Μαθηταὶ ἐνεγράφησαν. Συγχαίρομεν διὰ ποθμιλίαν σας. — Κον ΚΩΝΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Τουριστικὴ Ταβέρνα. Λαείλαν. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛ. Λαμίαν. Τὰ καθυστερούμενα τεύχη, λόγῳ ἐλλείψεως, θὰ ἀποσταλοῦν μετὰ τὴν ἀνατύπωσιν. Ἀπόδειξις σας σταλθεῖσα. — ΔΗΜΗΛΟΝ ΚΑΤΑΦΥΤΟΥ. Μαθηταὶ σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — ΣΤΡΑΤΟΛΟΓ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Κέρκυραν. Τὰ καθυστερούμενα τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐν κατιρῷ, λόγῳ ἐλλείψεως τοιούτων. — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΓΑΛΑΝΗ. Διδασκάλισσαν, Λεπενοῦν Βάλτου. Ἐνεγράφητε μετὰ τῶν μαθητῶν σας. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. — ΔΥΤΡΙΑΝ ΤΡΙΤΑΞΙΟΥ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ Φηρῶν Θήρας. Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΑΣΤ. ΣΧΟΛ. ΠΑΠΑ'Ι'ΩΑΝΝΟΥ, Σχολεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΥΖΩΝΩΝ ΦΡΟΥΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ. Καὶ οἱ 30 ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — ΔΥΤΡΙΑΝ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, Λέσχον Κορινθίας. Ἐνεγράφητε μετὰ τῶν συναδέλφων σας. Εὐχαριστοῦμεν. Τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν. — ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ ΑΡΡΕΝΩΝ, Χανιά. Ἐπὶ τοῦ παρόντος εἶναι τεχνικῶς δύσκολον εἰς τὴν διεκπεραίωσιν ὅπως τροφῇ εἰς ἡμᾶς ἀποστολὴν τευχῶν συνδρομητῶν σας, κατανεμημένων ἤδη εἰς ἀλφαβητικὰ εὐρετήρια. Παρακαλοῦμεν νὰ ρίψητε εἰς κοῦσον καθυστερούντος. — ΔΥΤΗΝ Α' ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ, Νεμέαν. Διδάσκαλοι, μαθηταί ὡς καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛ. ΑΗΔΟΝΙΩΝ, Κορινθίαν. Ὑμεῖς καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — ΠΑΝΑΓ. Κ. ΣΜΑ, Δι)σεν Δημοτ. Σχολ. Λεοντίου Πεμάκας. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΛΥΔΗΝ ΔΗΜ., Δημοτ. Σχολ. Φιλιγγάδρου, Διοικητὴν Ε.Ο.Ν. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ)ΤΗΝ ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΥ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΔΙΜΗΝΙΟΥ. Σκτανεῖς ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Προηγούμενα τεύχη, λόγῳ προσωρινῆς ἐλλείψεως, θὰ σταλοῦν ἐν καιρῷ. — Κον ΠΑΝΑΓΟΥΛΙΑΝ, Δημ)λον, Διοικητὴν Ὁμάδος Διαντίνης Πολοβήτσης. Τηλεγράφημα ἐλήφθη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ)ΤΗΝ ΣΤΑΘΜΟΥ ΧΩΡ)ΚΗΣ, Καταστάριον. Σταθμὸν ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΙΩΑΝ. ΑΞΑΟΠΟΥΛΟΝ, Πόρον. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. Ἀποστείλατε συνεργασίαν σας ὅπως κρίθῃ. — ΙΩΑΝ. ΑΓΙΑΝΝΗΝ, Ἐνταῦθα. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΤΖΟΥΒΑΛΗΝ ΜΙΧ., Πελόπιον "Ηλείας. Ἐνεγράφητε καὶ θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν τὰ τεύχη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΠΑΝ. ΚΟΝΤΡΑΗ, Ἀγ. Χριστόφορον Σκλίθαγης. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — ΚΑΡΑΔΗΜΑΝ, Χρόμτε. Σχολεῖον Μαρλὰ Τήνου. Οἱ μαθηταί σας ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Ἰω. ΔΕΣΠΟΙΝΗΝ, Λογίτην, Πόρον Τήνου. Σχολ. Ἐφορεία καὶ ὁμεῖς ἐνεγράφητε. Διὰ τὰ λοιπὰ 5 τεύχη δύνασθε νὰ ἐγγραφῆτε τακτικὸς συνδρομητὴς καὶ νὰ ἀποστέλλετε χρήματα ὅς θέλετε. — ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ ΓΥΜΗ, ΑΡΡ., Χανιά. Οἱ μαθηταί σας ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις ἐν καιρῷ. — Κον ΤΡΙΑΝΤ. ΚΑΡΑΜΥΛΑΝ. Παρακαλοῦμεν ἀποστείλητε ἀκριβῆ διεύθυνσιν. — ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΝ ΔΙΟΝΥΣ., Κέλκυσον. Τὸ ποίημα ἐπεστάλη ἐπιτροπῇ. — ΣΤΡΑΤΟΛ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ, Κέρκυραν. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. — Κον ΔΡΟΣΗΝ ΣΤΑΥΡΟΝ. Συνδρομητὴς ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Συνδρομὴ γενομένη. ἐπὶ τοῦ περιοδικοῦ. — ΝΙΚΟΝ ΜΠΟΧΡΟΓΟΡΟΝ, Λαντκαβάν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ σᾶς συγχαίρομεν δι' ὁραίαν ἐπιστολήν σας. — Κον Γ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΝ. Τὸ μικροραδιόφωνον περὶ οὗ ἐγράψαμεν δύναται νὰ λειτουργήσῃ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. — Κον ΔΡΙΒΑΚΟΝ. Φωτογραφία ἐλήφθη καὶ ποίημα. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΤΣΙΑΚΟΓΛΟΥ. Τὸ μικροραδιόφωνον δύναται νὰ λειτουργήσῃ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. — Κον ΒΕΛΛΟΝ ΓΕΩΡΓ., Ἐνταῦθα. Ἀγγελία σας ἐλήφθη. Δημοσιευθήσεται. — Κον ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΝ ΣΠΥΡΟΝ, Ἐνῆχην, Κομοτηνῆν. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. — Κον ΑΝΑΙΡΟΥΣΗΝ ΓΕΩΡΓ., Σιάτισταν. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΜΠΑΚΑΚΗΝ Γ., Ὀμ)χην, Ἰαλαΐνης. Συνδεδεμένοι σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΡΗΤΙΚΟΝ, Συνίγην, 34ον Σύνταγμα ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ, Νεάπολιν Κρήτης. Μαθηταὶ ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐνδιαφέρον σας. — ΔΙΟΙΚΗΤΗν VIII ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΙΑΚΙΣ. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Δι' ΣΥΝΤΑΓΜΑ, ΙΠΠΙΚΟΝ. Περιοδικὰ θὰ σᾶς σταλοῦν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — ΔΥΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ, Ἡράκλειον. Μαθηταί σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΜΑΛΑΦΟΥΡΗΝ ΔΙΟΝ., Ζάκυνθον. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν. — Κον ΓΕΩΡ. ΣΙΤΤΑΝ, Δ)τὴν Α' Σχολεῖου Λεχαινῶν Ἠλείας. Ὑμεῖς καὶ συνάδελφοι σας ἐνεγράφητε Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΠΑΠΑΛΟΠΟΥΛΟΝ ΒΑΣ., Βατοσεῖδιον Χαλκιδικῆς. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — XIV ΣΥΝΤΜΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ. Βιβλιοθήκη XIV Μεραρχίας ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Κον ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ Γυμνασίου Κιάτου. Μαθηταί σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Θερμὰς εὐχαριστίας. — Κον ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΝ ΗΛΙΑΝ. Διαγείρισις ταχυδρομικοῦ ἀνεκφυτῆ λόγου Δίγγας. — Δ)ΤΗν ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. Κορυνάδων Ἐδρεσσίας. Τὸ περιοδικὸν δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὰ γραφόμενά σας. Ἀπευθύνθητε εἰς τὴν Ὁσγάνιαν. — Κον ΠΕΤΡΙΔΗΝ, Πειραιᾶ. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. — Κον ΛΕΥΘΕΡΙΟΤΗΝ ΙΩΑΝ., Λογίαν. Ἀνυπόφορον. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Ποίημά σας ἐστάλη πρὸς κρίσιν. — ΤΣΙΚΑ ΧΑΣΑΝΑΓΑ. Μαθήτρι, Γόδειον. Τὸ ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπῇ. — Κον ΦΡΑΓΚΙΑΝ ΑΝΑΣΤ., Γόδειον. Προσπαθήσατε καλλίον νὰ ἀποστέλλετε ἀκριβῶς τὶ ἀθλητικὸν ἐρώτημα. — Κον ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΟΙΛΙΟΜΕΝΟΥ. Τὸ ζητούμενον ἐφόλλον ἐξηνλήθη. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ σᾶς τὸ ἀποστείλωμεν ἄνευ τῆς ἀντιστίξεως. — Κον ΑΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛ. ΖΑΚΥΝΘΟΥ. Ποιηγούμενα τεύχη ἀποσταλήσονται ἐν κοινῷ, λόγῳ προσωρινῆς ἐλλείψεως. — Κον ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗν Γυμν. Λαντκαβᾶ. Τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ. Τὰ τεύχη θὰ ἀποσταλλοῦνται παρ' ἡμῖν μέχρις ἐξαλλήλωσις συνδρομῆς σας. — Κον ΔΙΕΥΘΥΝΤΗν Δημοτικοῦ Σχολείου Ἰαλαΐνης. Δύνασθε νὰ ἐγγραφῆτε ἐπὶ τοῦ παρόντος δι' ἐν ἐξάμηνον. Κον ΓΥΜΙΧΗν Α' Γυμν. Ἀρρένων Τοιπόλεως. Ἀνταποδίδουμεν τὰς εὐχαριστίας σας. Τὰ τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν. — ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΝ Δημοτικοῦ Δημ. Σχολείου. Εὐχαρίστως θὰ σᾶς ἀποστέλλοντο ἂν ἐνεγράφησθε διὰ ταῦτα συνδρομήτρια. — Κον ΒΥΘΟΥΛΚΑΝ ΔΗΜ., Λογίτην Ε.Ο.Ν. Ζακύνθου. Ἐνεγράφητε δι' 8 τεύχη. Εὐχαριστοῦμεν. — 33ην Υ.Κ. Δ.Α.Γ. Ναυσοῦ Μεσσηνίας. Ἀπὸ τοῦδε τὰ τεύχη θὰ σᾶς ἀποστέλλωνται ἀκέραια. — ΔΙΟΙΚΗΤΗν 3ης Τετραρχίας "Αλιέβρίου. Εἰς τὸν παραλειφθέντα συνδρομητὴν θὰ ἀποσταλοῦν τὰ εὑρισκόμενα τεύχη.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ :

Κον Β. Κονταξῆν, Καλάμας. — Ὁ προορισμὸς τῶν δεκτῶν αὐτοῦ τοῦ τόπου, ὡς ἐγράψαμεν καὶ κατὰ τὴν περιγραφήν τῆς κατασκευῆς του, εἶναι διὰ τοπικὴν ἀπαίμιν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν. Ἠμπορεῖ ὅμως εἰς τὴν ἰδικήν σας περίπτωσιν μὲ μίαν καλὴν κεραίαν μεγάλην καὶ μὲ εὐνοϊκὰς καιρικὰς συνθήκας νὰ ἀκούσετε τὸν σταθμὸν Ἀθηνῶν.

Κον Β. Τσελίτογλου, Κιλκίς. — Εἰς τὴν ἰδικήν σας περίπτωσιν ὀλίγον ἀμφίβολον, λόγῳ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως. Πάντως δοκιμάσατε.

Κον Δ. Βασιλοπούλου, Ἀμαλιάδα. — 1) Τὸ μῆκος τοῦ κιλίνδρου εἶναι 8 ἑ. 2) Τὴν βάσιν τοῦ κρυστάλλου μπορεῖτε νὰ τὴν κατασκευάσετε μὲ ὁποιονδήποτε ξύλο ἀναλόγου πάχους. 3) Ὁ σωλὴν τοῦ νεροῦ ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἐντὸς τῆς γῆς. Ἀδιάφορον δὲ ἂν ἔχῃ νερὸ ἢ ὄχι. 4) Τὴν συνδεσμολογίαν τοῦ κρυστάλλου παρακολουθήσατε ἐπὶ τοῦ σχεδιαγράμματος. 5) Ἡ τιμὴ τοῦ πυκνωτοῦ εἶναι 50 δραχμαί.

Η ΕΟΡΤΗ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΣΥΣΣΙΤΙΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων Β' Περιφερείας Ἀθηνῶν μετὰ πάσης ἐπισημότητος, παρόντος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως.Τὸν Ἀρχηγὸν προσεφώνησεν ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολείων Β' Περιφερείας κ. Ἠλ. Βλάχος.

Χορῳδίαι μαθητῶν ἐψάλλον διάφορα ἄσματα. Ἐν τέλει ὁ Ἀρχηγὸς παρεκάθησεν εἰς τὸ κοινὸν συσσίτιον τῶν μαθητῶν μετὰ τῶν ὁποίων καὶ συνέφαγε. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραθέσεως τοῦ συσσιτίου ἠγείχθη κατάλογος ὀπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων Β' Περιφερείας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεγράφησαν διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ 10.000 δραχμάς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος διὰ 10.000 δραχμάς καὶ αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. αἱ Πριγκήπισσαι ἀνὰ 1000 δραχμὰς ἑκάστη.

Προσέφεραν προσέτι ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας 5000 δραχμάς, ὁ κ. Μιμηκόπουλος 10.000 δραχμὰς ὀπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων Β' Περιφερείας καὶ ἑτέρας 10.000 δραχμὰς εἰδικῶς ὀπὲρ τῆς ἱδρύσεως μαθητικῶν συσσιτίων Ἀμαρουσίου, ὁ κ. Κανελλόπουλος Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Ε. Ο. Ν. 30.000 δραχμάς, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων 10.000 δραχμάς, ὁ Κ. Ρουμπάνης, δικηγόρος, 1000 δραχμάς.

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχους 9) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ-ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὀνοματεπώνυμον (Γράψατε καθαρὰ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον).

.....

Ἐπάγγελμα .....

Ἡλικία .....

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμὸς ἢ χωρίον, ἐπαρχία, νομαί)

.....

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβύσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἶσθε φαλαγγῖται καὶ γράψατε

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝΤΟΚΩΣ ΠΡΟΣ 4 % ΕΤΗΣΙΩΣ

Εσωτερικοῦ μεχρι Δραχμῶν . . .	100.000.—	Κεφάλαιον Καταθετῶν . . . Δρχ.	3.300.000.000
Ἐξωτερικοῦ » » . . .	500.000.—	» Ἀποθεματικὸν . . »	280.000.000

Πᾶς κάτοχος βιβλιαρίου Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου δύναται νὰ ἐνεργῇ καταθέσεις καὶ ἀναλήψεις εἰς ὅλα τὰ Ταχυδρομεῖα τοῦ Κράτους.
Οἱ τόκοι τῶν ἀποταμιευομένων ποσῶν κεφαλαιοποιοῦνται κατ' ἔτος καὶ ἀνατοκίζονται.
Τὸ 1/3 τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου καταθέσεων, ἤτοι δραχ. 33.500, δὲν κατάσχεται εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν.
Οἱ κουμπαράδες τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου εἶναι τὸ καλύτερον καὶ προσφορώτερον μέσον οἰκονομίας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: (Γενικὴ Διεύθυνσις) Ἐν Ἀθήναις, Σταδίου 34.
ΕΔΡΑ: Ἐν Πειραιεῖ, Γωνία Ἱπποκράτους — Ὁμήρου
Τηλεγρ. Διεύθυνσις: ΠΕΙΡΑΙΟΤΡΑΠΕΖΑΝ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀναλαμβάνει πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν ὑπὸ τοὺς μᾶλλον συμφέροντας ὅρους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΙΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΡΙΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ, ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΩΝΙΑΝ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13Α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ 30-394

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ: ΜΕΧΡΙ ΔΡΧ. 125.000 3 3/4 %
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ: { ΟΨΕΩΣ 3 1/2 %
ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ 4 1/2 % — 6 %

Ὁ τόκος τοῦ Ταμιευτηρίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς καταθέσεως. *Ἅπασαι αἱ παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ Καταθέσεις εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἠγγυημέναι ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ ἀπηλλαγμέναι τελῶν χαρτοσήμου* καὶ ἐνεργοῦνται εἰς:
ΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Πανεπιστημίου 31.
ΤΑ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: Ἐν Διδυμοτείχῳ, Ξάνθῃ, Δράμᾳ, Θεσσαλονίκῃ, Καβάλλᾳ, Σέρραις, Καρδίτσῃ, Λαρίσῃ, Ἀγρινίῳ, Λαμίᾳ, Ἰωαννίνοις, Ἄργει, Ἐυλοκάστρῳ, Τριπόλει, Μυτιλήνῃ, Ἁγίῳ Νικολάῳ, Βάμῳ, Ἡρακλείῳ, Ρεθύμνῃ, Χανίοις, Κερκύρᾳ, Κοζάνῃ, Κομοτινῇ, Τρικκάλοις, Λεβαδείᾳ, Μεσσήνῃ καὶ Πύργῳ.
ΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἐν Σουφλίῳ, Ν. Ὀρεστιάδι, Ἀλεξανδρουπόλει, Σάπταις, Κάτω Νευροκοπίῳ, Νικηφόρῳ, Προσοτσάνῃ, Ἐλευθερουπόλει, Μεγαλουπόλει, Νιγρίτῃ, Ν. Ζίχνῃ, Ἀξιουπόλει, Πολυγύρῳ, Μουδανίοις, Μεσολογγίῳ, Παραμυθιᾷ, Ναυπλίῳ, Κιάτῳ, Σητείᾳ, Χίῳ, Λαγκαδᾷ, Χρυσουπόλει, Σιδηροκάστρῳ, Ἐλασσώνι, Ἰστιαίᾳ, Θήβαις, Ληξουρίῳ, Καλάμαις, Δελβινακίῳ.
ΤΑΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις ὅπου ὑπάρχουν Ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς, τὰ ὁποῖα καὶ τὴν ἀντιπροσωπεύουν.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩι 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ . . . . ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 Ἰουνίου 1938) . . . . . ,, 10.471.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Προεξόφλησις συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων εἰς διαταγήν, τοκομεριδίων καὶ ἄλλων οἱωνδήποτε ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν τίτλων.

Ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Δάνεια καὶ πιστώσεις δι' ἀνοικτοῦ λ)σμοῦ ἐπὶ ἐνεχύρῳ δημοσίων χρεογράφων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν ἑταιριῶν, ἐμπορευμάτων καὶ ἐνεχυρογράφων.

Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν καὶ πιστώσεις πρὸς παραλαβὴν φορτωτικῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ.

Δάνεια πάσης φύσεως πρὸς συνεταιρισμούς, κτηματίας καὶ παραγωγούς.

Καταθέσεις ὄψεως, προθεσμίας καὶ διαρκεῖς.

Καταθέσεις Ταμιευτηρίου.

Τηλεγραφικαὶ καὶ ταχυδρομικαὶ ἐντολαὶ πληρωμῆς ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἔκδοσις πιστωτικῶν ἐπιστολῶν.

Ἔκδοσις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Εἴσπραξις συναλλαγματικῶν, γραμματίων εἰς διαταγήν, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν καὶ ἄλλων ἀξιῶν.

Ἀγορὰ καὶ πώλησις μετοχῶν καὶ χρεογράφων ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ λογαριασμὸν τρίτων.

Φύλαξις χρηματογράφων παντὸς εἴδους καὶ κιβωτίων ἀδήλου περιεχομένου.

Ἐκμίσθωσις χρηματοκιβωτίων πρὸς φύλαξιν τίτλων καὶ τιμαλφῶν ἀντικειμένων.

Παροχὴ ἐγγυήσεων ὑπὲρ τρίτων. Γενικῶς ἐκτέλεσις τραπεζιτικῶν ἐργασιῶν πάσης φύσεως.

ΤΡΑΠΕΖΑ
ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

• • •

Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ προθεσμίᾳ ● Ταμιευτήριον

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

• • •

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

• • •

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13 ● ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: ΣΤΟΑ ΣΠΥΡΟΜΗΛΙΟΥ (ΜΕΓΑΡΟΝ Μ. Τ. Σ.) ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ & Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

• • •

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:

ΖΩΗΣ, ΠΥΡΟΣ, ΘΑΛΑΣΣΗΣ, ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

• • •

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας, ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας Πράκτορά μας, νὰ σᾶς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ΟΠΕΡ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΖΕΙ ΤΑΧΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΑΣΑΝ ΖΗΜΙΑΝ ΣΑΣ.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδιά σας συμφέροντα.

Κεντρικὰ Γραφεῖα: Ἀθῆναι, Κολοκοτρώνη 13 — Τηλ. 21-144, 29-331.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ & ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

●

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ..... ΔΡΧ. 28.366 500
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ..... „ 120.496.050.250

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΞΕΑΛ ΑΘΗΝΑΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΚΟΡΑΗ 1

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ)

■ ▬ ■

Χημικὰ προϊόντα, ἀνόργανα ὀξέα (Θειϊκὸν Ὑδροχλωρικόν, Νιτρικόν, Θειῶδες, Ἄνυδρον) Θειϊκὸς Σίδηρος, Θειϊκὸν Νάτριον, Φθοριοπυριτικὸν Νάτριον, Ζωϊκὸς ἄνθραξ, Ὑδρύαλος.

■

Χημικὰ λιπάσματα, ἁπλᾶ καὶ σύνθετα, Γεωργικὰ φάρμακα, Ἐντομοκτόνα καὶ παρασιτοκτόνα (Θειϊκὸς Χαλκός, Πιροσπορίνη, Θειοχαλκίνη, Μελιγρίνη, Δαυλιτίνη, Πετρελαιοσάπων, Θειασβέστιον, Νικοτινοῦχα, Ἀρσενικοῦχα, Διθειοῦχος Ἄνθραξ, Φθοριοπυριτικὸν Νάτριον).

■

ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΝ

Φιάλαι παντὸς εἴδους, Δαμιτζάναι πλεκταί, (Τζάμια) Ὑελοπίνακες μάτ, Ὑελοπίνακες Διαμάντι, Ὑαλικὰ οἰκιακῆς χρήσεως, Διάφορα καλλιτεχνικὰ ὑάλινα εἴδη οἰκοδομῆς, (Τοῦβλα, Κέραμοι, Φωταγωγοί).

■

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ

Σιδηροπυρῖται Κασσάνδρας, Ἑρμιόνης, Λιγνῖται Ὠρωποῦ, Κορώνης.

■

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53

ΤΗΛΕΦΩΝΑ 22-721 / 30-501 / 30-602

●

ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΙ ΣΚΟΠΟΙ. Προστασία παραγωγῆς καὶ ἐμπορίας τῆς κορινθιακῆς σταφίδος. — Βελτίωσις τῆς ποιότητος.—Κοινὴ ἐναποθήκευσις τῆς σταφίδος.—Οἰνοποίησις χλωρᾶς σταφίδος.—Διαφήμισις τῆς σταφίδος εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν καὶ Ἐσωτερικόν.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ. Ὁ πλέον εὐθηνός, ὑγιεινὸς καὶ εὔγευστος ξηρὸς καρπὸς τῆς παγκοσμίου γεωργικῆς παραγωγῆς. — Εἶναι πλουσιωτάτη εἰς σάκχαρον καὶ βιταμίνας. — Ἔχει μεγίστην θερμαντικὴν δύναμιν.—Περιέχει μαγνήσιον ἐνδεικνυόμενον κατὰ τοῦ καρκίνου, ἀλκαλικὰς οὐσίας ὠφελίμους εἰς τὸ αἷμα, σίδηρον, ἅλατα, κλπ. ὠφέλιμα εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀνθρώπου.

Τρώγοντες κορινθιακὴν σταφίδα ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγείαν σας, ἔχετε οἰκονομίαν καὶ ἐνισχύετε τὴν ἐθνικήν μας οἰκονομίαν.

Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ἐπιμελείᾳ τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Πλατεῖα Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεύχ 9 — 10 Δεκεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ἐ. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπὸ δεῖξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελῶν καὶ μαθητῶν	Μὴ μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ) Δρ.	100	120
ΕΞΑΜΗΝΟΣ »	50	60
ΤΡΙΜΗΝΟΣ »	25	30
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Σελίνια	15

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας) :
ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ :
Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συντάγματος. Ἀθῆναι

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας

Παρακαλοῦμεν νὰ ἀναγνωσθοῦν ἀπὸ ὅλους

Πᾶν τὸ ἀφορῶν κίνησιν τῶν κατὰ τόπους Τμημάτων τῆς Ὀργανώσεως, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ «Γραφεῖον Τύπου Ε. Ο. Ν.», Πλατεῖα Συντάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ φωτογραφίαι καὶ τὰ ἀθλητικά. Εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία ὑπηρεσία ἥτις κρίνει ταῦτα.

★

Ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ περιοδικόν μας, διὰ τοὺς ζητοῦντας ἐργασίαν καὶ προσφέροντας τοιαύτην, διαθέτει, ἁπλῶς, τὴν εἰδικήν του στήλην πρὸς ἐξυπηρέτησίν των. Πέραν τούτου δὲν ἔχει καμμίαν ἁρμοδιότητα δι' ἐξέτασιν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγνωστῶν του.

★

Αἱ συνεργασίαι συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ», Πλατεῖαν Συν)τος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ἀποσταλειῶν μέχρι σήμερον εἶναι μακραὶ καὶ ἡ δημοσίευσίς των καθίσταται ἀδύνατος. Συνιστῶμεν καὶ αὖθις, ἵνα τὰ ἀποστελλόμενα, πεζὰ ἢ ποιήματα, εἶναι βραχέα.

★

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν, ἀποστέλλοντες φωτογραφίας ἢ κίνησιν ἢ συνεργασίαν, παραπονοῦνται ὅτι ἡ δημοσίευσίς των καθυστερεῖ. Ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι παρόμοια ἀποστέλλονται κατὰ χιλιάδας καί, συνεπῶς, ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς, μεθ' ὃ λαμβάνουν σειρὰν δημοσιεύσεως ὅσα ἐγκρίνονται. Συνεπῶς, ἡ δημοσίευσις τούτων θὰ βραδύνῃ. Ἐξαίρεσις προτιμήσεως γίνεται εἰς ἐντελῶς ἐπικαίρους δημοσιεύσεις.

★

Ἀπαραιτήτως, αἱ φωτογραφίαι δέον νὰ ἀναγράφουν, ὄπισθεν καὶ συντόμως, τὰ παριστώμενα γεγονότα, καὶ νὰ ὦσι καλλιτεχνικαὶ καὶ καταλλήλου φωτισμοῦ, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποτυποῦνται εἰς κλισέ.

Καθιστῶμεν γνωστὸν καὶ αὖθις ὅτι ἡ συνδρομὴ ἡ ἐτησία εἶναι μόνον δραχ. 100 διὰ τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως καὶ τοὺς μαθητάς. Διὰ τοὺς ἰδιώτας καθωρίσθη ὁριστικῶς δραχ. 120 ἐτησίως, ἑξαμηνιαίως δραχ. 60 καὶ τριμηνιαίως δραχ. 30.

Ἐπίσης ὅτι ἡ ἐτησία συνδρομὴ Δήμων, Κοινοτήτων, Νομικῶν προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου εἶναι δραχμαὶ 200, ὡς ἀναφέρεται καὶ ἐν τῇ προμετωπίδι.

Ἐπίσης ὅτι τὰ ἀνωτέρω ποσὰ νοοῦνται ἀκέραια ἄνευ οὐδεμιᾶς οἱασδήποτε μειώσεως. Αἱ ἀναγκαῖαι μειώσεις βαρύνουν τὸν συνδρομητήν.

★

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ διὰ γραμματοσήμων. Ἐλαχίστη συνδρομὴ εἶναι ἡ τρίμηνος.

Οἱ γράφοντες ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐγγραφοῦν, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ συναποστείλουν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των. Μέχρι ἀφίξεως, ὅμως, τῆς ἐπιταγῆς καὶ εἰσπράξεώς της, θὰ μεσολαβῇ ὀλίγος χρόνος διὰ νὰ λάβουν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως εἰς τὰς διδομένας διευθύνσεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀναγράφεται λεπτομερῶς τὸ χωρίον, ἡ Ἐπαρχία καὶ ὁ Νομός. Παρετηρήθη ὅτι πλεῖστοι, εἰς οὓς καθυστερεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ἔγραφαν μόνον τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον συμπίπτει εἰς τὴν τοπωνυμίαν μὲ πολλὰ ἄλλα.

★

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι τῶν τευχῶν 1, 2, 3 καὶ 4, ἐπὶ τοῦ παρόντος, στερεῖται τὸ γραφεῖον. Δι' ἀνακοινώσεώς μας θὰ γνωρίσωμεν τὸν νέον διὰ τούτων ἐφοδιασμόν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀπεστάλησαν εἰς ὅσους ἐζήτησαν.

Αιχ 776 ΔΑΧ 113

Διδασκαλία τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.